

การออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการจากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบนิสิต
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DESIGN AND DEVELOPMENT OF SEMI FORMAL UNIFORMS FROM THE CONCEPT OF
IDENTITY: A CASE STUDY OF STUDENT UNIFORMS OF THE FACULTY OF FINE ARTS,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

ภาคพล เมฆสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการจากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบนิสิต
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบเพื่อธุรกิจ
วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DESIGN AND DEVELOPMENT OF SEMI FORMAL UNIFORMS FROM THE CONCEPT OF
IDENTITY: A CASE STUDY OF STUDENT UNIFORMS OF THE FACULTY OF FINE ARTS,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Master of Arts (Design for Business))
College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University
2024
Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

การออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการจากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบนิสิต

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ

ภาคพล เมฆสุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบเพื่อธุรกิจ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)

(รองศาสตราจารย์อารยะ ศรีกัลยาณบุตร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล อินทร์จันทร์)

ชื่อเรื่อง	การออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการจากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษา เครื่องแบบนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้วิจัย	ภัคพล เมฆสุวรรณ
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต 2) ศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ 3) ออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการทำแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 2 ครั้ง และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 1 ครั้ง มีรายละเอียด ดังนี้ การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 จำนวน 390 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) นิสิตหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 260 คน 2) นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต จำนวน 83 คน 3) อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรฯ จำนวน 37 คน และ 4) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณบดี จำนวน 12 คน และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 21 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน 2) อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรฯ จำนวน 11 คน และ 3) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณบดี จำนวน 1 คน จากผลการศึกษาพบว่า อัตลักษณ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การสะท้อนความคิดสร้างสรรค์จากตัวบุคคลผ่านภาพลักษณ์การแต่งกายที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว เป็นชุดเครื่องแบบที่นิสิตได้คิดขึ้นเองและแต่งกายมาเรียน ซึ่งชุดเครื่องแบบดังกล่าวนั้นไม่ได้ถูกกำหนดโดยนโยบายชุดเครื่องแบบนิสิตในสถานศึกษาที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการทางทฤษฎีของผู้บริโภค ทฤษฎีจิตวิทยา และทฤษฎีการออกแบบ เพื่อออกแบบลวดลายอัตลักษณ์ โดยมีแนวคิด 3 รูปแบบ ประกอบด้วย Concept A , Concept B และ Concept C จากนั้นนำลวดลายมาออกแบบโครงร่างเสื้อเพื่อนำเสนอชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ซึ่งแบบเสื้อที่ถูกพิจารณาเลือกมากที่สุด ประกอบด้วย ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-1, ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-8 และ ชุดเครื่องแบบ Semi Formal C-3 มีรูปแบบเป็นเสื้อโปโล (Polo) และเสื้อเชิ้ต (Button Up) สามารถสวมใส่ได้ทุกสถานการณ์ในสถานศึกษา มีพื้นที่ที่เรียบง่าย เคลื่อนไหวคล่องตัว ทำความสะอาดง่าย สร้างประสบการณ์ที่ดีกับผู้สวมใส่ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาชุดแต่งกายของสถานศึกษาได้ในอนาคต

คำสำคัญ : เครื่องแบบ Semi Formal, แนวคิดอัตลักษณ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Title	DESIGN AND DEVELOPMENT OF SEMI FORMAL UNIFORMS FROM THE CONCEPT OF IDENTITY: A CASE STUDY OF STUDENT UNIFORMS OF THE FACULTY OF FINE ARTS, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
Author	PAKKHAPHOL MEKSUWAN
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Kittikorn Nopudomphan

This research article aimed to: 1) study the identity of the Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University from the perspective of students, 2) investigate the requirements for the semi-formal uniform usage patterns at the Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, and 3) design and develop a semi-formal uniform based on the identity of the Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University. This study employed both quantitative and qualitative research methods, using two questionnaire and one in-depth interview. The first questionnaire collected data from 390 people, divided into 4 groups: 1) 260 graduates from the Bachelor of Arts program, 2) 83 graduates from the Bachelor of Education program, 3) 37 professors and the programs' staff members, and 4) 12 Dean's Office staff members. The second round of data collection, including a questionnaire and an in-depth interview, involved 21 participants divided into 3 groups: 1) 10 third-year and 10 fourth-year students, 2) 11 professors and the programs' staff members, and 3) 1 Dean's Office staff member. The study found that the identity of students in the Faculty of Fine and Applied Arts, Srinakharinwirot University is reflected in their creativity, expressed through unique personal attire. These self-designed uniforms, worn to class, do not conform to the institution's formal student uniform policy. The researchers analyzed the data with consumer behavior theories, psychological theories, and design theories. The project was designed with three different concepts including Concept A, Concept B, and Concept C. The patterns were then used to design the body of the shirt to present the semi-formal uniform. The most widely selected shirt designs included Semi Formal A-1, Semi Formal A-8 and Semi Formal C-3, which included Polo and Button-Up shirts. These uniforms were versatile and could be worn in any situations in the university. They featured simple color tones and smooth textures, and. Easy maintenance, giving, great experience for the wearer. The results of this study demonstrated that effective image communication through identity-based dress design can be applied to the design and development of uniforms for educational institutions in the future.

Keyword : semi formal uniform, identity concept, Srinakharinwirot University

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณา แนะนำ ช่วยเหลือเป็นอย่างดี ยิ่งจากท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์ ที่ได้ให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องปัญหาต่าง ๆ ทั้งให้ความรู้ในการศึกษา ผลงานวิจัยครั้งนี้ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งและเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความอนุเคราะห์ทุนการศึกษานับสนุนในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ และอนุญาตให้ลาศึกษาต่อพร้อมทั้งให้ทุนการศึกษาในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณนิสิต อาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการทำแบบสอบถามและการทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้รับข้อมูลออกมาเป็นสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษา จนทำให้การศึกษาผลงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณผู้ให้ความช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งไม่สามารถกล่าวชื่อนามในที่นี้ได้หมด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ หากเกิดข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอรับไว้และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ภาคพล เมฆสุวรรณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
วัตถุประสงค์.....	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	9
1. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย	9
1.1) เครื่องแบบนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	10
1.2) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12
1.3) เครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	12
1.4) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล	14
1.5) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต	15
1.6) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.....	16

2. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	19
3. ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal).....	22
3.1) องค์ประกอบพื้นฐานด้านเครื่องแบบ	23
3.2) รูปแบบการแยกประเภทการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ	23
4. หลักการการออกแบบ	23
4.1) การออกแบบชุด	24
4.2) การออกแบบทั่วไป	25
4.3) แนวคิด (Concept)	28
5. แนวคิดด้านอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	32
5.1) อัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	32
5.2) ประวัติคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	33
5.3) ปรัชญา	34
5.4) วิสัยทัศน์	34
5.5) ปณิธาน.....	34
5.6) ค่านิยมองค์กร	34
5.7) สัญลักษณ์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์	35
6. วิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
1. การกำหนดประชากร	40
1.1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)	40
ประชากร	40
กลุ่มตัวอย่าง	40
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41

1.2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)	41
ประชากร	41
กลุ่มตัวอย่าง	41
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	43
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.1) แบบสอบถาม (Questionnaire)	46
3.2) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	47
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
4.1) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)	47
4.2) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)	47
บทที่ 4 ผลการศึกษา	48
1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต	49
2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	59
3. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิด อัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	73
3.1 ผลงานการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)	73
3.1.1 แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบลายผ้าอัตลักษณ์.....	74
3.1.2 การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ.....	76
3.2 ผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory)	78
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
อภิปรายผล	97

ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	100
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก.....	109
ประวัติผู้เขียน.....	150

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)	49
ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญ พฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)	51
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่).....	55
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญ พฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่)	56
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)	60
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่)	67
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถาม	78
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสม (Confirmatory) ด้านการออกแบบและพัฒนา ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	80
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความชื่นชอบแบบร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ในแนวคิด Concept.....	83
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อภาพร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบ กึ่งทางการ (Semi Formal)	84

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 : กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	7
ภาพประกอบ 2 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตหญิงรุ่นแรก ในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	10
ภาพประกอบ 3 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	11
ภาพประกอบ 4 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12
ภาพประกอบ 5 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	13
ภาพประกอบ 6 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล	14
ภาพประกอบ 7 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต.....	15
ภาพประกอบ 8 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	16
ภาพประกอบ 9 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต ชุดเรียบประจำวันต้นแบบ A2 และ A3	17
ภาพประกอบ 10 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต ชุดเรียบประจำวันต้นแบบ A4 และ A5	18
ภาพประกอบ 11 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนักเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง รุ่น 2	19
ภาพประกอบ 12 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตชาย กศ.บ. รุ่นที่ 1	20
ภาพประกอบ 13 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตชายและนิสิตหญิง กศ.บ.....	20
ภาพประกอบ 14 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต มศว แต่งกายถูกระเบียบ	21
ภาพประกอบ 15 : แสดงรูปแบบข้อกำหนดทฤษฎีการด้านออกแบบดีไซน์	29
ภาพประกอบ 16 : แสดงรูปแบบการรับรู้ประสาทสัมผัส	30
ภาพประกอบ 17 : แสดงรูปค่านิยมองค์กร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	34
ภาพประกอบ 18 : แสดงรูปแบบตราสัญลักษณ์และสีประจำ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	35

ภาพประกอบ 19 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept A	74
ภาพประกอบ 20 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept B	75
ภาพประกอบ 21 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept C	75
ภาพประกอบ 22 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept A	76
ภาพประกอบ 23 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept B	77
ภาพประกอบ 24 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept C	77

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การแต่งกายของนิสิตในสถานศึกษานั้น ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะนอกจากจะบ่งบอกถึงสถานภาพของตัวตนบุคคลได้แล้ว ยังช่วยให้มีระเบียบวินัยในตนเอง เป็นการให้เกียรติสถานที่ รวมทั้งช่วยส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษา แสดงถึงเอกลักษณ์ ความเป็นภาคภูมิใจของสถานศึกษา

ชุดเครื่องแบบ (Uniform) หมายถึง แนวทางการปฏิบัติภายใต้ข้อบังคับบางอย่างร่วมกัน โดยที่มีการสวมใส่ลักษณะเหมือนกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นหมู่คณะกลุ่มเดียวกัน สำหรับประเทศไทยได้มีการริเริ่มการใช้เครื่องแบบหรือยูนิฟอร์มตั้งแต่สมัยสุโขทัย ผู้ชายสวมใส่เสื้อผ่าอกแขนสั้นและกางเกงธรรมดา ผู้หญิงสวมใส่ผ้าซิ่นและผ้าถุง สมัยกรุงศรีอยุธยาผู้ชายนั้นยังคงสวมใส่เสื้อผ่าอกแขนสั้นกับสวมผ้าโจงกระเบนจนถึงยุคสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีการพัฒนาต่อกันมาอย่างยาวนาน และในช่วงยุคสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เริ่มมีการปรับปรุงรูปแบบชุดราชการให้เข้ากับยุคสมัยทำให้เกิดชุดราชปะแตน โดยมีที่มาจากคำว่า “ราช” (raj) รวมกับคำว่า “แพทเทิร์น” (pattern) กลายเป็นชุดราชปะแตน จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่แท้จริงสำหรับชุดเครื่องแบบนี้ถูกสร้างขึ้นทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในกลุ่มองค์กร (กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม, 2566) ยกตัวอย่างเช่น ในสถานศึกษา การสวมใส่ชุดนิสิตนักศึกษาที่มาเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย จะทำให้ตระหนักได้ว่าในช่วงนั้นควรมีหน้าที่กระทำความดีเพื่อสร้างจิตสำนึกว่าผู้ที่สวมใส่นี้มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และเป็นอนาคตของชาติ

ตามประวัติศาสตร์ชุดเครื่องแบบในสถานศึกษาและสังคมโลก แรกเริ่มนั้นมีต้นแบบมาจากชุดเครื่องแบบนักเรียน ในปี พ.ศ. 1765 “อังกฤษ” ถูกระบุว่าเป็นประเทศแรกที่มีการใช้เครื่องแบบชุดนักเรียนในสถานศึกษา ชุดมีลักษณะเป็นเสื้อคลุมยาวคู่กับเข็มขัดสีน้ำตาลอ่อน เรียกกันว่า “คัปป์คลอซา” (Cappa Clausa) ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงออกกฎระเบียบเครื่องแบบที่ชัดเจนในปี พ.ศ. 2413 เกิดเป็นกระแสนิยมอยู่ในชั้นเฟื่องฟู และเสื่อมถอยลงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพราะมองว่ามีราคาสูง ใช้เพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น เทียบกับในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีสังคมชนชั้นกลางไปจนถึงสูงและกลับไม่มีปัญหาในด้านเรื่องค่าใช้จ่ายชุดเครื่องแบบ ส่วนฝั่งประเทศญี่ปุ่นมีการสนับสนุนนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อนุญาตให้นักเรียนมี

อิสระได้ โดยค่านิยมกระแสชุดเครื่องแบบในสังคมญี่ปุ่นเริ่มมีในสมัยการปฏิวัติเมจิ ปี พ.ศ.2411 - 2455 ด้วยเหตุผลที่คล้ายกับประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 เพื่อให้ประเทศมีความทันสมัยเท่าเทียมชาติตะวันตกนั่นเอง (ตรีนิช อิงคุทานนท์, 2563)

กระทั่งปี พ.ศ.2428 มีพระราชบัญญัติที่มีการระบุถึงรายละเอียดชุดเครื่องแบบนักเรียนที่ชัดเจน ขณะเดียวกันชุดเครื่องแบบนิสิตได้ถูกกำหนดให้ใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ.2477 ที่คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (แพรวพรรณ อุดมศรี, 2553) สำหรับโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงหรือปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรูปแบบเครื่องแต่งกายเสื้อสีขาว กางเกงสีกรมท่า หรือน้ำเงินแก่ คาดเข็มขัดเชือกสีขาว สวมรองเท้าสีดำ ถุงเท้าขาว การแต่งกายลักษณะนี้จะอยู่จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาและรับประกาศนียบัตร ก่อนที่ในปี พ.ศ.2542 มีการประกาศใช้ชุดเครื่องแบบนิสิต ภาคปกติชั้นปริญญาตรี เพื่อให้มีความเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่ทั้งการเรียนและการติดต่อสถานที่ราชการ โดยมีด้วยกันทั้งหมด 3 ชุด 1.) เครื่องแต่งกายนิสิตหญิง (ในเวลาปกติ) 2.) เครื่องแต่งกายนิสิตชาย (ในเวลาปกติ) 3.) การแต่งกายในงานพิธีและรูปแบบการแต่งกายอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอนุญาต เช่น เครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร เครื่องแบบที่มีการเรียนวิชาเฉพาะทาง เครื่องแบบตามข้อกำหนดของศาสนา เป็นต้น ทั้งนี้การแต่งกายเพศสภาพหรือเพศภาวะยังคงไม่มีการออกประกาศข้อห้ามเพิ่มเติมในรั้วมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเช่นกัน (ตรีนิช อิงคุทานนท์, 2563)

อย่างไรก็ตามบางประเทศไม่ได้บังคับใช้กฎการแต่งกายในสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง แต่มีการควบคุมนโยบายบางประการซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป ประเทศสหรัฐอเมริกาแม้ในบางสถานศึกษาเอกชนจะมีนโยบายเกี่ยวกับการแต่งกาย โดยทั่วไปแล้วสถานศึกษาของรัฐไม่ได้มีการบังคับใช้ แต่มีระบุไว้ว่าไม่ต้องมีการแต่งกายเฉพาะซึ่งเป็นเรื่องปกติในสถานศึกษาของประเทศ เช่นเดียวกันกับในบางประเทศแถบทวีปยุโรป สวีเดน ฟินแลนด์ เดนมาร์ก ที่ยังไม่ได้มีการบังคับใช้นโยบายบังคับเรื่องการแต่งกาย สามารถเลือกแต่งกายได้อย่างอิสระภายใต้เงื่อนไขกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยสถานศึกษา (อรรถสิทธิ์ เหมือนมาตย์, 2566)

ในปี พ.ศ.2564 อารยา อันซารี (Arya Ansari) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านมนุษยศาสตร์ประจำมหาวิทยาลัยไอโฮเอสเตต และคณะ ได้มีการตีพิมพ์ผลการทำสำรวจ “ยูนิฟอร์ม” กับ “วินัย” อาจไม่เกี่ยวข้องกัน จากนักเรียน 6,320 คน โดยใช้เกณฑ์ 3 ด้าน “ปัญหาพฤติกรรมภายใน” “ปัญหาพฤติกรรมภายนอก” และ “ทักษะการเข้าสังคม” ซึ่งพบว่าการแต่งกายไม่มีผลต่อพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านของนักเรียน รวมถึงความมีวินัยในตัวของนักเรียนด้วยเช่นกัน และไม่ว่าผู้เรียนจะเลือก

แต่งกายแบบใดก็ตาม แต่ปัจจัยสำคัญนั้นกลับขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมรอบข้างของผู้เรียนมากกว่า (Techa S., 2566)

ปัจจุบันชุดเครื่องแบบนิสิตนั้น ยังคงมีความสำคัญเพราะบ่งบอกถึงสถานะของผู้เรียน และความเป็นเอกลักษณ์ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ล่าสุดมหาวิทยาลัยเรศวรมีการพลิกโฉม ชุดเครื่องแบบนิสิตโดยการนำเอาอัตลักษณ์พื้นเมืองทั้งผ้าทอพื้นเมือง ผ้าฝ้ายพื้นเมือง ผ้าทอดอกป๊อบ เสื้อพระราชทาน ชุดไทยเรือนต้นมาออกแบบดีไซน์ใหม่ภายใต้รูปแบบการใช้งานที่เข้ากับยุคสมัย และการดำเนินชีวิตประจำวัน (วรรณโชค ไชยสะอาด, 2561)

ชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นชุดที่ทุกคนทุกช่วงวัยสวมใส่เพื่อเข้ามายังสถานศึกษา สถานที่แห่งการศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจที่ได้สวมใส่มาเรียน ซึ่งปัจจุบันชุดเครื่องแบบนิสิต ได้กลายเป็นประเด็นในสังคมว่าจำเป็นต้องสวมใส่หรือไม่ เพราะผลการเรียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับชุดเครื่องแบบนิสิตแต่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม หรือในทางกลับกันทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม การก่อเหตุทะเลาะวิวาทเพราะสวมใส่เสื้อที่มีเครื่องหมายของสถาบันคู่วาท หรือภายใต้ชุดเครื่องแบบนิสิตนั้นเราไม่สามารถแยกแยะได้ว่าเป็นนิสิตจริงหรือไม่ อาจเป็นผู้ไม่ประสงค์ดีจากภายนอกที่แฝงตัวเข้ามาในสถานศึกษา อีกทั้งการแต่งกายที่เหมือนกันไม่ได้ช่วยให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น ในบางครั้งการเรียนในวิชาภาคปฏิบัติชุดเครื่องแบบนิสิตไม่มีความคล่องตัว และไม่มีความสะดวกต่อการเรียน รวมถึงเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้ปกครองเนื่องจากชุดเครื่องแบบนิสิตไม่ได้มีเพียงแค่ 1 ชุดหากจะต้องมีชุดเครื่องแบบอื่น ๆ ที่ต้องทำกิจกรรมในสถานศึกษา แต่ยังคงรวมถึงชุดพลและชุดพิธีการ ที่มีการสวมใส่เครื่องแบบจริงตามโอกาสน้อยครั้งทำให้เกิดความไม่คุ้มค่า

หนึ่งเหตุการณ์ที่เป็นภัยคุกคามใกล้ตัวในรั้วมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 10 พฤษภาคม 2566 เกิดเหตุการณ์คนร้ายชาย 1 คน ได้ทำการสวมชุดนิสิตแฝงตัวเข้ามาดักกล้องแอบถ่ายนิสิตหญิงในห้องน้ำนิสิตหญิง ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จากเหตุการณ์ดังกล่าวยังคงสะท้อนให้เห็นว่าแม้ชุดเครื่องแบบนิสิตจะเป็นชุดที่บ่งบอกสภาพผู้เรียนในสถานศึกษาแล้ว แต่ยังสามารถกลับกลายเป็นภัยใกล้ตัวเมื่อมีจลาจลเข้ามาแฝงตัวก่อเหตุอาชญากรรม (teamswu.maimeejut, 2566) ในวันที่ 1 ธันวาคม 2563 ได้มีการจัดชุมนุมเพื่อส่งชุดนักเรียนคืนให้กระทรวงศึกษาธิการโดยการนำเอาชุดนักเรียนไปแขวนไว้กับรั้วกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการกระทำโดยกลุ่ม "นักเรียนเลว" เพื่อแสดงถึงจุดยืนนักเรียนต้องมีเสรีภาพในการแต่งกาย อีกทั้งยังได้เชิญชวนให้นักเรียนที่มีความเห็นเหมือนกันร่วมชุมนุม "1 ธันวาคมปลดเครื่องแบบ" (BBC NEWS ไทย, 2020) กระแสการแต่งกายในสถานศึกษายังคงเป็นประเด็นเมื่อแฟนเพจเฟซบุ๊ก (Facebook)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โพลสตซ์แจ้งระเบียบการแต่งกายในสถานศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 โดยได้ระบุว่านี่คือความภูมิใจของมหาวิทยาลัย “I AM A PRIDE OF CMU” “นักศึกษา มช. แต่งกายถูกระเบียบ” จนเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ เช่น อันดับ (Ranking) ของมหาวิทยาลัยไม่ได้ขึ้นอยู่กับการแต่งกาย อะไรคือเปลือก อะไรคือแก่น ต้องตกลึกกันก่อน ไม่ใช่ว่าชุดนักศึกษาไม่ดี แต่ควรเสรีที่จะเลือกใส่ ปลูกสร้างควมภาคภูมิใจในความเป็นนักศึกษาจากภายในตัวของเขาเอง นั่นคือคุณค่าที่แท้จริง ที่จะติดตัวไปจนตาย ฯลฯ เป็นต้น (มติชนออนไลน์, 2565)

บทวาทกรรมว่าด้วย “ความมี” หรือ “ไม่มี” ของชุดเครื่องแบบนิสิต กล่าวว่สังคมไทยเรานั้นไม่เหมาะกับการบังคับและยกเลิก การแก้ปัญหาควรเป็นไปในทิศทางแบบยืดหยุ่น (Flexible) เนื่องจากชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นเพียงชุดเครื่องประดับที่มีไว้เพื่อสวมใส่ปกปิดร่างกายเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนถึงอัตลักษณ์ความเป็นชาติไทยแม้แต่น้อย การมีชุดเครื่องแบบนิสิตที่เป็นเอกลักษณ์ย่อมสร้างควมภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาพร้อมกับเกิดความรักใคร่ต่อสถาบันการศึกษาควบคู่กับความเหลื่อมล้ำทางสังคม แน่่อนว่าหากเรามองอย่างมีอุดมคติ เราย่อมคาดหวังที่จะได้เห็นนิสิตที่สามารถควบคุมตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยการควบคุมระเบียบการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีชื่อและหรือตราที่อยู่บนชุดเครื่องแบบนิสิต (ชนาธิป สุกใส, 2557)

จากเหตุการณ์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สิ่งที่ชุดเครื่องแบบนิสิตสะท้อนคุณค่าได้อย่างตรงไปตรงมา คือ การสร้างควมภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษา เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรักใคร่ต่อสถาบัน อย่างไรก็ตามชุดเครื่องแบบนิสิตอาจก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมอันเนื่องมาจากการใช้กฎเกณฑ์การให้ทุกคนสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตเหมือนกัน ในบางกรณีนั้น นิสิตบางคนอาจไม่มีความสามารถซื้อชุดเครื่องแบบนิสิตที่ตรงตามระเบียบได้ เพราะขาดสภาพคล่องทางการเงิน บางครั้งอาจเกิดการแข่งขันการแต่งกายในห้องเรียน หรือความไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของรูปแบบการเรียนการสอน รวมทั้งไม่สามารถสะท้อนตัวตนของนิสิตทุกคนได้อย่างชัดเจน และเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกผ่านการแต่งกาย

ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาด้วยการลดช่องว่างของปัญหาด้านการแต่งกายชุดเครื่องแบบนิสิต ควรมีการปรับเปลี่ยนระเบียบการแต่งกายให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ ส่งเสริมความเป็นตัวตนในด้านการแต่งกาย อาจลดความสำคัญของชุดเครื่องแบบนิสิตแต่ยังคงมีไว้เพื่อเป็นสิ่งที่แสดงถึงระเบียบวินัย และให้ความสำคัญควบคู่ไปกับการคิดสิ่งใหม่ ๆ จุดประกายที่สร้างสรรค์ผ่านการแต่งกาย

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเอกลักษณ์ที่เน้นในด้านการเป็นผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่าง มีพื้นฐานที่ดีเยี่ยมในศาสตร์ศิลปะ และการบูรณาการร่วมกันได้ทุก

แขนงอย่างไม่มีขีดจำกัด มีการกำหนดปรัชญาไว้ว่า ศิลปกรรมสรรค์สร้างปัญญา ปัญญา สรรค์คุณภาพชีวิต พร้อมกับปณิธานที่ว่า มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางศิลปกรรม ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยบูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระดับสากล ซึ่งให้ความสำคัญกับแนวคิดที่สร้างสรรค์อย่างมีแบบแผนและเป็นระบบภายใต้ภาพลักษณ์ขององค์กร

การสะท้อนอัตลักษณ์ คือการสร้างสรรค์สัญลักษณ์สื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และได้เห็นถึงภาพลักษณ์ในแบบตัวตนเฉพาะ ไม่เหมือนใคร ด้วยการแทนค่าผ่าน สี สัญลักษณ์ แพทเทิร์น อัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่เกิดจากธรรมชาติในตัวตนของแต่ละบุคคล (ณพศ หอมแยม, 2562) สิ่งหนึ่งที่เป็นคำจำกัดความของคำว่า อัตลักษณ์ (identity) คือการกำหนดความเหมือน (Similarity) และ ความแตกต่าง (Difference) ระหว่างคนและสิ่งของ เป็นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) หรือเป็นผลมาจากการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มองค์กร (Group Affiliation) (สุภัชฉาน ศรีเยี่ยม, 2554)

การออกแบบอัตลักษณ์ขององค์กร เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งบอกสะท้อนความเป็นตัวตน มีลักษณะเฉพาะ ความเป็นตัวตน แตกต่าง ยั่งยืน และมีคุณค่า ฉะนั้นแล้วการมีอัตลักษณ์ขององค์กรที่ดีได้ จะต้องมีความเด่นชัดชัดเจนในด้านการมีมุมมองที่ดี แนวคิดหลัก (Big Idea) ที่สร้างสรรค์ แตกต่างแต่สะท้อนคุณค่า ก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน คุณสมบัติเหล่านี้จะอยู่ในอัตลักษณ์ขององค์กรที่ดี (ธีรภัทร พันธุ์พิทยะแพทย์ และ วิไล อัสวเดชศักดิ์, 2558) นอกจากนี้ อัตลักษณ์ยังเป็นโครงสร้างบุคลิกภาพบุคคลที่เกิดจากการรู้จักตน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ตามที่สังคมและวัฒนธรรมกำหนด สอดคล้องกับสังคมและคนรอบข้างก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองสามารถทำทุกอย่างได้ดีอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานทั้งตนเองและสังคมไปควบคู่กัน (สุภัชฉาน ศรีเยี่ยม, 2554) ขณะเดียวกัน เชลดอน สไตรเกอร์ (Sheldon Stryker) ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ตั้งทฤษฎีอัตลักษณ์ของบุคคลโดยได้อธิบายเกี่ยวกับ อัตลักษณ์ (Identity) ว่าพฤติกรรมการเลือกบทบาท (Role Choice Behavior) เป็นผลที่ได้รับมาจากความเด่นของอัตลักษณ์ (Identity Salience) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวตน (Self) ในขณะที่มีความสัมพันธ์ต่อบทบาท (Commitment) ส่งผลต่อความเด่นของอัตลักษณ์ เป็นบทบาทจากตัวบุคคลทางสังคมวิทยา ส่งผลโดยตรงทั้งต่อตนเองและภาพลักษณ์ของกลุ่มองค์กร (SHELDON STRYKER and RICHARD T. SERPE, 1994)

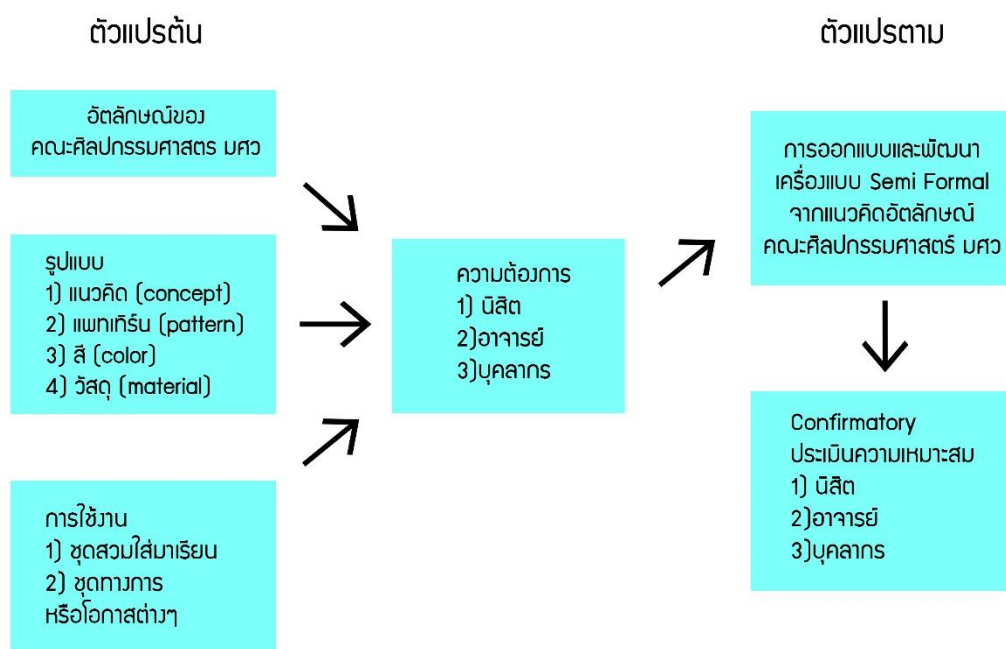
ในการทำแบบสำรวจถึงปัญหาโดยการสุ่มจากกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 อาจารย์และบุคลากรในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าการแต่งกายเครื่องแบบ

ชุดนิสิตเข้ามาเรียนภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ในแต่ละวันนั้น นิสิตมีรูปแบบการแต่งกายไปในลักษณะกึ่งทางการ (Semi Formal) และชุดไปรเวทที่ไม่ใช่ชุดนิสิตตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ทั้งการสวมใส่ชุดกึ่งนิสิตเสื้อเชิ้ตขาว กางเกงยีนส์สีเข้มหรือสีอ่อนเสื้อยืดคอกลม กางเกงยีนส์ที่มีรอยขาด หรือกระโปรงที่มีลวดลาย ในบางสาขาอาจมีเสื้อชีปที่มีสีเข้ม เนื่องจากปัจจัยหลักในการสวมใส่ชุดนั้น จะขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์จะเน้นไปในทางภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี เน้นในเรื่องความคล่องตัว เคลื่อนไหวสะดวก ไม่เป็นอันตรายหรือทำความสะอาดยาก รวมถึงปัญหาภาระค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับชุดเครื่องแบบนิสิตที่มีราคาค่อนข้างสูง แต่ในขณะเดียวกันพบว่าชุดเครื่องแบบนิสิตยังคงมีความสำคัญกับสถานศึกษาเพราะเปรียบเสมือนเป็นเครื่องคัดกรองบ่งบอกสถานภาพของผู้เรียนในสถานศึกษา

จากปัญหาข้างต้นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นในด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นตัวตนและนิยมกระแสแฟชั่น ด้วยภาพลักษณ์การแต่งกายมาเรียนของนิสิตที่มีความนิยมในกระแสแฟชั่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้เห็นปัญหาภาพลักษณ์ในองค์กรและรูปแบบการใช้งาน รวมทั้งแนวความคิดมุมมองของนิสิตที่สวนทางกับระเบียบการแต่งกายของนิสิต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและตระหนักถึงปัญหาเหตุผลสำคัญในประเด็นชุดเครื่องแบบนิสิตตามแนวคิดอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และทำการเก็บข้อมูลจากผลการวิจัยที่ได้นำไปประยุกต์ใช้สร้างประโยชน์ในด้านการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยที่สามารถนำไปใช้สวมใส่ในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ขณะเดียวกันสามารถนำไปประยุกต์สวมใส่ใช้ในกิจกรรมและโอกาสต่างๆได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 : กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับ นิสิต
2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิด อัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ของนิสิตผ่านรูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ด้านประชากร มีจำนวนทั้งหมด 779 คน แบ่งเป็น

1.1) นิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 3-4
จำนวน 685 คน

1.2) อาจารย์/เจ้าหน้าที่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำนวน 93 คน

2. ด้านกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งหมด 390 คน แบ่งเป็น

2.1) นิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 3-4
จำนวน 343 คน

2.2) อาจารย์/เจ้าหน้าที่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำนวน 47 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่ (ถ้ามี)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

Semi Formal เครื่องแบบชุดกึ่งทางการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้ในการสวมใส่มาเรียนทั้งภาคทฤษฎี หรือภาคปฏิบัติ รวมทั้งการทำกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในการเป็นตัวแทนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวคิดอัตลักษณ์ การศึกษาในเรื่องการสื่อสาร การแสดงออก สิ่งที่ยังบอกถึงความเป็นตัวตนเฉพาะบุคคล มีรายละเอียดคุณลักษณะทั่วไปโดดเด่นไม่เหมือนใคร และนำแนวคิดจากการศึกษาวิจัยที่ได้ ไปใช้ในการสร้างสรรค์ออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

ชุดนิสิต ชุดเครื่องแบบที่ใช้สวมใส่ในการเรียนในชั้นเรียน

ชุดพิธีการ ชุดเครื่องแบบที่ใช้ในงานพิธีการ ปฐมนิเทศนิสิตใหม่ พิธีไหว้ครู การรับเสด็จ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวคิดในการออกแบบและพัฒนาเพื่อสร้างชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อการสื่อสารเพื่อธุรกิจ

2. สามารถสื่อสารภาพลักษณ์ผ่านชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เพื่อธุรกิจได้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตในประเทศไทย
2. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)
4. หลักการออกแบบ
5. แนวอัตลักษณ์ด้านคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย

ชุดเครื่องแบบนิสิตนั้นเปรียบเสมือนเครื่องหมายที่บ่งบอกสถานภาพในสถานศึกษาในแต่ละสถานศึกษา ช่วยสร้างความเสมอภาคความเป็นอันหนึ่งอันเดียว สร้างภาพลักษณ์ที่ดีงามสำหรับชุดเครื่องแบบนิสิตในสถานศึกษาทุกแห่งล้วนมีความคล้ายหรือเหมือนกัน แม้จะแตกต่างกันแต่คงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ประเทศไทยได้กำหนดรายละเอียดชุดเครื่องแบบนิสิตอย่างชัดเจนและใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2477 โดยเป็นนิสิตหญิงรุ่นแรกในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นิสิตแต่งกายด้วยเสื้อขาวแขนยาวถึงข้อมือสวมผ้าถุงสีน้ำเงิน ถุงเท้าขาวและรองเท้าสีดำ ต่อมาได้กำหนดเครื่องแบบนิสิตหญิงเป็น 2 แบบคือ เครื่องแบบปกติชั้นที่ 1 ใช้ในเวลาว่างพิธี และเครื่องแบบปกติชั้นที่ 2 ใช้ในเวลาเข้าเรียนตามปกติซึ่งเครื่องแบบชั้นที่ 1 และเครื่องแบบชั้นที่ 2 ได้กำหนดให้ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2481 (หอประวัติจุฬาฯ, 2556)

ภาพประกอบ 2 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตหญิงรุ่นแรก
ในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา: ภาพจาก หอประวัติจุฬาฯ. (2556). เครื่องแบบนิสิตหญิง.
<https://web.facebook.com/MemorialHallOfChulalongkornUniversity>

จากข้อมูลข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าชุดเครื่องแบบนิสิตมีความเป็นเอกลักษณ์เดียวกัน นิสิตชายสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวมีเนกไทพร้อมตราเครื่องหมายมหาวิทยาลัย สวมกางเกงสแลคขาวยาวสีสุภาพ รองเท้าหนังที่เป็นสีดำและหุ้มส้น นิสิตหญิงสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวติดเข็มตราเครื่องหมายมหาวิทยาลัย สวมกระโปรงสีสุภาพ รองเท้าคัทชู รายละเอียดอื่นๆ ที่ปลีกย่อย รวมถึงชุดพิธีการที่สวมใส่ตามพิธีการสำคัญต่างๆ แตกต่างกันเพียงอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่อาจจำแนกได้จากสี ตราเครื่องหมายมหาวิทยาลัย ฯลฯ เป็นต้น

1.1) เครื่องแบบนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 1) นิสิตชาย : เสื้อเชิ้ตสีขาว ผูกเนกไทตราพระเกี้ยว กางเกงขาวยาวที่มีสีกรมท่าหรือสีดำ เข็มขัดหนังสีดำ รองเท้าหนังแบบหุ้มส้นสีดำ ถุงเท้าสีดำ สีนํ้าตาลเข้มหรือกรมท่า
- 2) นิสิตหญิง : เสื้อสีขาวแขนสั้น ติดเครื่องหมายพระเกี้ยว กระโปรงจีบรอบ สีกรมท่าหรือสีดำ (สำหรับปี 1) ส่วนปี 2 ขึ้นไป กระโปรงทรงตรงหรือแบบสุภาพ ความยาวอยู่ระหว่างเข่าและข้อเท้า เข็มขัดแบบหนังกลับสีนํ้าตาลเข้ม รองเท้าหนังแบบหุ้มส้นสีขาว ถุงเท้าสีขาว

ภาพประกอบ 3 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา: ภาพจาก สำนักบริหารกิจการนิสิต. (2557). การแต่งกายของนิสิต.

[https:// https://www.sa.chula.ac.th/การแต่งกายของนิสิต/](https://www.sa.chula.ac.th/การแต่งกายของนิสิต/)

1.2) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- 1) นักศึกษาชาย : เสื้อเชิ้ตสีขาว แขนยาวหรือสั้น กางเกงขายาวสีกรมท่าหรือดำ รัดเข็มขัดของมหาวิทยาลัยใส่รองเท้าหุ้มส้น
- 2) นักศึกษาหญิง : เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนสั้น ติดกระดุมเสื้อเครื่องหมายของมหาวิทยาลัย กัดเข็มเครื่องหมายของมหาวิทยาลัยที่อกเสื้อด้านซ้าย กระโปรงสีกรมท่าหรือสีดำ ใส่รองเท้าหุ้มส้นหรือรัดส้น

ภาพประกอบ 4 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ที่มา: ภาพจาก กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2564).
 ข้อบังคับ ฯ ว่าด้วยการแต่งกายและเครื่องแบบนักศึกษา. <http://satu.colorpack.net/index.php>

1.3) เครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- 1) นิสิตชาย : เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว แบบเรียบสุภาพ กางเกงขายาวสีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีดำ เนคไทสีเขี้ยว ปักตราพระพิรุณทรงนาค เข็มขัดแบบหนังสีดำ หัวเข็มขัดมีตรา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รองเท้าหนังแบบหุ้มส้นสีดำ หัวตัด ไม่ผูกเชือก สวมถุงเท้า
- 2) นิสิตหญิง : เสื้อเชิ้ตสีขาว ไม่มีสาด้านหลัง แขนทรงกระบอก ติดกระดุมโลหะเงิน ลายถม และเข็มรูปโล่ตราพระพิรุณทรงนาค บนอกเสื้อด้านขวา ไม่ติดกระดุมคอ เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดโลหะเงินมีตราพระพิรุณทรงนาค กระโปรงสีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีดำไม่เป็นผ้ายีนส์ รองเท้าแบบหุ้มส้นหรือรัดส้นทรงสุภาพ สีดำ สีน้ำตาล หรือสีขาว (สำหรับปี 1 สวมถุงเท้าขาว รองเท้าหุ้มส้นสีขาว)

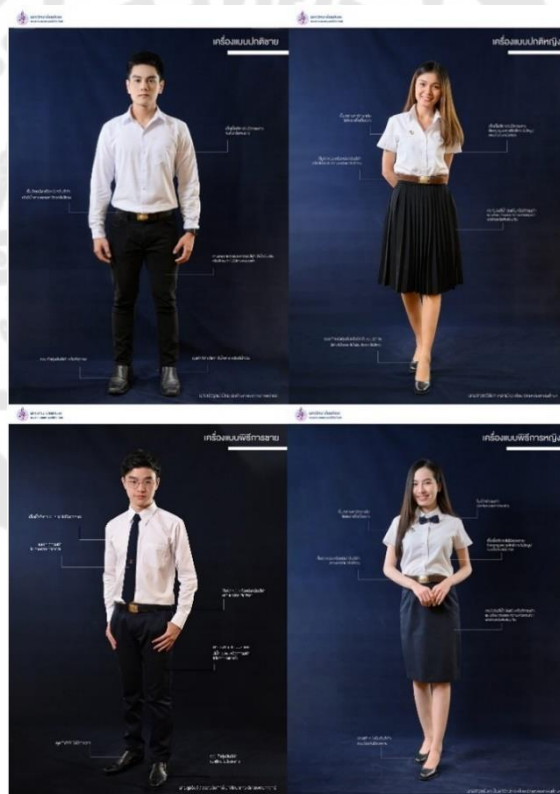
ภาพประกอบ 5 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่มา: ภาพจาก องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.
(2564). ระเบียบเครื่องแต่งกายของนิสิต. <http://www.facebook.com/kusab.bk>

1.4) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

1) ชุดนักศึกษาชาย : เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนสั้นหรือแขนยาว กางเกงเป็นแบบขายาวสีดำ สีน้ำเงินเข้มหรือสีกรมท่า เข็มขัดแบบหนังหรือหนังกลับสีดำ หรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะ สีเงินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดุนเป็นรูปตรามหาวิทยาลัยสีทอง ถุงเท้าสีดำ สีเทา สีน้ำตาล หรือสีน้ำเงิน รองเท้าแบบหุ้มส้นสีดำหรือสีสุภาพ

2) ชุดนักศึกษาหญิง : เสื้อเชิ้ตสีขาว มีสาคู ติดกระดุมแบบพลาสติกสีขาว แขนเสื้อสั้น เนื้อสาคู มีเข็มตรามหาวิทยาลัย ใช้ติดบริเวณอกเสื้อเบื้องขวา กระโปรงสีน้ำเงินเข้ม สีกรมท่า สีดำแบบเรียบ ทรงตรง เข็มขัดแบบหนังหรือหนังกลับสีดำ หรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะ สีเงินเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดุนเป็นรูปตรามหาวิทยาลัยสีทอง รองเท้าหนังแบบหุ้มส้นสุภาพสีดำ สีน้ำตาล สีน้ำเงิน สีเทา หรือสีขาว

ภาพประกอบ 6 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

ที่มา: ภาพจาก ฝ่ายจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์หอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2562). เครื่องแต่งกายนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน. <http://museum.li.mahidol.ac.th>

1.5) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

1) ชุดนักศึกษาชาย : เสื้อเชิ้ตสีขาวแบบแขนสั้นหรือแขนยาว ไม่มีลวดลาย หากเป็นแขนยาวต้องไม่พับแขน กางเกงขายาวสีดำหรือสีกรมท่า ไม่มีลวดลาย ทรงสุภาพ รองเท้าหนังหรือรองเท้าผ้าใบ สีสุภาพ

2) ชุดนักศึกษาหญิง : เสื้อเชิ้ตแบบแขนสั้นสีขาวไม่มีจีบผ้า ไม่มีลวดลาย กระดุมโลหะ สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีเข็มกลัดเครื่องหมายสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยติดอกเสื้อด้านซ้าย กระโปรงสีดำ สีกรมท่า หรือสีน้ำตาลเข้ม แบบเรียบไม่มีลวดลาย หัวเข็มสีดำมีสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รองเท้าหุ้มส้นแบบสุภาพสีดำ

ภาพประกอบ 7 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

ที่มา: ภาพจาก งานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. (2559).
การแต่งกายชุดนักศึกษา. <http://www.facebook.com/sinlapasad.rsu/>

1.6) เครื่องแบบนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) ชุดนักศึกษาชาย : เสื้อเชิ้ตสีขาวแบบแขนสั้นหรือแขนยาว ไม่มีลวดลาย หากเป็นแขนยาวต้องไม่พับแขน กางเกงสแลคยาวสีดําหรือสีกรมท่า ไม่มีลวดลาย ทรงสุภาพ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะทองแดงรมดํา รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 4*6 เซนติเมตร ตรงกลางมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัยอาร์มเรียรูปร่างไข่ ภายในวงกลมมีตราสำเภาชักใบ ตอนล่างมีอักษรภาษาไทยตัวนูน มีคำว่า “มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” คล้องติดกับสายหนัง กำมะหยี่ หรือ PVC คาดร้อยหูกางเกง รองเท้าหนังหรือผ้าใบ สีสุภาพ

2) ชุดนักศึกษาหญิง : เสื้อเชิ้ตหรือฮาวายแขนสั้นสีขาว แขนงอกติดกระดุมโลหะเงิน กระดุมโลหะเงิน เครื่องหมายมหาวิทยาลัยจำนวนอย่างน้อย 4 เม็ด เข็มตรามหาวิทยาลัยติดอกเสื้อเบื้องขวา กระโปรงสีดํา หรือสีกรมท่า แบบเรียบสุภาพไม่มีลวดลาย หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะทองแดงรมดํา รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 4*6 เซนติเมตร ตรงกลางมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัยอาร์มเรียรูปร่างไข่ ภายในวงกลมมีตราสำเภาชักใบ ตอนล่างมีอักษรภาษาไทยตัวนูน มีคำว่า “มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” คล้องติดสายหนัง กำมะหยี่ หรือ PVC รองเท้าหนังหุ้มส้นแบบสุภาพ

ภาพประกอบ 8 : แสดงรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา : ภาพจาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย UTCC. (2559).
แต่งชุดนักศึกษาอย่างไรให้ถูกระเบียบ. <http://www.facebook.com/sinlapasad.rsu/>

ปัจจุบันชุดเครื่องแบบนิสิตนั้น ยังคงมีความสำคัญในการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของสถาบันและบ่งบอกสถานภาพของนิสิตได้เป็นอย่างดี ถ้าสมาคมมหาวิทยาลัยนครสวรรค์มีการพลิกโฉมออกแบบชุดเครื่องแบบนิสิตรูปแบบใหม่ มีความน่าสนใจมากขึ้นโดยการนำเอาอัตลักษณ์พื้นเมืองทั้งผ้าทอพื้นเมือง ผ้าฝ้ายพื้นเมือง ผ้าทอดอกป๊อบ เสื้อพระราชทาน ชุดไทยเรือนต้น มาออกแบบดีไซน์ใหม่ภายใต้รูปแบบการใช้งานที่เข้ากับยุคสมัยและการดำเนินชีวิตประจำวัน แม้จะลบภาพชุดเครื่องแบบนิสิตเดิม ๆ แต่ความผูกพันเรื้อรังไม่ได้ลดลงไปด้วย (วรรณโชค ไชยสะอาด, 2561)

Naresuan UNIVERSITY

ชุดเรียนประจำวันต้นแบบ A2

หมวดชาย:
เสื้อยืด คอตัน แขนสั้น 250 บาท
กางเกงขา 3/4 ส่วน 200 บาท
เข็มขัด 25 บาท
หมวกกันน็อค 50 บาท
รองเท้า 80 บาท
ราคารวม 605 บาท
กระเป๋าหนังสือ 150 บาท

หมวดหญิง:
เสื้อยืด คอตัน แขนสั้น 250 บาท
กางเกงกระโปรง 200 บาท
เข็มขัด 25 บาท
หมวกกันน็อค 50 บาท
รองเท้า 80 บาท
ราคารวม 670 บาท

Naresuan UNIVERSITY

ชุดเรียนประจำวันต้นแบบ A3

หมวดชาย:
เสื้อยืด คอตัน แขนสั้น 250 บาท
กางเกงขา 3/4 ส่วน 200 บาท
เข็มขัด 25 บาท
หมวกกันน็อค 50 บาท
รองเท้า 80 บาท
ราคารวม 605 บาท
กระเป๋าหนังสือ 150 บาท

หมวดหญิง:
เสื้อยืด คอตัน แขนสั้น 250 บาท
กางเกงกระโปรง 200 บาท
เข็มขัด 25 บาท
หมวกกันน็อค 50 บาท
รองเท้า 80 บาท
ราคารวม 670 บาท

ภาพประกอบ 9 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต ชุดเรียนประจำวันต้นแบบ A2 และ A3

ที่มา: ภาพจาก suju_jefangirl. (2561). ภาพต้นแบบดีไซน์ชุดนิสิตของ ม.นเรศวร.

<https://catdumb.com/old/>

ภาพประกอบ 10 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต ชุดเรียนประจำวันต้นแบบ A4 และ A5

ที่มา: ภาพจาก suju_jefangirl. (2561). ภาพต้นแบบดีไซน์ชุดนิสิตของ ม.นเรศวร.

<https://catdumb.com/old/>

ในภาพรวมแล้ว อาจกล่าวได้ว่าชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นเพียงแค่เสื้อผ้าที่สวมใส่เพียงเพื่อแยกคัดกรองสถานภาพของผู้เรียนในสถานศึกษาเท่านั้น ชุดเครื่องแบบนิสิตมีลักษณะที่เป็นไปในทิศทางรูปแบบคล้ายกันข้างบนขาว ข้างล่างดำหรือโทนสีเข้ม มีความสวยงามเรียบร้อย แตกต่างกันไปประการในรายละเอียดเข้มตราของแต่ละมหาวิทยาลัย บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของสถาบันอย่างภาคภูมิใจ อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อผู้เรียนคือสภาพแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียน

2. ประวัติชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในบริบทสถานศึกษา มีส่วนช่วยในด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์สถาบันการศึกษาที่รับใช้สังคมและชุมชน เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียว การเรียนรู้ร่วมกัน เกิดความน่าเชื่อถือรวมถึงเกิดความประทับใจตั้งแต่พบเห็น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Srinakharinwirot University) พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและวิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงได้สถาปนาก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2492 ยกฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาเมื่อปี พ.ศ.2496 และเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ.2517 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558) สำหรับชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หอจดหมายเหตุและศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทยได้ระบุว่ามีการใช้งานมาตั้งแต่ในอดีต โดยแบ่งตามช่วงลำดับเวลาได้ดังนี้

1) โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง การแต่งกายเป็นชุดเครื่องแบบนักเรียน เริ่มใช้เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2492 มีลักษณะเป็นรูปแบบเสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาว สวมใส่กางเกงขาสั้นสีน้ำเงิน เข็มขัดสีขาว ถุงเท้าสั้นสีขาว รองเท้าหนังหรือผ้าใบสีดำ ถูกออกแบบโดย ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ในภายหลังได้มีการเปลี่ยนเครื่องแบบ เนื่องจากยกฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ภาพประกอบ 11 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนักเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง รุ่น 2

ที่มา: ภาพจาก หอจดหมายเหตุและศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย

2) วิทยาลัยวิชาการศึกษา การแต่งกายของนิสิตเป็นเสื้อสีขาว กระโปรงมีทั้งน้ำเงิน น้ำตาล ดำและเทา นิสิตหญิงไม่มีรองเท้าส้นสูง ไม่สวมใส่เสื้อยืดและรองเท้าแตะ นิสิตชายเป็นเสื้อเชิ้ตสีขาว แขนยาวไม่ม้วนพับแขน สวมกางเกงสี kaki รองเท้ามี 2 สี คือดำและน้ำตาล ใส่รองเท้าหุ้มส้นผูกเชือก แต่ด้วยสีของวิทยาลัยนั้นเป็นสีเทาแดง สีที่นิยมมากในขณะนั้นสำหรับ

กระโปรงและกางเกงจึงเป็นสีเทา (สุชาติ โพธิวิทย์, ม.ป.ป.) โดยเริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ.2497 ภายหลังมีการเปลี่ยนรูปแบบการแต่งกาย เนื่องจากยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในเวลาต่อมา

ภาพประกอบ 12 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตชาย กศ.บ. รุ่นที่ 1

ที่มา: ภาพจาก หอจดหมายเหตุและศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย

ภาพประกอบ 13 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิตชายและนิสิตหญิง กศ.บ.

ที่มา: ภาพจาก หอจดหมายเหตุและศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย

3) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการปรับเปลี่ยนชุดเครื่องแบบนิสิต เริ่มใช้เมื่อใช้วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2517 ก่อนที่ในปี พ.ศ.2542 มีการประกาศใช้ชุดเครื่องแบบนิสิต ภาคปกติ ขึ้นปริญญาตรี เพื่อให้มีความเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่ทั้งการเรียนและการติดต่อสถานที่ราชการ ประกอบด้วย

3.1) ชุดนิสิตชาย (ในเวลาปกติ) เสื้อเชิ้ตสีขาว แขนยาวหรือสั้นแบบและทรงสุภาพ เนคไทสีเทา มีตรามหาวิทยาลัย เข็มขัดสีน้ำตาลหรือสีดำ หัวเข็มขัดมีตรามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ กางเกงขายาว สีเทา สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีดำ ทรงสุภาพ รองเท้าหุ้มส้นทรงสุภาพ

3.2) ชุดนิสิตหญิง (ในเวลาปกติ) เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาวแบบและทรงสุภาพ ที่คอและแนวสวอบอกติดกระดุมโลหะสีเงิน มีรูปเครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยที่อกด้านซ้าย เข็มขัดสีน้ำตาล หรือสีดำ หัวเข็มขัดมีตรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระโปรงทรงสุภาพ สีเทา สีน้ำเงิน สีดำ หรือสีกรมท่า มีความยาวเสมอกว่า รองเท้าแบบหุ้มส้นหรือรัดส้น สีสุภาพ

3.3) ชุดพิธีการ นิสิตหญิงให้ยึดตามรูปแบบเหมือนในเวลาปกติ แต่ใช้กระโปรงสีเทา รองเท้าเป็นแบบหุ้มส้นสีดำ ส่วนนิสิตชายให้ยึดตามรูปแบบเหมือนในเวลาปกติ แต่ใช้กางเกงสีเทา เสื้อเชิ้ตขาวแบบแขนยาวไม่พับแขน ผูกเนคไทพื้นสีเทา มีตรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รองเท้าแบบหุ้มส้นสีดำ

3.4) รูปแบบการแต่งกายอื่นๆที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอนุญาต เช่น การแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร เป็นการแต่งกายในวันที่มีการเรียนเฉพาะทาง การแต่งกายตามข้อกำหนดของศาสนา เป็นต้น

ภาพประกอบ 14 : แสดงรูปแบบชุดเครื่องแบบนิสิต มศว แต่งกายถูกระเบียบ

ที่มา: ภาพจาก ส่วนกิจการนิสิต มศว. (2560). ข้อบังคับ มศว ว่าด้วยเครื่องแต่งกาย นิสิต.<https://web.facebook.com/MemorialHallOfChulalongkornUniversity>

จากอดีตสู่ปัจจุบันชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ถูกปรับเปลี่ยนพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้นตามกาลเวลา ทั้งเสื้อผ้ากางเกง เนคไท สีเข้มขัดตรามหาวิทยาลัย ภายใต้กฎระเบียบนโยบายของมหาวิทยาลัย แต่ยังคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์เทา-แดง มหาวิทยาลัยรับใช้สังคมและชุมชนที่มีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำในด้านองค์ความรู้นวัตกรรมใหม่ เชี่ยวชาญด้านการแก้ปัญหา นำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

3. ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นชุดเครื่องแบบที่สะท้อนถึงภาพลักษณ์ขององค์กร ภูมิความเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่ราชการและการสวมใส่ปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต้องเคลื่อนไหวเน้นความคล่องตัว และสะดวกต่อการหยิบสวมใส่ แต่ต้องอยู่ในกรอบของความเหมาะสมกาลเทศะ (UNWRAP, 2562)

การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้นทุกองค์กรสามารถเริ่มต้นได้จากชุดเครื่องแบบ (uniform) ที่เหมือนกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เปรียบเสมือนการสร้างมาตรฐานการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม รวมทั้งเป็นการตอกย้ำให้ผู้ที่อยู่ภายใต้องค์กรมีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตน ขณะเดียวกันชุดเครื่องแบบขององค์กรยังเป็นการลดสถานภาพปิดบังตัวตนของบุคคลผู้สวมใส่เหลือไว้เพียงตราเครื่องแบบองค์กร (เลิศชาย เจตนธรรมจักร, 2555)

หลักเกณฑ์การแต่งกายกึ่งทางการ (Semi Formal) ใน Semiformal Attire Guidelines ผ่านทาง BLOG Style Guides ในเรื่องของข้อจำกัด สีของเสื้อและกางเกงต้องเป็นสีเข้มหรือสีสุภาพ เช่น สีดำหรือสีน้ำเงิน สีเข้มมักเป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับการแต่งกายกึ่งทางการ สามารถเลือกใช้วัสดุที่มีสีอ่อนกว่า เช่น ผ้าลินิน ฯลฯ เป็นต้น ในรายละเอียดกางเกงสำหรับผู้ชายและผู้หญิงควรเป็นขายาว กระโปรงสำหรับผู้หญิงไม่ควรสั้นจนเกินไป การมีเสื้อคลุมหรือเสื้อสูทอาจเพิ่มหรือส่งเสริมการมีบุคลิกภาพที่ดีได้ เนคไทอาจสวมใส่หรือไม่สวมใส่ก็ได้ รองเท้าเป็นสีสุภาพตามความเหมาะสมของกิจกรรมในวันนั้นๆ ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือขององค์กรได้เป็นอย่างดี (Generation Tux Team, 2023)

ปรัชญ์ภูมิ บุญยทัต ได้อธิบายนโยบายด้านการแต่งกายกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย (Dress Code Policy) สำหรับในองค์กรผ่าน HREX.asia โดยได้ระบุว่า การแต่งกายนั้นส่งผลโดยตรงกับการทำงาน การแต่งกายที่เหมาะสมถูกต้อง เป็นการเสริมสร้างระเบียบและความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ช่วยเพิ่มภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร สร้างความเป็นมืออาชีพ ขณะเดียวกันเป็นการให้เกียรติทั้งต่อสถานที่และผู้ร่วมงาน สร้างความประทับใจแรก (First Impression) ให้ผู้ที่พบเห็น เป็นรากฐานของทุกความสำเร็จ แม้ในบางองค์กรจะไม่บังคับสวมใส่เครื่องแบบองค์กรก็ตามรูปแบบ

การแต่งกายของแต่ละองค์กรจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม (Cultures) รูปแบบของงาน (Industry Type) และความจำเป็น ทำายที่สุดแล้วอาจอ้างอิงจากอัตลักษณ์ขององค์กร (CI-Corporate Identity) (HREX.asia, 2565) สำหรับองค์ประกอบด้านเครื่องแบบและรูปแบบการแยกประเภทการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ จำแนกรายละเอียดได้เป็น

3.1) องค์ประกอบพื้นฐานด้านเครื่องแบบ

- 1) คำอธิบาย แนะนำภาพลักษณ์ขององค์กรเบื้องต้น
- 2) เป้าหมาย ระบุรายละเอียดนโยบายการบังคับใช้ที่ชัดเจน
- 3) ข้อกำหนด การประกาศข้อห้ามต่าง ๆ มีรายละเอียดที่ชัดเจน
- 4) รูปแบบเครื่องแต่งกายพื้นฐาน มีคำอธิบายรายละเอียดที่ชัดเจน

3.2) รูปแบบการแยกประเภทการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ

- 1) ชุดเครื่องแบบทางการ (Formal) เหมาะกับสถานการณ์ที่เป็นงานรูปแบบทางการ เช่น การเข้าร่วมงานประชุมต่าง ๆ งานที่เป็นพิธีการที่มีขนาดงานใหญ่ การติดต่อในสถานที่องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน หรือเข้าพบผู้นำ ผู้บริหารในองค์กร เป็นภาพลักษณ์แรกๆที่ผู้อื่นได้พบเห็น หมดห่วงในเรื่องการแต่งกายที่ไม่สุภาพ เนื่องจากสะท้อนภาพลักษณ์ขององค์กรได้อย่างชัดเจน ในขณะที่เดียวกันอาจไม่เหมาะสมกับผู้ที่ต้องเคลื่อนไหวไปในหลายสถานที่อยู่ตลอดเวลา เป็นรูปแบบใส่สูทหรือเสื้อคลุม คู่กับกางเกงหรือกระโปรงตามความเหมาะสม
- 2) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เหมาะกับสถานการณ์ที่ต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา อาจมีการเดินทางไปทำกิจกรรมอื่นภายนอกองค์กรบ้างในบางครั้ง บ่งบอกความเป็นมืออาชีพได้ดี รูปแบบชุดจะมีลักษณะเป็นเสื้อคอปก กางเกงขายาว เสื้อคลุม หรือชุดเดรสตามความเหมาะสม
- 3) ชุดเครื่องแบบไม่ทางการ (Unformal) เหมาะกับสถานการณ์ที่ไม่ต้องพบปะผู้คน การแต่งกายลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายบางองค์กร แต่ต้องคำนึงถึงกาลเทศะที่พอควร ไม่สร้างความลำบากใจให้กับเพื่อนร่วมองค์กร

4. หลักการการออกแบบ

งานวิจัยเรื่องการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบทฤษฎีแนวทางการออกแบบดีไซน์ ซึ่งทำการวิเคราะห์สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตและแรงจูงใจที่มีผลต่อการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต รวมไปถึงเก็บข้อมูลวิเคราะห์งานออกแบบในลักษณะกรณีศึกษา

ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ต่อยอดในการออกแบบและพัฒนานำเสนอความเป็นภาพลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์เพื่อการสื่อสารเพื่อธุรกิจต่อไป

การออกแบบผลิตภัณฑ์จากแนวคิดอัตลักษณ์ที่มีคุณค่าต้องมาจากการศึกษาของนักออกแบบอย่างลึกซึ้ง ทั้งที่มาของลวดลาย แรงบันดาลใจ แนวคิด ความเหมาะสมของลวดลายในผลงานสร้างสรรค์ที่เน้นตอบโจทย์ในด้านความแตกต่าง แปลกใหม่ ประโยชน์การใช้สอยในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร (รวิพรรณ ดินโคสูง, เมธัส นวลมณี, พีรพงษ์ รูปสม, วชิระ ดรจำ, อธิทิพร แสงศิลา, พงศกร ควรรกล้า, พงศชัย สาลี, ปริญญญา ศรีกาหลง, ตรินติกร เพียอินทร์ และกนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์, 2564) ขณะเดียวกันมีการประยุกต์ให้เป็นแฟชั่นการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบที่ร่วมสมัยมากขึ้น ทั้งในด้านการสร้างสรรค์คิดค้นลวดลายแพทเทิร์นชุดเครื่องแบบ แนวคิด สวมใส่สบาย คล่องตัว เคลื่อนไหวสะดวก ไม่ซับซ้อนจนเกินไป ให้ความสำคัญในการสร้างสรรค์วางรูปแบบลวดลายที่สื่อถึงความโดดเด่นของอัตลักษณ์ (เจนณรงค์ แผ่นทอง และอโณทัย สิงห์คำ, 2563) ปัจจุบันกระแสแฟชั่นการแต่งกายได้เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้น ทั้งจากสื่อออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ เพื่อน หรือเพื่อนร่วมงานรวมถึงคนรอบข้าง ซึ่งมีประเด็นเริ่มต้นจากการมีอิสระทางความคิดของแต่ละตัวบุคคล ถ่ายทอดผ่านรูปแบบการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบโดยมีความแตกต่างกันออกไป เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันและได้กลายเป็นแรงบันดาลใจในการต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานทางความคิดสิ่งใหม่ ๆ ช่วยให้อาพลักษณ์องค์กรมีสีสันมีชีวิตชีวามากขึ้น (ตรินติกร เพียอินทร์, มารีญา ทรงปัญญา และเอกพันธ์ พิมพาที, 2566) สอดคล้องกับแนวทางและหลักการออกแบบแนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืนของ ดีเทอร์ รามส์ (Dieter Rams) นักออกแบบอุตสาหกรรมชาวเยอรมันที่เน้นลัทธินิยมการใช้งานจริง (functionalism) ในงานการออกแบบ โดยเขาได้กล่าวไว้ในปี พ.ศ. 2519 ว่า “การออกแบบที่น้อยกว่าแต่ดีกว่า” (Less But Better) เป็นแนวทางการออกแบบในลักษณะที่ “ตัดทอนสิ่งไม่จำเป็น” แต่มีคุณภาพตอบสนองผู้ใช้แบบเห็นอกเห็นใจ (Timeless) และคงไว้ซึ่งความเป็นตัวตน (Dieter Rams, 2012)

ผู้วิจัยจำแนกปัจจัยหลักการสำคัญได้ดังนี้

4.1) การออกแบบชุด

หรือที่เราเรียกว่าการออกแบบชุดเครื่องแบบการแต่งกาย เป็นการออกแบบสำหรับงานตัดเย็บผ้าเพื่อนุ่งห่ม สวมใส่เพื่อปกปิดร่างกายของมนุษย์เรา ปัจจัยสำคัญนอกจากองค์ประกอบศิลป์ที่ต้องทราบแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงสำหรับงานออกแบบชุดเครื่องแบบ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2561) มีปัจจัย ดังนี้

1.1) Fit & Ease หมายถึง ความพอดี การเผื่อหลวม หรือที่เราเรียกว่าช่องว่างของแพทเทิร์นเสื้อผ้า ซึ่งผู้ออกแบบตั้งใจเผื่อหลวมไว้ โดย Ease การเผื่อหลวมนั้น แบ่งเป็น 2 ประเภท

1.1.1) Functional / Wearing ease เป็นการเผื่อหลวมที่เหมาะสมสำหรับการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ความสบายตัวในการสวมใส่ โดยจะต้องประเมินความยืดหยุ่นของชนิดผ้าเป็นสำคัญ

1.1.2) Design Ease รูปแบบนี้เกิดจากความตั้งใจจากผู้ออกแบบ เป็นการเผื่อหลวมที่มีรูปทรงสามมิติหรือเป็นโครงเสื้อผ้าเพิ่มขึ้นมา

1.2) Hang from body เป็นช่องระหว่างตัวเสื้อกับผู้สวมใส่ ประเภทชนิดผ้า โครงสร้างของผ้า ซึ่งจะส่งผลต่อรูปทรงของเสื้อผ้า

1.3) Closure อุปกรณ์ที่มีความสำคัญต่อโครงสร้างของเสื้อผ้า เช่น กระดุม ซิป ในขณะที่ความยืดหยุ่นของผ้าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิธีการสวมใส่ ผ้าที่ไม่มีความยืดหยุ่นและเป็นแบบพอดีตัวจึงจำเป็นต้องมีช่องเปิด (Placket/Opening) เพื่อการสวมใส่ มี 2 รูปแบบคือ 1) เย็บติด 2) การอัด

1.4) Pullover or cardigan รูปแบบการสวมใส่ด้วยการสวมหัว หรือเปิดหน้า-หลัง

1.5) Pullover หรือ Jumper รูปแบบการสวมใส่ด้วยการสวมหัว ไม่เปิดหน้า-หลัง

1.6) Length ช่วงความยาวของตัวเสื้อผ้า

1.7) Sleeves ทรงแขนเสื้อ

1.8) Armhole วงแขน ความลึก ความกว้างแขนเสื้อ

1.9) Neckline วงคอ การเข้าปกคอเสื้อหรือต่อขึ้นปกคอเสื้อ

1.10) Waist เอว วัดจากตำแหน่ง ใต้อก เหนือเอว ระดับเอว เอวต่ำ และสะโพก

4.2) การออกแบบทั่วไป

เป็นการวางรูปแบบแผนกระบวนการคิดการสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีลำดับขั้นตอน มีการจัดวางรูปแบบที่น่าสนใจ ทั้งรูปแบบ 2 มิติ และรูปแบบ 3 มิติ โดยใช้องค์ประกอบศิลป์ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งเข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์ มีความแปลกใหม่ สามารถสร้างค่านิยม ความสวยงาม ตอบสนองทางกายภาพแก่ผู้ที่พบเห็นได้ ในการออกแบบสร้างสรรค์แต่ละครั้ง ผู้ออกแบบจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมายที่ตั้งเป้าไว้ ถูกออกแบบขึ้นเพื่ออะไร มีประโยชน์อย่างไรและกลุ่มเป้าหมายคือใคร (edittrick, 2565) ปัจจุบันนักออกแบบมีการใช้แนวทางการออกแบบกราฟิกกันอย่างแพร่หลาย ทั้งการใช้แบบตัวอักษร ภาพ รวมถึงทฤษฎีสีเฉพาะ ทำให้ผลงานการออกแบบสร้างการรับรู้ที่ดี สื่อถึงบุคลิกขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(Grant Ellmers, Marius Foley and Dr. Sue Bennett, 2008) ดังนั้นการออกแบบจึงเป็นกระบวนการที่ถูกสร้างและวางรากฐานขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เรา เพิ่มความสะดวกสบายมากขึ้น เป็นส่วนช่วยในการยกระดับเพิ่มความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ขององค์กรได้เป็นอย่างดี ในการสร้างสรรค์งานองค์ประกอบศิลป์เพื่องานออกแบบมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1) เส้น เกิดจากร่องรอยการเคลื่อนที่ของจุด เมื่อเรียงต่อกันยาว ๆ จะเกิดเป็นเส้น ไม่มีความกว้าง มีเพียงความยาว ทำหน้าที่เป็นรูปตัวกำหนดขอบเขต รูปทรง รูปร่าง น้ำหนัก รวมไปถึงแกนและโครงสร้างของรูปทรงต่าง ๆ ลักษณะของเส้นจำแนกออกเป็น

- 1.1) เส้นตั้ง / เส้นตั้ง ช่วยให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง และชัดเจน
- 1.2) เส้นนอน ช่วยให้ความรู้สึกถึงความนิ่งสงบ และการผ่อนคลาย
- 1.3) เส้นเฉียง / เส้นทแยงมุม ช่วยให้ความรู้สึกรวดเร็ว
- 1.4) เส้นหัก / เส้นซิกแซก ช่วยให้ความรู้สึกรวดเร็วที่เป็นจังหวะ
- 1.5) เส้นโค้ง แบบคลื่น ให้ความรู้สึกรวดเร็ว ไหวช้า ๆ อย่างนุ่มนวล
- 1.6) เส้นโค้ง แบบก้นหอย ให้ความรู้สึกรวดเร็วที่คล่องแคล่ว
- 1.7) เส้นโค้ง แบบวงแคบ ให้ความรู้สึกรวดเร็วที่รุนแรง และไม่หยุดนิ่ง
- 1.8) เส้นประ ให้ความรู้สึกรวดเร็วที่ไม่ต่อเนื่อง และไม่ชัดเจน

2) รูปร่าง-รูปทรง

2.1) รูปร่าง (Shape) เป็นการนำเส้นปลายมาบรรจบกัน ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความกว้างและความยาว ไม่มีความหนา ไม่มีความลึก มีลักษณะเป็น 2 มิติ พื้นผิวเป็นระนาบ ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา แบ่งได้ 3 ประเภท

2.1.1) รูปร่างธรรมชาติ เป็นรูปร่างที่ถ่ายทอดมาจากธรรมชาติในสิ่งสายตามองเห็น

2.1.2) รูปร่างเรขาคณิต เป็นรูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้น มีโครงสร้าง

2.1.3) รูปร่างนามธรรม หรือ อิสระ รูปร่างที่ปรุงแต่งจากธรรมชาติ มีลักษณะไม่แน่นอน เคลื่อนไหวไปในรูปแบบหรือทิศทางที่ไม่มีขอบเขต

2.2) รูปทรง (Form) เป็นการบรรจบกันของเส้น นำเส้นมาสร้างเพื่อให้เกิดพื้นที่ที่มีความกว้าง ความยาว ความหนา และความลึก มีลักษณะเป็น 3 มิติ ในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภท

2.2.1) รูปทรงเรขาคณิต เป็นรูปทรงที่ถูกมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น

2.2.2) รูปทรงธรรมชาติ เป็นรูปทรงที่ได้รับการถ่ายทอดส่งต่อมาจากธรรมชาติ

2.2.3) รูปทรงอิสระ เป็นรูปทรงที่เกิดขึ้นอย่างมีอิสระ ไม่มีข้อจำกัดโครงสร้าง

3) แพทเทิร์น (Pattern) เป็นการร่างสเก็ตภาพไว้บนกระดาษตามแนวคิด Concept ที่ได้วางเอาไว้ จากนั้นจึงทำการแกะแบบลงด้ายให้พอดีกับขนาดรูปร่างบนวัตถุที่ได้วัดขนาดกำหนดเอาไว้ และนำไปใช้ในการวางบนวัตถุตามขนาดและแบบในขั้นตอนต่อไป

4) สี (Color) สัมพันธ์กับอารมณ์ความรู้สึกกล่าวได้ว่ามีผลในขั้นต้นกับความรู้สึกเมื่อได้เห็นเป็นลำดับแรกสีในแต่ละเฉด (color shade) สื่อถึงอัตลักษณ์ในพื้นที่ บ่งบอกอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป สื่อความหมายอย่างมีนัยยะ การให้ความรู้สึกเชื่อมโยงกับบรรยากาศสภาพแวดล้อมสถานที่นั้น ๆ สีเป็นสิ่งที่กระตุ้นในการทำงานกับประสาทด้านการรับรู้ต่าง ๆ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ สร้างความประทับใจกับความรู้สึกมนุษย์ สื่อถึงความรู้สึกไปยังผู้พบเห็นอย่างตรงไปตรงมา (กฤตวิทย์ กฤตมโนรณ, 2562) สอดคล้องกับผลงานของ 2 นักจิตวิทยา Hajo Adam และ Adam d. Galinsky ที่กล่าวว่าเสื้อผ้าที่เราใส่ส่งผลต่อตัวเราในทางจิตวิทยา จากผลการวิจัยพบว่าสีเสื้อมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความรู้สึกและอารมณ์โดยสามารถเปลี่ยนอัตราการเต้นของหัวใจรวมถึงความดันเลือด ซึ่งสีแต่ละโทนจะส่งผลให้ความรู้สึกต่างกัน จากทฤษฎีสีเสื้อกับจิตวิทยาเราจะเห็นได้ว่าชุดเครื่องแบบนั้นมีบทบาทส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันอย่างมาก ทั้งต่อองค์กรเป็นการสร้างเสริมบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่ดี แต่ละสีล้วนมีความหมายแฝงความรู้สึกทั้งกับผู้ที่สวมใส่และผู้อื่น ซึ่งสามารถจำแนกตามความเหมาะสมระหว่างสีกับชุดเครื่องแบบเป็นข้อสรุปได้ดังนี้ (Mint Piyada, 2566)

4.1) สีเขียว เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้ความรู้สึกถึงการผ่อนคลาย

4.2) สีน้ำเงิน เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจทั่วไป สื่อสารถึงเรื่องความคิดสร้างสรรค์และอิสระมีความสุข สุขภาพและเป็นมืออาชีพ

4.3) สีแดง เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจทางด้านร้านอาหาร ให้ความโดดเด่นไม่เหมือนใคร เพิ่มความมั่นใจในตนเอง การเป็นผู้นำที่ดี มีชีวิตชีวา และกล้าแสดงออก

4.4) สีเหลือง เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจทางด้านการบริการต่าง ๆ สื่อถึงความคิดสร้างสรรค์ ความสดใส สนุกสนาน ร่าเริง เสริมสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี

4.5) สีขาว เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจทั่วไป เป็นการเริ่มต้นที่ดี เป็นสีที่สื่อถึงความเรียบง่าย ละเอียดย่อน ช่วยเพิ่มพื้นที่ว่างให้กับความคิดใหม่ ๆ

4.6) สีดำ เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจที่หลากหลาย ให้ความรู้สึกถึงความเข้มแข็ง การมีพลังอำนาจ ความหรูหรา ความหนักแน่น

4.7) สีส้ม เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจด้านงานบริการต่าง ๆ แสดงถึงความเป็นมิตร ความร่าเริง และความทันสมัย

4.8) สีม่วง เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจด้านงานบริการต่าง ๆ ที่เน้นในเรื่องการสร้างภาพลักษณ์ที่มีความมั่งคั่งหรูหรา สง่างาม

4.9) สีเทา เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจด้านกฎหมาย ความปลอดภัย และเทคโนโลยีนวัตกรรม สื่อถึงความน่าเชื่อถือ มีระเบียบ มั่นคง

4.10) สีน้ำตาล เหมาะกับองค์กรหรือภาคธุรกิจที่มีความอิสระ บ่งบอกถึงความ เป็นธรรมชาติ การมีอิสระ

5.) วัสดุ (Material)

คือ วัตถุหรือสิ่งของที่นำมาประกอบเป็นชิ้นงานในผลงานการออกแบบ เป็นรูปแบบ 3 มิติ สามารถจับต้องได้ ในชีวิตประจำวันของเรานั้นเกี่ยวข้องกับวัสดุและการใช้งานวัสดุอยู่ มากมายตลอดเวลา เนื่องจากในชีวิตประจำวันของเรา และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มีวัสดุอยู่รอบตัว รวมถึงการดำเนินชีวิตหรือการทำงานก็ต้องสัมผัสกับวัสดุต่าง ๆ เช่นเดียวกัน

6.) การใช้งาน

ผู้วิจัยได้แบ่งรูปแบบการแต่งตัวด้วยเครื่องแบบชุดนิสิตมาเรียนของนิสิตคณะ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 2 ลักษณะ ดังนี้

6.1) ลักษณะชุดสวมใส่มาเรียน

6.1.1) การเรียนภาคทฤษฎี เป็นการเรียนที่เน้นไปในการฟังบรรยายจาก อาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก

6.1.2) การเรียนภาคปฏิบัติ เป็นการเรียนที่เน้นไปในทางด้านการลงมือทำ จริงตามอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก

6.2) ลักษณะชุดทางการ หรือโอกาสต่าง ๆ

เป็นชุดสำหรับการสวมใส่เข้าร่วมงานกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและ นอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ กรณีพิเศษ

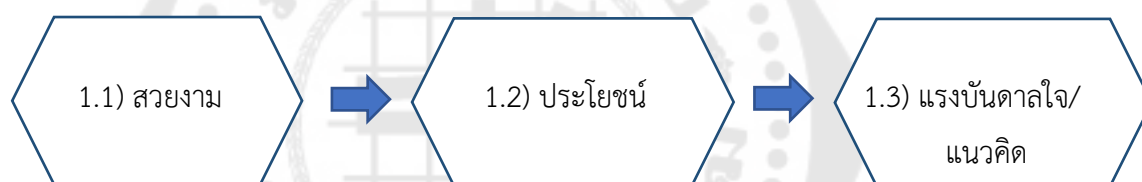
4.3) แนวคิด (Concept)

เป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ การสะท้อนมุมมองที่มีอยู่ภายใต้จิตใจหรือที่เรียกว่าแรงบันดาลใจ ผ่านวิธีการกระบวนการคิดวิเคราะห์ที่มีลำดับขั้นตอน นำไปสู่การสร้างผลงานที่สร้างสรรค์

ทั้งเป็นรูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ปัจจัยหลักที่เป็นตัวแปรทำให้ผลงานสร้างสรรค์มีคุณค่าได้ ผู้ออกแบบต้องให้ความสำคัญในด้านธรรมชาติของการสื่อสาร ผลงานที่ออกแบบนั้นจะต้องสามารถสื่อสารกับผู้รับสารปลายทางได้ ในปัจจุบันได้มีการหยิบนำเอาเทคโนโลยีกราฟิกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการประยุกต์ใช้เพื่อช่วยเสริมรายละเอียดของตัวผลงานให้ดูมีความทันสมัย น่าสนใจยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Jing Lu ที่ระบุว่า การนำเอานวัตกรรมสมัยใหม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการผสมผสานการออกแบบผลงานสร้างสรรค์กับงานสร้างสรรค์แบบดั้งเดิมช่วยเพิ่มความน่าสนใจ เป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานที่ดี ช่วยเพิ่มมูลค่าและภาพลักษณ์ที่ดีงาม (Jing Lu, 2021) โดยผู้วิจัยได้แบ่งรายละเอียดในด้านหลักการออกแบบโดยการจำแนกทฤษฎีออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

1) ประเด็นทฤษฎีการด้านออกแบบดีไซน์

เป็นศาสตร์ที่แสดงออกบ่งบอกถึงการสร้างสรรค์ที่สวยงาม สื่อถึงอารมณ์ของผู้ออกแบบ รวมไปถึงความเป็นอัตลักษณ์ที่แสดงถึงตัวตน โดยแบ่งข้อจำกัดได้ดังนี้

ภาพประกอบ 15 : แสดงรูปแบบข้อจำกัดทฤษฎีการด้านออกแบบดีไซน์

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

1.1) สวยงาม เป็นความประทับใจเมื่อได้พบเห็น ส่งผลก่อให้เกิดความพึงพอใจ

1.2) ประโยชน์ เป็นปัจจัยตัวแปรสำคัญเพื่อการตัดสินใจ เช่น สวมใส่แล้วสบาย เคลื่อนไหวสะดวก ไม่ระคายเคือง

1.3) แรงบันดาลใจ/แนวคิด เป็นตัวช่วยให้เพิ่มคุณค่า เมื่อภาพลักษณ์ชุดเครื่องแบบ มีที่มาที่ไปหรือเรียกว่าทิศทางเป้าหมายในการออกแบบ จะทำให้เห็นการสื่อสารที่ชัดเจนมากขึ้น

2) ประเด็นการรับรู้ในทฤษฎีด้านการออกแบบดีไซน์

การกำหนดทิศทางรูปแบบของงานออกแบบสร้างสรรค์จากผู้ออกแบบในแต่ละขั้นตอน ล้วนแล้วมีความสำคัญ ทั้งการคิดพิจารณาวิเคราะห์จากประเด็นปัจจัยความต้องการ การศึกษา ข้อมูลรูปลักษณ์และคุณสมบัติต่าง ๆ ของวัสดุ จะช่วยให้ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมานั้น เกิดคุณค่า น่าสนใจ อีกทั้งเป็นการสร้างค่านิยมศิลปะที่สวยงาม เข้าถึงได้กับคนทุกช่วงอายุและทุกเพศทุกวัย

(สุปนัท แก้วปาน, สราวุธ อินรานุวัฒน์ และจริยา แผลงนอก, 2563) รูปแบบการสื่อสารของผู้ออกแบบจะเห็นผลได้ต่อเมื่อผู้ที่พบเห็นได้รับรู้ด้วยภาพแล้วเกิดจินตนาการใจมีความหลงใหล ความสนใจเป็นพิเศษ ตามหลักทฤษฎีของเกสโตล โดย แมกซ์ เวอร์เทอเมอร์ (Max Wertheimer) ผู้คิดค้นหลักทฤษฎีนี้ ซึ่งใช้เป็นหลักการสังเกตมองเห็นสิ่งรอบข้างหรือรอบ ๆ ตัว ผลักดันเป็นแรงบันดาลใจ (Pat Bauer, 2023) ขณะเดียวกัน (André Liem and Gregoire Bonnemai, 2015) ได้อธิบายถึงกระบวนการสร้างเอกลักษณ์นำไปสู่การพัฒนาอัตลักษณ์ จะต้องมียุทธศาสตร์รูปแบบมีที่มาและที่ไปในการสื่อสารให้เหตุผลที่ชัดเจน เน้นในการพัฒนาเชิงรุกของการออกแบบโดยศึกษาความต้องการที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Dr.Li-Hsun Peng and Huang-Yao Lin, 2014) กล่าวไว้ว่าก่อนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบต่างๆ อย่างไรก็ตามแล้วจะต้องเข้าใจถึงธรรมชาติวัฒนธรรมที่มีความเป็นตัวตนเฉพาะของสิ่ง ๆ นั้น ศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันและสังเกตการณ์รวมทั้งเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ หากไม่มีการศึกษาข้อมูลของสิ่ง ๆ นั้นเพื่อที่จะนำไปสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบสื่อสารถึงภาพลักษณ์ที่ดีได้แล้ว ผลงานสร้างสรรค์ออกแบบที่ถูกสร้างมาอาจไม่มีคุณค่าและไม่ตอบจุดประสงค์ประเด็นปัญหาที่ได้ตั้งไว้ แต่ในทางกลับกันหากผลงานสร้างสรรค์การออกแบบมีความลึกซึ้งสื่อถึงแก่นความเป็นเอกลักษณ์ธรรมชาติของสิ่ง ๆ นั้น ผลงานการออกแบบจะมีคุณค่าและสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีในตนเองได้ ดังคำกล่าวที่ว่า“เมื่อความลึกซึ้งทางวัฒนธรรมเพียงพอ ความคิดสร้างสรรค์ของคุณจะสมเหตุสมผล”

2.1) ความรู้สึก (Feelings)

สิ่งสามารถรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสของเรา สอดแทรกในเรื่องของการเข้าใจ การคิด การรู้สึก

ภาพประกอบ 16 : แสดงรูปแบบการรับรู้ประสาทสัมผัส

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

ทฤษฎีของเกสโตลด์

- 1) กฎของความคล้ายคลึงกัน (Similar) การจัดวางรูปลักษณะด้วยทำให้รับรู้ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อพบเห็นแล้วตีความหมายในผลงานได้
- 2) กฎของความใกล้ชิดกัน (Proximity) การจัดวางรูปแบบกลุ่มก้อน เพื่อสร้างความแตกต่างหรือสร้างความหมายใหม่ เช่น การวางรูปแบบแพทเทิร์นบนชุดเครื่องแบบองค์กร หรือการแยกรายละเอียดดีเทลบนตัวชุดเครื่องแบบองค์กร
- 3) กฎของความต่อเนื่อง การจัดวางที่ลำดับความสำคัญ ช้ายไปขวา บนไปล่าง ทำให้เกิดรูปแบบผลงานที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน
- 4) กฎของการประสานกันสนิท เป็นการการจัดวางที่ตัดทอนส่วนที่ไม่จำเป็นออกแต่คงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์สื่อถึงความเป็นตัวตน

2.2) การมองเห็น (Visibility)

สิ่งที่เราได้รับรู้ด้วยตาเห็น ยิ่งภาพที่ถูกสื่อออกไปมีกระบวนการคัดกรองที่มีเป้าหมายย่อมทำให้ตีความหมายได้อย่างลึกซึ้งและชัดเจนจากแนวคิดในการรับรู้ด้วยภาพ

ทฤษฎีการศึกษาภาพเชิงสัญลักษณ์ (Semiotics)

การสร้างสัญลักษณ์เพื่อใช้เป็นสื่อแทนความหมาย ส่งให้ผู้รับสื่อเข้าใจในตัวผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ออกแบบขึ้นในงานวิจัย จำแนกออกเป็น

- 1) สัญลักษณ์ / สัญลักษณ์ (Icon) เป็นรูปภาพ หรือรูปที่หยิบยกเอาบางอย่างมาสร้างแทน เพื่อสื่อแทนความหมายอันเป็นเอกลักษณ์ อาจแทนด้วย คน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่สำคัญต่าง ๆ ใช้วิธีการสร้างสรรค์ต้นท่อนรูปทรง
- 2) สัญลักษณ์ชี้นำ เป็นการใช้ สี หรือ อักษร เพื่อสื่อสารในการเชื่อมโยงให้ได้รับรู้
- 3) สัญลักษณ์ตัวแทน ใช้เพื่อสื่อความหมายมีแฝงนัยยะ ใช้เทคนิคการตัดทอน

2.3) ทฤษฎีการเข้าใจภาพ (Cognitive)

ตามหลักของนักทฤษฎี เคโลลินทรินูลเมอร์ การรับรู้สิ่งที่สื่อสารออกไปการตีความหมายการออกแบบผลงานจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญก่อนจึงค่อยทำการร่างภาพได้ดังนี้

- 1) ความสามารถในการมองเห็น เป็นการสรุปความหมายความเข้าใจของภาพจากแก่นของความเป็นอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.) การสื่อความหมายออกไปอย่างชัดเจน เด่นในด้านการใช้สี ข้อความอักษร รวมไปถึงภาพที่ตัดทอนส่งสารออกไปยังผู้รับ

3.) ความคาดหวัง เป็นการตั้งความคาดหวังในสิ่งที่ให้ความสนใจที่เฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ

4.) ความชื่นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง

5.) สิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น จุดเด่น จุดสนใจ มีเสน่ห์ดึงดูด ตอบโจทย์ความประทับใจได้ดี

6.) จุดสนใจ การวางองค์ประกอบที่น่าสนใจอย่างมีหลักการ

7.) คำ ตัวพยานนะ ข้อความ ที่อาจตีความหมายในการนำไปสร้างสรรค์งานอันเป็นลักษณะเฉพาะได้

3) ประเด็นจิตวิทยากับความรู้สึกรู้สึก

เป็นสภาวะการรับรู้จากการพบเห็นพฤติกรรม ความรู้สึก เกิดการวิเคราะห์คนรอบข้าง รวมถึงตัวเราเอง มีผลโดยตรงกับความรู้สึกของตนเอง สามารถแสดงออกทางด้านอารมณ์กับคนรอบข้าง มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงคนเราทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แปรผันไปตามรูปแบบสังคมและสภาพแวดล้อม เช่นกันสำหรับการแต่งกายชุดเครื่องแบบต่าง ๆ ที่มักจะเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมรอบข้าง บุคคลหรือกลุ่มสังคมที่เราคลุกคลีอยู่ด้วยเป็นความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เรียกว่า จิตวิทยาสังคม (Social Psychology) (หทัยชนก ยิ้มจันทร์, 2564) เอกลักษณะทางสังคมในองค์กรนั้นส่งผลกระทบอย่างมากต่อพฤติกรรมของคนหลาย ๆ คน ในองค์กร หากเราเรียนรู้ที่จะสังเกต จะสามารถนำประเด็นข้อถกเถียงที่เป็นปัญหาความเห็นที่แตกต่าง ทางด้านฟังก์ชันการแสดงออกที่เป็นความต้องการของแต่ละตัวบุคคลไปพัฒนาปรับใช้เพื่อการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร (Gary Charness and Yan Chen, 2020) สอดคล้องกับแนวคิดของ ฟรีดริช ไฮเดอร์ (Fritz Heider) ที่กล่าวไว้ว่าเราไม่ได้เป็นเพียงนักสังเกตการณ์โลก แต่เราเข้ารหัสวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลทางสังคมตลอดเวลา มีมุมมองมีแนวคิด สร้างโมเดลในใจสะท้อนสิ่งที่นึกคิดออกมา (Richard J. Crisp, 2020) จากประเด็นนี้เองนักออกแบบสื่อมักนำผลวิเคราะห์ที่ได้มาพัฒนาต่อยอดออกแบบผลงานเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบด้านการสื่อสารต่าง ๆ ทั้งรูปแบบงาน 2 มิติ หรือ 3 มิติ ดังนั้นหากมีการสื่อสารที่ดีแล้วย่อมสร้างความประทับใจตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้พบเจอ

5. แนวคิดด้านอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.1) อัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถานที่รวบรวมผู้นำและผู้ที่มีความกล้าแสดงออกในด้านกล้าคิด กล้าลงมือทำ กล้าปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์อิสระ มีความโดดเด่นที่

เฉพาะตัว และไม่เหมือนใคร มีความเป็นตัวตน นิยมกระแสแฟชั่น เรียนรู้เข้าถึงนวัตกรรมยุคสมัยใหม่อยู่ตลอดเวลา มีความใส่ใจในการประยุกต์ใช้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

อัตลักษณ์ คือสิ่งที่บ่งบอกความเป็นตัวตนเฉพาะบุคคล มีรายละเอียดคุณลักษณะทั่วไปที่ไม่เหมือนใคร แตกต่างจากสิ่งที่พบเห็นในสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ให้ความสำคัญและหล่อหลอมสร้างอนาคตของประเทศไทย เป็นทั้งผู้สร้าง ผู้นำ และนักปฏิบัติเพื่อสังคม ด้วยอัตลักษณ์ของนิสิต มศว 9 ประการ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558)

- 1) ใฝ่รู้ตลอดชีวิต เรียนรู้ทุกช่วงเวลา ช่างสงสัย ช่างสังเกต
- 2) คิดเป็นทำเป็น มีความคิดเป็นกระบวนการ พุดแล้วทำ
- 3) หนักเอาเบาสู้ มีความรับผิดชอบกับภาระงาน มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม
- 4) รู้กาลเทศะ มีความสำรวม คิด พุด ทำ แสดงออกอย่างเหมาะสม
- 5) เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ การเป็นผู้นำ เป็นปัจจัยของความเจริญงอกงามสำหรับ

ชีวิต

- 6) มีทักษะสื่อสาร มีความเชี่ยวชาญความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้
- 7) อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นพื้นฐานเริ่มต้นวัฒนธรรมความเป็นไทยที่ดีงาม
- 8) งามด้วยบุคลิก เป็นภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตน
- 9) พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์ การพัฒนาการด้วยศักยภาพทั้ง 2 ด้าน ย่อมมีความ

เจริญทางปัญญา

5.2) ประวัติคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้สถาปนาก่อตั้งเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2536 มีบทบาทเป็นส่วนสำคัญเป็นแรงผลักดันศาสตร์ด้านศิลปะ สร้างรสนิยมอันประณีตงดงาม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์การพัฒนานวัตกรรมและการเป็น Start Up แก่นิสิตให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบันมีหลักสูตร / สาขาวิชาเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ดังนี้

- 1) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)
- 2) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง, วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง)
- 3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (เอกดนตรีสากล)

- 4) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรทัศน์)
- 5) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร
- 6) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ
(วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)
- 7) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
- 8) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
- 9) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
- 10) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม

5.3) ปรัชญา

“ศิลปกรรมสรรค์สร้างปัญญา ปัญญาสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต”

5.4) วิสัยทัศน์

“ศิลปกรรมศาสตร์ชั้นนำ สู่ความเป็นสากล”

5.5) ปณิธาน

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางศิลปกรรม ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยบูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระดับสากล”

5.6) ค่านิยมองค์กร

(WE ARTS) พวกเราคือศิลปะ

A Art and Creativity ความสามารถทางศิลปกรรมและความคิดสร้างสรรค์

R Responsibility ความรับผิดชอบต่อสังคม

T Team Work ความร่วมมือในการทำงาน

S Smart ความทันสมัย ปรับตัว รวดเร็วฉับไว

ภาพประกอบ 17 : แสดงรูปค่านิยมองค์กร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

5.7) สัญลักษณ์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์

มีองค์ประกอบคือ

1) พัฒนามาจากกราฟสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ $Y = ex$ หมายถึง การเพิ่มหรือความมั่งคั่ง นั่นคือ “การศึกษาคือความมั่งคั่ง”

2) การใช้สีประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ คือ สีน้ำตาล คือ สีของดิน สีธรรมชาติ โดยมีวงกลมแบ่งครึ่ง คือ ความมืด-ความสว่าง อยู่ในกรอบความคิด 2 ด้าน

โดยสัญลักษณ์ดังกล่าว เกิดจากการบูรณาการของความเป็นธรรมชาติรวมกับความเป็นวิทยาศาสตร์

ภาพประกอบ 18 : แสดงรูปแบบตราสัญลักษณ์และสีประจำ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

6. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวรรณ ทองงามขำ (2562) การศึกษาความคิดเห็นต่อการแต่งเครื่องแบบตามระเบียบมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี จากผลงานวิจัยพบว่านิสิตมีพฤติกรรมแนวคิดการแต่งตัวด้วยชุดเครื่องแบบนิสิตตามระเบียบความเหมาะสมอยู่ระดับปานกลาง ปัจจัยสำคัญมาจากสภาพแวดล้อมในการเรียน การแต่งกายไม่ได้ส่งผลต่อการเรียนเช่นกัน

ศศิธร โรจน์สงคราม และอุบลวรรณ สงกรานตานนท์ (2557) การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล จากผลงานวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบได้แก่ อาจารย์ ครอบครัวยุทธศาสตร์ เพื่อน และตัวนักศึกษาเอง

ธีระยุทธ เฟื่องชัย และพนาดร ผลัดสุวรรณ (2561) การศึกษาต้นทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ จะทำให้เราสามารถนำมาเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีงามของสถานที่นั้น ๆ ได้

สุนันท์ แก้วปาน, สราวุธ อิศรานุวัฒน์ และจรียา แผลงนอก (2563) หลักการและแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ จากผลงานวิจัยพบว่าหลักการและรูปแบบแนวทฤษฎีการออกแบบผลงานศิลปะในด้านผลิตภัณฑ์แม้ว่าจะอยู่ภายใต้ศาสตร์งานสร้างสรรค์ด้วยศิลปะ จำเป็นต้องอาศัยรูปแบบหลักการศาสตร์แขนงวิชาอื่น ๆ ให้เข้ามามีส่วนช่วยเพื่อพัฒนาและต่อยอดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร มีเสน่ห์น่าหลงใหลและน่าสนใจ สามารถปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ในยุคสมัยปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ณพงศ์ หอมแย้ม (2562) การสร้างสรรค์ชุดตัวอักษรสะท้อนอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากผลงานวิจัยพบว่า การสื่อสารด้วยการแทนค่าสัญลักษณ์เป็นการแทนค่าอัตลักษณ์ได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถใช้แทนเสียงพูดและสร้างบุคลิกภาพที่ดีขึ้นได้ เป็นองค์ประกอบที่เข้าไปอยู่ในทุกที่และทุกสื่อสังคม

กฤตวิทย์ กฤตมโนรธ (2562) การออกแบบระบบอัตลักษณ์ สีกับอารมณ์ความรู้สึก กล่าวได้ว่ามีผลในขั้นต้นกับความรู้สึกเมื่อได้เห็น สีเป็นสิ่งกระตุ้นในการทำงานไปกับประสาทการรับรู้ต่าง ๆ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ หลักการใช้สีนั้นเป็นการใช้สีหลาย ๆ สีมาวางรวมกันอย่างมีรูปแบบ บ่งบอกถึงความหมายความเป็นตัวตนสร้างความประทับใจกับความรู้สึกมนุษย์ สื่อถึงความรู้สึกไปยังผู้ชมได้อย่างตรงไปตรงมา

Morolake Dairo (2023) การแต่งกายที่สุภาพในอุดมคติสำหรับในสถานศึกษานิยมเป็นชุดสีขาว-ดำ ภายใต้การนำเสนอด้วยแนวคิดรูปแบบแฟชั่นและการสร้างเทรนด์ ชุดเครื่องแบบนักเรียนนั้นนอกจากจะบ่งบอกถึงสถานภาพผู้เรียนในสถานศึกษาแล้ว ยังมีส่วนในการช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเพศ อีกประเด็นยังถือได้ว่าเป็นชนบประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามอย่างหนึ่งในสถานศึกษาของชาติ

Gary Charness and Yan Chen (2020) การศึกษาจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ช่วยให้เราทราบปัญหาความเหลื่อมล้ำขัดแย้งทางแนวความคิด เราสามารถนำประเด็นข้อถกเถียงทางด้านฟังก์ชันไปปรับใช้เพื่อการสื่อสารทางภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรได้

Jing Lu (2021) การนำเอาแนวคิดกรรมกราฟิกส์สมัยใหม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการผสมผสานกับการออกแบบผลงานสร้างสรรค์แบบดั้งเดิมที่ใช้เพียงองค์ประกอบศิลป์ ช่วยเพิ่มความน่าสนใจ เป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานที่ดีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยเพิ่มมูลค่าความน่าสนใจและภาพลักษณ์ที่ดีงาม

Brandi Pearce, Pamela Hinds, Bobbi Thomason, Heather Altman and Sara Vaerlander Winterstorm (2023) แม้ว่าทุกคนในองค์กรจะมีแนวทางมุมมองและจุดเด่นที่แตกต่างกัน ไม่เท่าเทียมกัน แต่เราสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรได้ด้วยการเริ่มต้นจากการศึกษาวิเคราะห์การใช้จิตวิทยาทางสังคม การใช้เอกลักษณ์เด่นขององค์กรนำไปสู่การออกแบบที่สร้างสรรค์ทางกายภาพ

Gretchen Marie Whitman (2020) การขาดความใส่ใจในมาตรการการแต่งกายในสถานศึกษา ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพรวมในสถานศึกษาด้านลบ การแต่งกายเกิดการเปรียบเทียบทั้งผู้เรียนเพศชายและเพศหญิงในภาพรวม มีความไม่สอดคล้องกัน ชุดเครื่องแบบมีความไม่สมส่วนในบางครั้งชุดเครื่องแบบได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนโดยไม่ผ่านการสำรวจอย่างเต็มที่

Monique Verhoeven, Astrid M. G. Poorthuis and Monique Volman (2019) สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งล้วนมีกระบวนการวิธีพัฒนาอัตลักษณ์ผู้เรียนทั้งที่เป็นส่วนรวมและสังคมแตกต่างกันออกไป ใช้หลักการวิเคราะห์เปรียบเทียบอย่างต่อเนื่อง จำแนกเป็น 1) การเรียนรู้เชิงสำรวจ (หาอัตลักษณ์ภายใน) 2) การสะท้อนมุมมองตนเอง โดยที่ต้องมีความหมายและสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเอกลักษณ์ของตัวผู้เรียนได้

Meredith Neville-Shepard (2019) แม้ว่าในสถานศึกษาบางแห่งจะไม่ออกกฎนโยบายการแต่งกายที่ถูกต้อง ย่อมทำให้เกิดประเด็นปัญหา ไม่เว้นแม้กระทั่งผู้เรียนเพศหญิง การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม หรือดูไม่สมส่วนในสถานศึกษา ก็อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายใกล้ตัวได้ สถานศึกษาควรมีนโยบายการแต่งกายเครื่องแบบที่เท่าเทียมกัน

Amra Sabic-El-Rayess, Naheed Natasha Mansur, Batjargal Batkhuyag and Sarantsetseg Otgonikhagva (2019) การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญในเรื่องการแต่งกาย ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ค่าใช้จ่ายเสื้อผ้าเท่านั้น นักเรียนบางส่วนอาจประสบปัญหาด้านการเงินจากครอบครัวส่งผลทำให้เกิดความรู้สึกถึงการถูกกีดกันออกจากสถานศึกษา เมื่อภาพรวมของนักเรียนส่วนใหญ่สวมใส่ชุดเครื่องแบบ นักเรียนที่ประสบปัญหายากจนจะเกิดความรู้สึกไม่กล้าที่จะมาเรียนและเลิกเรียนกลางคันในที่สุด

Anders Warell (2015) การออกแบบผลงานต้องไม่ใช่เป็นเพียงแค่การสร้างผลงานให้คนส่วนใหญ่จ้องมองเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการวิเคราะห์พิจารณา และนำเสนอด้วยการถ่ายทอดผลงานการออกแบบที่มาจากอัตลักษณ์ จะช่วยให้เราทราบถึงจุดเด่นและจุดแข็งของตัวเรา เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมแฝงความหมายในผลงานการออกแบบ

Hsun Peng and Huang-Yao Lin (2014) การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้วยผลงานการออกแบบในท้องถิ่นโดยนำเอาองค์ประกอบหลักที่สำคัญจากเอกลักษณ์ในเรื่องรสนิยม มุมมอง และทัศนคติมาประยุกต์ใช้ จะช่วยยกระดับคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์

Sinéad McMurray (2021) ชุดเครื่องแบบนักเรียน แม้ว่าจะเป็นตัวบ่งบอกถึงบทบาทสถานภาพหน้าที่ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นภาพลักษณ์ที่สอยส่งงามกับสถานศึกษาแล้ว แต่ในขณะเดียวกันได้เกิดเป็นประเด็นปัญหาความขัดแย้งในชั่วตรงข้าม ทั้งในด้านค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว อาจเป็นผลมาจากสภาวะเศรษฐกิจ สภาวะการแพร่ระบาดของเชื้อโรค และความเหลื่อมล้ำความเท่าเทียมในเรื่องเพศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการวิจัยเพื่อการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบนิสิตกึ่งทางการ (Semi Formal) โดยใช้กระบวนการสืบค้นและศึกษาอย่างเป็นระบบ มุ่งศึกษาพฤติกรรมและแนวทางการแต่งกายในการเข้าเรียนด้วยชุดเครื่องแบบนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับระเบียบนโยบายในสถานศึกษาและการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดี โดยแบ่งลำดับการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพื่อการพัฒนาหรือต่อยอดนำเสนอความเป็นตัวตนของชุดเครื่องแบบนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดนโยบายกฎข้อบังคับสถานศึกษาแนวทางการปฏิบัติสำหรับรูปแบบชุดเครื่องแบบการแต่งกายนิสิต ข้อมูลพื้นฐานและทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งหลักการออกแบบ จิตวิทยาสังคม (Social Psychology) จากหนังสือ วารสาร เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์ออนไลน์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโมเดลแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในชุดเครื่องแต่งกายเข้าสถานศึกษาของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) โมเดลแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 เกี่ยวกับข้อมูลด้านการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) (ข้อมูลด้านการออกแบบ) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) (ข้อมูลด้านทัศนคติเกี่ยวกับชุดเครื่องแต่งกาย) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและประเมินโมเดลต้นแบบภาพร่างเสื้อ (Sketch) โดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) เพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนที่ 5 สร้างโมเดลต้นแบบภาพโครงร่างเส้น (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์ ประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) โมเดลต้นแบบภาพโครงร่างเส้น (Sketch) โดยการทำสำรวจความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวบรวมเก็บข้อมูล โดยใช้เครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก (ข้อมูลด้านการออกแบบ) จากกลุ่มตัวอย่างนิสิต ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำสำรวจ และรายงานสรุปผลการประเมิน

1. การกำหนดประชากร

1.1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 779 คน แบ่งเป็น

นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต , หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

จำนวน 519 คน

2) กลุ่มหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต

จำนวน 166 คน

3) กลุ่มหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต , หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (อาจารย์และเจ้าหน้าที่)

จำนวน 69 คน

4) กลุ่มส่วนงานสำนักงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จำนวน 24 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลงานวิจัยเรื่องนี้เป็น นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวิธีการเลือกแบบการสุ่มตัวอย่างรูปแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างออกมาโดยกำหนดโควตาเท่ากับร้อยละ 50 หรือจำนวน 390 คน ของประชากรทั้งหมดด้วยวิธีสุ่มแบบตามสะดวก

1) กลุ่มหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต , หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

จำนวน 276 คน

2) กลุ่มหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต

จำนวน 83 คน

3) กลุ่มหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต , หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (อาจารย์และเจ้าหน้าที่)

จำนวน 37 คน

4) กลุ่มส่วนงานสำนักงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จำนวน 12 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาลงานวิจัยเรื่องนี้ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยรูปแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากการตัดสินใจเลือกความเหมาะสมของเหตุและผลผู้วิจัย ซึ่งเป็นกลุ่มคือ นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาลงานวิจัยและมีประสบการณ์ในการให้ความหมายของอัตลักษณ์ได้

1.2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาลงานวิจัยเรื่องนี้คือ นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาลงานวิจัยเรื่องนี้คือ นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างที่มีข้อมูลตรงตามประเด็นการวิจัยมากกว่าปกติ (Intensity Sampling) กลุ่มตัวอย่างนี้จะไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่าง Quantitative Research ข้างต้น จำนวน 21 คน จำแนกได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 : นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน

1) สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร จำนวน 1 คน

2) สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ , วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น , วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ) จำนวน 1 คน

3) สาขาวิชาศิลปศึกษา / กศ.บ.ศิลปศึกษา จำนวน 1 คน

4) สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ จำนวน 1 คน

- 5) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง , วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง) จำนวน 1 คน
- 6) สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย , วิชาเอกนาฏศิลป์สากล) จำนวน 1 คน
- 7) สาขาวิชานาฏศิลป์ (วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา / กศ.บ.นาฏศิลป์) จำนวน 1 คน
- 8) สาขาวิชาสาขาวิชาดนตรีศึกษา จำนวน 1 คน
- 9) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล) จำนวน 1 คน
- 10) สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 : อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จำนวน 11 คน

- 1) สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร จำนวน 1 คน
- 2) สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ จำนวน 1 คน
- 3) สาขาวิชาศิลปศึกษา / กศ.บ.ศิลปศึกษา จำนวน 1 คน
- 4) สาขาวิชาศิลปะจิตรกรรม จำนวน 1 คน
- 5) สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง , วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง) จำนวน 1 คน
- 6) สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย,วิชาเอกนาฏศิลป์สากล) จำนวน 1 คน
- 7) สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา จำนวน 1 คน
- 8) สาขาวิชาสาขาวิชาดนตรีศึกษา จำนวน 1 คน
- 9) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล จำนวน 1 คน
- 10) สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม จำนวน 1 คน
- 11) สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาผลงานวิจัยเรื่องนี้ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยรูปแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างที่มีข้อมูลตรงตามประเด็นการวิจัยมากกว่าปกติ (Intensity Sampling) กลุ่มตัวอย่างมีความชัดเจนและเด่นชัดถึงปรากฏการณ์ในด้านอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ ไม่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติ ภายใต้เกณฑ์คุณสมบัติเฉพาะของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้ใช้หลักวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและประยุกต์มาจากแนวความคิดการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของ Miles & Huberman ทั้งนี้

เป็นกลยุทธ์แนวทางการเลือกกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ผสมผสานทั้งงานศาสตร์และศิลป์ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (ประไพพิมพ์ สุธีวสินนธ์ และ ประสพชัย พสุนนท์, 2559) กลุ่มตัวอย่างนี้จะไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ มีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน ใช้วิธีการคัดเลือกโดยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติเฉพาะเจาะจงเลือกโดยอาจารย์ที่ปรึกษารายละเอียดดังนี้

1. นิสิตที่แต่งกายเป็นทางการ (Formal) อาจารย์ภาควิชาทุกท่านพบเห็นสวมใส่เข้าเรียนทุกครั้งในรายวิชา
2. นิสิตที่แต่งกายเป็นทางการ (Un Formal) อาจารย์ภาควิชาทุกท่านพบเห็นสวมใส่เข้าเรียนทุกครั้งในรายวิชา
3. นิสิตที่แต่งกายกึ่งทางการ (Semi Formal) อาจารย์ภาควิชาทุกท่านพบเห็นสวมใส่เข้าเรียนทุกครั้งในรายวิชา
4. อาจารย์หัวหน้าภาควิชา มีความคุ้นเคยกับนิสิตและพบเห็นการแต่งกายนิสิตเป็นประจำ
5. เจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว มีความคุ้นเคยกับนิสิตและพบเห็นการแต่งกายนิสิตเป็นประจำ

2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดนโยบายกฎข้อบังคับสถานศึกษา แนวทางการปฏิบัติสำหรับรูปแบบการแต่งกายนิสิต ข้อมูลพื้นฐานและทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งหลักการออกแบบ จิตวิทยาสังคม (Social Psychology) จากหนังสือ วารสาร เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ออนไลน์

- 1) แนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับชุดเครื่องแบบนิสิตในประเทศไทย
- 2) แนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับชุดเครื่องแบบนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3) แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องแต่งกาย
- 4) แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักการการออกแบบ
- 5) แนวคิดอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 6) แนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างโมเดลแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญ และพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) โมเดลแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก (ข้อมูลด้านการออกแบบ) จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้การสื่อสารเพื่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร เพื่อให้ได้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปด้านอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดเครื่องแบบนิสิต

การเก็บข้อมูลวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการนำมุมมอง ความคิดเห็น ทศนคติต่าง ๆ ที่มีต่อชุดเครื่องแบบนิสิต มาสร้างสรรค์ส่งเสริมภาพลักษณ์ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและประเมินโมเดลต้นแบบภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) โดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความเหมาะสมในการออกแบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้แบ่งสัดส่วนรูปแบบการประเมินเพื่อนำเสนอชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) กับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทรงคุณวุฒิ รวมทั้งหมด 5 ท่าน โดยได้สร้างแบบประเมินเพื่อประเมินคุณภาพประสิทธิภาพทางการออกแบบ ด้านการสื่อสาร แบ่งเป็น

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ 2 ท่าน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร 1 ท่าน

เพื่อปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขให้มีคุณภาพ โดยมีหลักเกณฑ์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

เมื่อสรุปคะแนนแล้วให้นำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรเกณฑ์

- 1) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- 2) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

สูตร IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

R คือ คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) เพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำการสรุปข้อมูลสาเหตุปัจจัยรวมทั้งแรงจูงใจที่สำคัญในการเลือกสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตในรูปแบบต่าง ๆ มาเรียน

ขั้นตอนที่ 5 สร้างโมเดลต้นแบบภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์จากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) ในการนำเสนอต้นแบบภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) นั้น ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนการร่างแบบไว้ โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น

1. Concept คือ การวางรูปแบบแนวความคิดสรุปสาระสำคัญเป็นเค้าโครง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. Story คือ การสร้างและวางเรื่องราวที่มาความสัมพันธ์และความสำคัญ
3. Mood Board คือ การสร้างวางรูปแบบภาพรวม เส้น สี ที่สื่อถึงความรู้สึกต่างๆในงานแบบภาพ sketch โดยเลือกใช้อัตลักษณ์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาใช้เป็นสื่อลวดลายบนชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ซึ่งอ้างอิง (References) มาจากการสัมภาษณ์และสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง
4. Sketch คือ การร่างภาพต้นแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)
5. เลือกแบบ คือ การเลือกแบบภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ที่สมบูรณ์และให้ความหมายที่ลึกซึ้ง สื่อถึงความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำหรับการประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) โมเดลต้นแบบภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) จะทำการสำรวจความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวบรวมเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ

วิจัยแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก (ข้อมูลด้านการออกแบบ) จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมและความต้องการในการเลือกสวมใส่ชุดเครื่องแบบ

ขั้นตอนที่ 6 รายงานสรุปผลการประเมิน วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบเครื่องมือที่ผู้ศึกษาวิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้
1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) เพื่อสอบถามความคิดเห็นข้อมูลต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องชุดเครื่องแบบนิสิตรวมไปถึงการต่อยอดเพื่อการนำเสนออัตลักษณ์ด้วยการสื่อสารเพื่อชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1) แบบสอบถาม (Questionnaire)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปในด้านพฤติกรรม ความมุมมองการออกแบบเพื่อพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง แบ่งเป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการออกแบบและขั้นตอนหลังกระบวนการออกแบบ โดยครั้งที่ 1 (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) เป็นแบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการเลือกสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตหรือชุดเครื่องแบบทางการ การใช้งาน ระดับความพึงพอใจในการสวมใส่ทั้งต่อตนเองและคนรอบข้าง ประสิทธิภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับชุดเครื่องแบบและอัตลักษณ์ที่โดดเด่นขององค์กร สำหรับในครั้งที่ 2 (ข้อมูลด้านการออกแบบ) เป็นแบบสอบถามข้อมูลด้านความพึงพอใจเกี่ยวกับการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โดยผู้วิจัยแบ่งชุดเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม ดังนี้

3.1.1) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1

สำหรับกลุ่มนิสิต ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

3.1.2) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1

สำหรับกลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่

3.1.3) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2

3.1.4) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview)

3.2) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การศึกษานี้เป็นการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) ใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การค้นคว้าศึกษาวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมเก็บข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนโดยจำแนกตามหัวข้อได้ดังนี้

4.1) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

- 1) วารสาร หนังสือ สื่อ สิ่งพิมพ์
- 2) บทความ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3) ข่าวสาร ข้อมูลบทความบนเว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย

4.2) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องในการวิจัย โดยรวบรวมได้จากการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีสึกษาเครื่องแบบนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาตามขบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ จนกระทั่งประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบแนวทางการออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีสึกษาเครื่องแบบนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต

ผลการศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต จากปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต

2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 ผลงานการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.2 ผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) การออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ข้อมูลด้านการออกแบบ) รวมถึงมุมมองแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการแต่งกายชุดนิสิต (ข้อมูลเชิงลึก)

ส่วนที่ 1 ผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) ด้านการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 2 ผลการสรุปมุมมองแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการแต่งกายชุดนิสิต

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับ นิสิต

ผลการศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิตจากปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต

จากการศึกษาอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับ นิสิต พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อแรงจูงใจในการแต่งกายมาเรียนของนิสิต ขึ้นอยู่กับมุมมอง รูปแบบแนวทาง แนวคิด ปัญหาค่าใช้จ่าย หลักเกณฑ์การเลือกซื้อชุด ประสบการณ์การสวมใส่ ชุด รวมถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ในชั้นเรียนกับผู้สอน เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียน เพื่อให้การเข้าเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนิสิตตอบแบบสอบถาม จำนวน 436 คน จาก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 343 คน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน จาก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 49 คน ได้ข้อสรุปดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	26.8
หญิง	237	54.4
LGBTQ	82	18.8
อายุ		
20-21 ปี	201	46.1
20-21 ปี	202	46.3
24 ปีขึ้นไป	33	7.6
สาขาวิชา/สังกัด/ส่วนงาน		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	51	11.7
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการ ออกแบบเครื่องประดับ)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	48	11
สาขาวิชาศิลปะ		
การแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับ การแสดง, วิชาเอกการออกแบบเพื่อการ แสดง)		

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	47	10.8
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรกรรม)	57	13.1
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร	51	11.7
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และ การจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)	45	10.3
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการ ศิลปวัฒนธรรม	46	10.6
หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา	30	6.9
หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา	31	7.1
หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา	30	6.9
สถานะ		
นิสิต ชั้นปีที่ 3	224	51.4
นิสิต ชั้นปีที่ 4	212	48.6

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญ พฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต
(ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
1	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบใด มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ						
	1.) ชุดเครื่องแบบนิสิต เป็นทางการ (Formal)	39	17.4	29	13.7	68	15.6
	2.) ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal)	82	38.7	87	41	169	38.8
	3.) ชุดเครื่องแบบ กึ่งทางการ (Semi Formal)	103	46	96	45.3	199	45.6
2	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบในภาพใด สื่อถึงภาพลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ						
	1.) ชุดเครื่องแบบนิสิต เป็นทางการ (Formal)	28	12.5	19	9	47	10.8
	2.) ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal)	118	52.7	111	52.4	229	52.5
	3.) ชุดเครื่องแบบ กึ่งทางการ (Semi Formal)	78	34.8	82	38.7	160	36.7
3	รูปแบบการแต่งตัวของคุณเป็นอย่างไร						
	1.) ครีเอทีฟมีความคิด สร้างสรรค์	59	26.3	34	16	93	21.3
	2.) เน้นสีล้วน ลวดลาย	26	11.6	29	13.7	55	12.6
	3.) ทะมัดทะแมง	50	22.3	45	21.2	95	21.8
	4.) Vintage	27	12.1	41	19.3	68	15.6
	5.) สุภาพ	38	17	34	16	72	16.5
	6.) Sport	21	9.4	25	11.8	46	10.6
	7.) อื่นๆ	3	1.3	4	1.9	7	1.6
4	คุณสวมใส่ชุดเครื่องแบบมาเรียนหรือมาทำงานที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กี่วันต่อสัปดาห์						
	1.) 3-5 วัน / สัปดาห์	74	33	61	28.8	135	31
	2.) 1-2 วัน / สัปดาห์	119	53.1	112	52.8	231	53
	3.) ไม่ใส่เลย	31	13.8	39	18.4	70	16.1

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
5	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบยังมีความสำคัญอยู่หรือไม่						
	1.) สำคัญ	152	67.9	143	67.5	295	67.7
	2.) ไม่สำคัญ	72	32.1	69	32.5	141	32.3
6	ใน 1 ปี คุณมีค่าใช้จ่ายชุดเครื่องแบบโดยประมาณเท่าไร						
	1.) 100 - 500 บาท	44	19.6	32	15.1	76	17.4
	2.) 600 - 1,000 บาท	94	42	95	44.8	189	43.3
	3.) 1,100 บาทขึ้นไป	86	38.4	85	40.1	171	39.2
7	คุณคิดว่ามีปัญหาค่าใช้จ่ายในการซื้อชุดเครื่องแบบนิสิตหรือชุดเครื่องแบบทางการหรือไม่						
	1.) มี	139	62.1	116	54.7	255	58.5
	2.) ไม่มี	85	37.9	96	45.3	181	41.5
8	หลักเกณฑ์สำหรับการเลือกซื้อเสื้อผ้าของคุณเป็นอย่างไร						
	1.) ทันสมัย กระแสปะชัน	76	33.9	78	36.8	154	35.3
	2.) เน้นการใช้งานจริง	73	32.6	65	30.7	138	31.7
	3.) สวมใส่สบาย	64	28.6	51	24.1	115	26.4
	4.) มีสีสันสดใส	11	4.9	18	8.5	29	6.7
9	อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้คุณสวมชุดเครื่องแบบ						
	1.) การเข้าเรียน	58	25.9	47	22.2	105	24.1
	2.) การเข้าร่วม กิจกรรมคณะ / มหาวิทยาลัย	55	24.6	58	27.4	113	25.9
	3.) การเข้ามา ติดต่อสถานที่ ราชการ	35	15.6	61	28.8	96	22
	4.) เจ็บไข้ช้ำตกล งในชั้นเรียน	76	33.9	46	21.7	122	28
10	คุณเคยมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการสวมใส่ชุดเครื่องแบบในลักษณะใดบ้าง						
	1.) เคลื่อนไหว ไม่สะดวก	132	58.9	105	49.5	237	54.4
	2.) เปื้อนง่าย และ ทำความสะอาดยาก	77	34.4	79	37.3	156	35.8
	3.) ขาดหรือชำรุดง่าย	15	6.7	28	13.2	43	9.9

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
11	คุณเคยมีประสบการณ์ความประทับใจในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบในลักษณะใดบ้าง						
	1.) การครีเอทชุดใส่ไปมหาวิทยาลัย (บน-ขาว / ล่าง-ดำ)	100	44.6	76	35.8	176	40.4
	2.) สะดวก ง่าย ประหยัด	49	21.9	62	29.2	111	25.5
	3.) บ่งบอกความเป็นตัวตนและ ภาพลักษณ์รูปแบบหนึ่งของ สถาบัน	47	21	45	21.2	92	21.1
	4.) สุขภาพ แยกแยะ สถานะตัวบุคคล ในสถานศึกษาได้ง่าย	28	12.5	29	13.7	57	13.1
12	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบ มีผลต่อการเรียนหรือไม่						
	1.) มีผล	58	25.9	33	15.6	91	20.9
	2.) ไม่มีผล	166	74.1	179	84.4	345	79.1
13	คุณคิดว่าภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตนของคุณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร						
	1.) แฟชั่นการแต่งกาย ไม่เหมือนใคร ความ Creative	103	46	86	40.6	189	43.3
	2.) ความสนุกสนาน ความแตกต่าง	61	27.2	56	26.4	117	26.8
	3.) กล้าคิด กล้าทำ	60	26.8	70	33	130	29.8
14	คุณมีความตื่นตัวในกระแสแฟชั่นการแต่งกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่						
	1.) ตลอดเวลา	118	52.7	120	56.6	238	54.6
	2.) ไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง	106	47.3	92	43.4	198	45.4
15	คุณมีแนวทางของตนเองในการแต่งกายมาเรียน / มาทำงานหรือไม่						
	1.) มี	145	64.7	154	72.6	299	68.6
	2.) ไม่มี	79	35.3	58	27.4	137	31.4

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากการศึกษาอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อแรงจูงใจในการแต่งกายมาเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) ต่างมีความเห็นว่าชุดเครื่องแบบที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal) ร้อยละ 38.8 และชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นทางการ (Formal) ร้อยละ 15.6 และชุดเครื่องแบบที่สื่อถึงภาพลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal) ร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ร้อยละ 36.7 และชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นทางการ (Formal) ร้อยละ 10.8 สำหรับรูปแบบการแต่งกายพบว่าลำดับ 1 มีลักษณะการแต่งกายที่ทะมัดทะแมง ร้อยละ 21.8 รองลงมาลำดับ 2 มีลักษณะที่มีความคิดสร้างสรรค์ ร้อยละ 21.3 และลำดับที่ 3 มีลักษณะการแต่งกายสุภาพ ร้อยละ 16.5

ในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบมาเรียนหรือมาทำงานของนิสิตที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่ามีการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบ 1-2 วัน / สัปดาห์ ร้อยละ 53 รองลงมา 3-5 วัน / สัปดาห์ ร้อยละ 31 และไม่ใส่เลย ร้อยละ 16.1 ในความเห็นการมองความสำคัญของชุดเครื่องแบบยังคงมีความสำคัญ ร้อยละ 67.7 และคิดว่าไม่สำคัญ ร้อยละ 32.3 ทางด้านค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับชุดเครื่องแบบพบว่าค่าใช้จ่าย 600 - 1,000 บาท ร้อยละ 43.3 รองลงมามีค่าใช้จ่าย 1,100 บาทขึ้นไป ร้อยละ 39.2 และสุดท้ายมีค่าใช้จ่าย 100 - 500 บาท ร้อยละ 17.4 ปัญหาการค่าใช้จ่ายในการซื้อชุดเครื่องแบบนิสิต พบว่ามีปัญหาการะ ร้อยละ 58.5 และไม่มีปัญหาการะ ร้อยละ 41.5 ทางด้านหลักเกณฑ์สำหรับการเลือกซื้อเสื้อผ้า พบว่าลำดับที่ 1 เน้นทันสมัย กระแสแฟชั่น ร้อยละ 35.3 รองลงมาเน้นการใช้งานจริง ร้อยละ 31.7 และเน้นสวมใส่สบาย ร้อยละ 26.4 ปัจจัยที่ทำให้ต้องสวมใส่ชุดเครื่องแบบพบว่าเป็นเงื่อนไขข้อตกลงในชั้นเรียน ร้อยละ 28 รองลงมาเป็น การเข้าร่วมกิจกรรมคณะฯ หรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 25.9 และเป็นการเข้าเรียน ร้อยละ 24.1 ทางด้านประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ พบว่าเป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่สะดวก ร้อยละ 54.3 รองลงมาเป็นลักษณะเปื้อนง่าย และทำความสะอาดยาก ร้อยละ 35.8 และลักษณะขาดหรือชำรุดง่าย ร้อยละ 9.9 สำหรับประสบการณ์ความประทับใจในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ พบว่าเป็นการครีเอทชุดใส่ไปมหาวิทยาลัย (บน-ขาว / ล่าง-ดำ) ร้อยละ 40.4 รองลงมาเป็นความสะดวก ง่าย ประหยัด ร้อยละ 25.5 และเป็นการบ่งบอกความเป็นตัวตนและภาพลักษณ์รูปแบบหนึ่งของสถาบัน ร้อยละ 21.1 ทางด้านมุมมองชุดเครื่องแบบมีผลต่อการเรียน คิดว่าไม่มีผล ร้อยละ 79.1 และคิดว่ามีผล ร้อยละ 20.9 ด้านภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์

บ่งบอกความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คิดว่าเป็นแพชั่น การแต่งกาย ไม่เหมือนใคร ความ Creative ร้อยละ 43.3 รองลงมาเป็นแนวทางกล้าคิด กล้าทำ ร้อยละ 29.8 และความสนุกสนาน ความแตกต่าง ร้อยละ 26.8 ในด้านความตื่นตัวในกระแสแฟชั่น การแต่งกาย พบว่ามีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ร้อยละ 54.6 และไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง ร้อยละ 45.4 ในรูปแบบแนวทางของตนเองในการแต่งกายมาเรียน / มาทำงาน พบว่ามีแนวทาง ร้อยละ 68.6 และไม่มีแนวทาง ร้อยละ 31.4

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	48.3
หญิง	23	38.3
LGBTQ	8	13.3
สาขาวิชา/สังกัด/ส่วนงาน		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	6	10
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	6	10
สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง , วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	5	8.3
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	5	8.3
สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรกรรม)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	4	6.7
สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	7	11.7
สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการ จัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)		

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์การเรียนรู้ศิลปกรรม เพื่อความยั่งยืน / หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการ ศิลปวัฒนธรรม	3	5
หลักสูตรการศึกษابัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา	2	3.3
หลักสูตรการศึกษابัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา	5	8.3
หลักสูตรการศึกษابัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา	4	6.7
สำนักงานคนดี คณะศิลปกรรมศาสตร์	13	21.7
สถานะ		
อาจารย์	37	61.7
เจ้าหน้าที่	23	38.3

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญ พฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์/ เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
1	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบยังมีความสำคัญอยู่หรือไม่						
	1.) สำคัญ	33	89.2	21	91.3	54	90
	2.) ไม่สำคัญ	5	21.7	1	4.3	6	60
2	อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้คุณสวมชุดเครื่องแบบ						
	1.) การเข้าทำงาน / การเข้าสอน	15	40.5	12	52.2	27	45
	2.) การเข้าร่วมกิจกรรม คณะฯ หรือ มหาวิทยาลัย	23	62.2	10	43.5	33	55

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์/ เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
3	คุณเคยพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่เหมาะสมในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
	1.) สวมใส่ชุดโป๊ ไม่สุภาพ ชุดรัดรูปมาก หรือ สั้นเกินไป	37	100	20	87	57	95
	2.) สวมใส่ชุดเปื้อน หรือ ขาด	20	54.1	9	39.1	29	48.3
	3.) สวมใส่ชุด เครื่องแบบมหาวิทยาลัย อื่นเข้าเรียน	10	27	7	30.4	17	28.3
	4.) สวมชุด Oversize มากเกินไป หรือ ชุดนอน	32	86.5	10	43.5	42	70
	5.) ชุดคอสเพลย์ (Cosplay)	15	40.5	6	26.1	21	35
4	คุณเคยพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่เหมาะสมในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
	1.) การครีเอทชุด (บน-ขาว / ล่าง-ดำ)	18	48.6	15	65.2	33	55
	2.) การเข้าเรียน	30	81.1	11	47.8	41	68.3
	3.) การทำกิจกรรม โครงการฯ	29	78.4	12	52.2	41	68.3
	4.) การเป็นตัวแทน ในโอกาส พิธีการสำคัญต่างๆ	35	94.6	20	87	55	91.7
5	คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบ มีผลต่อการเรียนของนิสิตหรือไม่						
	1.) มีผล	11	29.7	5	21.7	16	26.7
	2.) ไม่มีผล	27	73	17	73.9	44	73.3
6	คุณมีความเคร่งครัดกับชุดเครื่องแบบหรือไม่						
	1.) เคร่งครัด	13	35.1	10	43.5	23	38.3
	2.) ไม่เคร่งครัด	25	67.6	12	52.2	37	61.7

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์/ เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
7	คุณคิดว่าภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร						
	1.) แฟชั่นการแต่งกาย	13	35.1	9	39.1	22	36.7
	ไม่เหมือนใคร ความ Creative						
	2.) ความสนุกสนาน	14	37.8	5	21.7	19	31.7
	3.) กล้าคิด กล้าทำ	11	29.7	8	34.8	19	31.7
8	คุณมีความตื่นตัวในกระแสแฟชั่นการแต่งกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่						
	1.) ตลอดเวลา	18	48.6	5	21.7	23	38.3
	2.) ไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง	20	54.1	17	73.9	37	61.7
9	คุณมีแนวทางของตนเองในการแต่งกายมาเรียน / มาทำงานหรือไม่						
	1.) มี	33	89.2	15	65.2	48	80
	2.) ไม่มี	5	13.5	7	30.4	12	20

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากการศึกษาอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต จากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) พบว่ามุมมองด้านชุดเครื่องแบบนิสิต ยังคงมีความสำคัญ ร้อยละ 90 และมองว่าไม่มีความสำคัญ ร้อยละ 10 ปัจจัยการสวมใส่ชุดเครื่องแบบเข้ามาที่มหาวิทยาลัย เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมคณะฯ หรือ มหาวิทยาลัย ร้อยละ 55 และการเข้าทำงาน / การเข้าสอน ร้อยละ 45 เคยพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่เหมาะสมในรูปแบบสวมใส่ชุดเปีย ไม่สุภาพ ชุดรัดรูปมาก หรือสั้นเกินไป ร้อยละ 95 รองลงมาเป็นการสวมชุด Oversize มากเกินไป ชุดนอน ร้อยละ 70 และเป็นการสวมใส่ชุดเปื้อนหรือขาด ร้อยละ 48.3 ขณะเดียวกันพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่เหมาะสมในรูปแบบการเป็นตัวแทนในโอกาสพิธีการสำคัญต่างๆ ร้อยละ 91.7 รองลงมาเป็นการเข้าเรียน ร้อยละ 68.3 การทำกิจกรรมโครงการฯ ร้อยละ 68.3 และการครีเอทชุด (บน-ขาว / ล่าง-ดำ) ร้อยละ 55 สำหรับการสวมใส่ชุดเครื่องแบบมาเรียน ได้ถูกมองว่าไม่มีผลต่อการเรียน ร้อยละ 73.3 และมีผลต่อการเรียน ร้อยละ 26.7 ในทัศนคติการสวมใส่ชุดของอาจารย์ผู้สอนและ

เจ้าหน้าที่ ไม่เคร่งครัด ร้อยละ 61.7 และเคร่งครัด ร้อยละ 38.3 ในด้านภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มองว่าเป็นเรื่อง แฟชั่นการแต่งกาย ไม่เหมือนใคร ความ Creative ร้อยละ 36.7 รองลงมาเป็นเรื่องความสนุกสนาน ความแตกต่าง ร้อยละ 31.7 และเรื่องกล้าคิด กล้าทำ ร้อยละ 31.7 มีความตื่นตัว ไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง ร้อยละ 61.7 และตลอดเวลา ร้อยละ 38.3 ทางด้านแนวทางการแต่งกายมาทำงาน มีแนวทาง ร้อยละ 80 และไม่มีแนวทาง ร้อยละ 20

2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการศึกษาอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต พบว่าความต้องการชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีผลการสำรวจเป็นไปในทิศทางพื้นที่ที่เรียบหรือเรียบหยาบ มีโทนสี โทนกลาง (Neutral) มีการใช้โทนสีคู่ประกอบเป็นสีน้ำตาลเข้ม (Dark Brown) ใช้เทคนิคงานผ้า DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ดิจิทัลพิมพ์ลายบนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้ เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK รูปแบบปกเสื้อที่มีความเหมาะสมเป็นรูปแบบปกเสื้อ Polo ประเภทแขน เสื้อเป็นแขนสั้น (Short sleeve) การวางตำแหน่งโลโก้ (Logo) เครื่องหมายคณะฯ อยู่ในตำแหน่ง ออกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest) ในส่วนรูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ผู้วิจัยได้ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อเป็นรูปแบบ Polo และ Button Up ตามลำดับ

ในด้านความต้องการกระเป๋าเสื้อ พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้งานกระเป๋าเสื้อในชีวิตประจำวันที่หลากหลาย สำหรับรูปแบบกระเป๋าเสื้อ (Pockets) ความเหมาะสมที่จะนำมา พัฒนาออกแบบเป็นรูปแบบ Patch ในด้านอัตลักษณ์พบว่าสิ่งที่สื่อสารถึงภาพลักษณ์ได้อย่างโดดเด่น มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะ แตกต่าง และไม่เหมือนใคร คือ Gallery หอศิลป์ ซึ่งมีรูปแบบ ดีไซน์การออกแบบต่างยุคต่างสมัยหลากหลายองค์ประกอบมาผสมผสานรวมกันอย่างลงตัว มองเห็นชัดได้จากภายนอก สวยงามจากภายใน มีป้ายอักษร FOFA ที่เป็นฟอนต์ FOFA (Font- FOFA) ที่เป็นฟอนต์ประจำคณะ โดยมีนิสิตตอบแบบสอบถาม จำนวน 436 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 343 คน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 49 คน ได้ข้อสรุปดังนี้

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบของนิสิต
(ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับนิสิต)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
1	คุณอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบ Semi Formal ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทางใด						
	1.) มีลวดลาย และเรื่องเล่า	59	26.3	51	24.1	110	25.2
	2.) มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหยาบ	89	39.7	92	43.4	181	41.5
	3.) มีความสนุกสนาน (Semi Formal)	49	21.9	54	25.5	103	23.6
	4.) มีสีสัน	27	12.1	15	7.1	42	9.6
2	โทนสีใดที่คุณคิดว่าเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) สีโทนอบอุ่น (Warm)	95	42.4	69	32.5	164	37.6
	2.) สีโทนเย็นสบาย (Cool)	25	11.2	27	12.7	52	11.9
	3.) สีโทนกลาง (Neutral)	104	46.4	116	54.7	220	50.5
3	จากรูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบโทนสีในข้อใด มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบ สำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) น้ำตาลเข้ม (Dark Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ ความรู้สึกถึง ความเข้มขรึม และมั่นคง	76	33.9	94	44.3	170	39
	2.) น้ำตาลอ่อน (Light Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ ความรู้สึกเบาบาง และอ่อนโยน	14	6.3	16	7.5	30	6.9
	3.) น้ำตาลทอง (Golden Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ ความรู้สึกอุ่น และมีความ สวยงาม	37	16.5	19	9	56	12.8

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
	4.) น้ำตาลแดง (Red Brown) : สีน้ำตาลที่ ให้ความรู้สึกเป็นที่สง่างาม	55	24.6	59	27.8	114	26.1
	5) น้ำตาลเทา (Brown Gray) : สีน้ำตาลที่ ให้ความรู้สึกทันสมัยและ เรียบง่าย	42	18.8	24	11.3	66	15.1
4	รูปแบบเทคนิคงานผ้าประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบและพัฒนา ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) การปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลาย ลงบนเนื้อผ้าด้วย เส้นด้าย	51	22.8	50	23.6	101	23.2
	2.) การสกรีนธรรมดา (BLOCK SCREEN) การใช้ผ้าสกรีน และหมึกสร้าง ลวดลายพิมพ์ บนเนื้อผ้าด้วย บล็อกสกรีน	54	24.1	64	30.2	118	27.1
	3.) Embossing เป็นการกดทับพื้นผิวใน บริเวณที่ต้องการให้เกิด มิติโดยใช้แม่พิมพ์	47	21	47	22.2	94	21.6
	4.) DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ ดิจิตอลพิมพ์ลาย บนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK	72	32.1	51	24.1	123	28.2

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
5	รูปแบบปกเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) Redondo	20	8.9	13	6.1	33	7.6
	2.) Aniillado	11	4.9	16	7.5	27	6.2
	3.) Neru'	21	9.4	17	8	38	8.7
	4.) Peter pan	23	10.3	23	10.8	46	10.6
	5.) Con lazo	35	15.6	26	12.3	61	14
	6.) Polo	55	24.6	66	31.1	121	27.8
	7.) Johnny	33	14.7	23	10.8	56	12.8
	8.) Poeta	26	11.6	28	13.2	54	12.4
6	รูปแบบแขนเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่า มีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) แขนสั้น (Short sleeve)	142	63.4	101	47.6	243	55.7
	2.) แขนจัม (Elastic sleeve)	30	13.4	42	19.8	72	16.5
	3.) แขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve)	30	13.4	31	14.6	61	14
	4.) แขนยาว (Length sleeve)	22	9.8	38	17.9	60	13.8
7	การวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสม ในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) ตำแหน่ง กลางอกของผู้สวมใส่ (Center Chest)	68	30.4	31	14.6	99	22.7
	2.) ตำแหน่ง อกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest)	126	56.3	140	66	266	61
	3.) ตำแหน่ง อกขวาของผู้สวมใส่ (Right Chest)	30	13.4	41	19.3	71	16.3

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
8	รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) รูปแบบใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
	1.) Button Up	101	45.1	102	48.1	203	46.6
	2.) Polo	130	58	108	50.9	238	54.6
	3.) Formal	60	26.8	74	34.9	134	30.7
	4.) Henley	70	31.3	72	34	142	32.6
	5.) Baseball	30	13.4	27	12.7	57	13.1
	6.) Crewneck	50	22.3	57	26.9	107	24.5
	7.) Long Sleeve	50	22.3	49	23.1	99	22.7
	8.) T-shirt	50	22.3	44	20.8	94	21.6
	9.) button down	40	17.9	43	20.3	83	19
	10.) Flannel	47	21	30	14.2	77	17.7
	11.) Tunic	45	20.1	30	14.2	75	17.2
	12.) Tuxedo	23	10.3	20	9.4	43	9.9
	13.) Casual	34	15.2	34	16	68	15.6
	14.) Aloha	45	20.1	54	25.5	99	22.7
9	เสื้อที่คุณสวมใส่ใช้อยู่ มีกระเป๋านำในการใช้งานหรือไม่ หากมีใช้ทำอะไรบ้าง						
	1.) มี ใส่ใส่เงิน เหรียญ ของ มีค่าขนาดเล็ก บัตรรูดไฟฟ้า บัตรนิสิต	95	42.4	68	32.1	163	37.4
	2.) มี ใส่ใส่ปากกา ดินสอ เครื่องเขียน	16	7.1	28	13.2	44	10.1
	3.) มี ใส่ใส่ผ้าเช็ดหน้า ผ้า เช็ดเลนส์แว่นตา	13	5.8	23	10.8	36	8.3
	4.) มี แต่ไม่ได้ ใช้งาน	25	11.2	40	18.9	65	14.9
	5.) ไม่มี ไม่ได้ ใช้งาน	30	13.4	22	10.4	52	11.9
	6.) ไม่มี แต่อยาก ใช้งาน	45	20.1	31	14.6	76	17.4

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 (คน)	ร้อยละ
10	รูปแบบกระเป๋าสี (Pockets) มีความเหมาะสมที่จะนำมาออกแบบบนตัวเสื้อหรือไม่ หากเหมาะสม รูปแบบใดสามารถนำมาใช้งานได้จริง						
	1.) Patch	95	42.4	61	28.8	156	35.8
	2.) Angled	13	5.8	26	12.3	39	8.9
	3.) U-line	35	15.6	45	21.2	80	18.3
	4.) Top-stitched Square Patch	17	7.6	30	14.2	47	10.8
	5.) Patch Pocket with Zipper	32	14.3	29	13.7	61	14
	6.) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้	32	14.3	21	9.9	53	12.2
11	คุณคิดว่าอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร						
	1.) หลอดสี	49	21.9	39	18.4	88	20.2
	2.) บ้ายคณะศิลปกรรมศาสตร์	17	7.6	32	15.1	49	11.2
	3.) ตึกคณะศิลปกรรมศาสตร์	24	10.7	28	13.2	52	11.9
	4.) โลโก้เครื่องหมายคณะ	30	13.4	24	11.3	54	12.4
	5.) สีน้ำตาล	21	9.4	10	4.7	31	7.1
	6.) อักษร FOFA	32	14.3	14	6.6	46	10.6
	7.) Gallery หอศิลป์	51	22.8	64	30.2	115	26.4
	8.) อื่นๆ	0	0	1	0.5	1	0.2

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากการศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ข้อมูลด้านผู้บริโภคม) จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 พบว่าอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทาง มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหรู ร้อยละ 41.5 รองลงมา

มีลวดลายและเรื่องเล่า ร้อยละ 25.2 และมีความสนุกสนาน ร้อยละ 23.6 โทนสีที่คิดว่าเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนารูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสีโทนกลาง (Neutral) ร้อยละ 50.5 รองลงมาเป็นสีโทนอบอุ่น (Warm) ร้อยละ 37.6 และเป็นสีโทนเย็นสบาย (Cool) ร้อยละ 11.9 ในรูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบโทนสีที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) พบว่าเป็นสีน้ำตาลเข้ม (Dark Brown) สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นมาก มักให้ความรู้สึกถึงความเข้มงวดและเสถียร ร้อยละ 39 รองลงมาเป็นสีน้ำตาลแดง (Red Brown) สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่มีสีแดงปนอยู่ มักให้ความรู้สึกเป็นที่สง่างาม ร้อยละ 26.1 และสีน้ำตาลเทา (Brown Gray) สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่ปนอยู่กับสีเทา มักให้ความรู้สึกทันสมัยและเจียบสงบ ร้อยละ 15.1 ในรายละเอียดรูปแบบประเภทเทคนิคงานผ้าที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นเทคนิค DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ดิจิตอลพิมพ์ลายบนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK ร้อยละ 28.2 รองลงมาเป็นเทคนิคการสกรีนธรรมดา (BLOCK SCREEN) การใช้ผ้าสกรีนและหมึกสร้างลวดลายพิมพ์บนเสื้อด้วยบล็อกสกรีน ร้อยละ 27.1 และเทคนิคการปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลายลงบนเนื้อผ้าด้วยเส้นด้าย ร้อยละ 23.2 สำหรับรูปแบบปกเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นรูปแบบ Polo ร้อยละ 27.8 รองลงมาเป็นรูปแบบ Con lazo ร้อยละ 14 และรูปแบบ Johnny ร้อยละ 12.8 รูปแบบประเภทแขนเสื้อที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นแบบแขนสั้น (Short sleeve) ร้อยละ 55.7 รองลงมาเป็นแขนจัม (Elastic sleeve) ร้อยละ 16.5 และเป็นแบบแขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve) ร้อยละ 14 ในด้านการวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสม พบว่าเป็นการวางตำแหน่งอกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest) ร้อยละ 61 รองลงมาเป็นการวางตำแหน่งกลางอกของผู้สวมใส่ (Center Chest) ร้อยละ 22.7 และตำแหน่งอกขวาของผู้สวมใส่ (Right Chest) ร้อยละ 16.3 รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นรูปแบบ Polo ร้อยละ 54.6 รองลงมาเป็นรูปแบบ Button Up ร้อยละ 46.6 และเป็นรูปแบบ

Henley ร้อยละ 32.6 ด้านรูปแบบการใช้งานกระเป๋าเสื้อ พบว่ามี ใช้ใส่เงิน เหรียญ ของมีค่าขนาดเล็ก บัตรรถไฟฟ้า บัตรนิสิต ร้อยละ 37.4 รองลงมาคือไม่มี แต่อยากใช้งาน ร้อยละ 17.4 และไม่ได้ใช้งาน ร้อยละ 14.9 ในรายละเอียดรูปแบบกระเป๋าเสื้อ (Pockets) ที่มีความเหมาะสมจะนำมาออกแบบบนตัวเสื้อ เป็นรูปแบบ Patch ร้อยละ 35.8 รองลงมาเป็นรูปแบบ U-line ร้อยละ 18.3 และเป็นรูปแบบ Patch Pocket with Zipper ร้อยละ 14 สำหรับมุมมองด้านอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มองว่าเป็น Gallery หอศิลป์ ร้อยละ 26.4 รองลงมาเป็น หลอดสี ร้อยละ 20.2 และโลโก้เครื่องหมายคณะ ร้อยละ 12.4

ความคิดเห็นอื่น ๆ

ความคิดเห็นที่ 1 ในวันที่คิดอะไรไม่ออกหรือเวลาเร่งด่วนมักจะสวมใส่ด้านบนเป็นชุดนิสิตสีขาวหรือเสื้อโปโลของคณะฯ ด้านล่างจะเป็นกางเกงยีนส์ (Jeans) กางเกงวอร์มทรงหลวม (Clothing Sweatpants) กางเกงสลัค (Slacks Pants) แล้วแต่โอกาสในแต่ละวัน

ความคิดเห็นที่ 2 ให้จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ควบคู่กับการเรียนรู้

ความคิดเห็นที่ 3 ไม่อยากให้ใส่โลโก้ (LOGO) อยากให้ใส่บางอย่างที่บ่งบอกถึงคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่ 4 อยากให้อยู่ในดีเทลรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ดูแล้วมีความน่าสนใจแปลกตามากกว่า

ความคิดเห็นที่ 5 อยากให้มีความอิสระทางการแต่งกายตามความสะดวกมากขึ้น

ความคิดเห็นที่ 6 ออกแบบเสื้อให้มีสวมใส่สบาย สะดวกต่อการเคลื่อนไหว เนื้อผ้าเบา สวมแล้วไม่เปื้อนหรือสกปรกง่าย

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบของนิสิต
(ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) (แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
1	คุณอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทางใด						
	1.) มีลวดลาย เรืองเล่า	5	13.5	8	34.8	13	21.7
	2.) มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหยาบ	23	62.2	9	39.1	32	53.3
	3.) มีความสนุกสนาน	6	16.2	4	17.4	10	16.7
	4.) มีสีสัน	4	10.8	1	4.3	5	8.3
2	โทนสีใดที่คุณคิดว่าเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ						
	1.) สีโทนอบอุ่น (Warm)	12	32.4	6	26.1	18	30
	2.) สีโทนเย็นสบาย (Cool)	3	8.1	4	17.4	7	11.7
	3.) สีโทนกลาง (Neutral)	23	62.2	12	52.2	35	58.3
3	จากรูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบโทนสีในข้อใด มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบ สำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) น้ำตาลเข้ม (Dark Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ความ รู้สึกถึงความเข้มขรึม และมั่นคง	23	62.2	15	65.2	38	63.3
	2.) น้ำตาลอ่อน (Light Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ความ รู้สึกเบาบาง และอ่อนโยน	0	0	2	8.7	2	3.3
	3.) น้ำตาลทอง (Golden Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ความ รู้สึกอุ่น และมีความ สวยงาม	3	8.1	0	0	3	5

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
	4.) น้ำตาลแดง (Red Brown) : สีน้ำตาลที่ให้ความรู้สึก เป็นที่สง่างาม	2	5.4	1	4.3	3	5
	5) น้ำตาลเทา (Brown Gray) : สีน้ำตาลที่ให้ความรู้สึก ทันสมัยและเรียบง่าย	10	27	4	17.4	14	23.3
4	รูปแบบเทคนิคงานผ้าประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบและพัฒนา ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) การปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลาย ลงบนเนื้อผ้าด้วย เส้นด้าย	5	13.5	5	21.7	10	16.7
	2.) การสกรีนธรรมดา (BLOCK SCREEN) การใช้ผ้าสกรีน และหมึกสร้างลวดลาย พิมพ์บนเสื้อด้วยบล็อก สกรีน	5	13.5	2	8.7	7	11.7
	3.) Embossing เป็นการกดทับพื้นผิวใน บริเวณที่ต้องการให้เกิด มิติโดยใช้แม่พิมพ์	15	40.5	7	30.4	22	36.7
	4.) DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ ดิจิตอลพิมพ์ลายบน เนื้อผ้าโดยตรงหมึกที่ใช้ เป็นวอเตอร์เบส สี CMYK	13	35.1	8	34.8	21	35

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
5	รูปแบบปกเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) Redondo	3	8.1	3	13	6	10
	2.) Aniillado	7	18.9	2	8.7	9	15
	3.) Neru'	2	5.4	2	8.7	4	6.7
	4.) Peter pan	2	5.4	2	8.7	4	6.7
	5.) Con lazo	2	5.4	3	13	5	8.3
	6.) Polo	16	43.2	7	30.4	23	38.3
	7.) Johnny	6	16.2	2	8.7	8	13.3
	8.) Poeta	0	0	1	4.3	1	1.7
6	รูปแบบแขนเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) แขนสั้น (Short sleeve)	21	56.8	18	78.3	39	65
	2.) แขนจัม (Elastic sleeve)	10	27	2	8.7	12	20
	3.) แขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve)	3	8.1	2	8.7	5	8.3
	4.) แขนยาว (Length sleeve)	4	10.8	0	0	4	6.7
7	การวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)						
	1.) ตำแหน่ง กลางอกของ ผู้สวมใส่ (Center Chest)	29	78.4	17	73.9	46	76.7
	2.) ตำแหน่ง อกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest)	3	8.1	1	4.3	4	6.7
	3.) ตำแหน่งอกขวา ของผู้สวมใส่ (Right Chest)	6	16.2	4	17.4	10	16.7

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
8	รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) รูปแบบใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
	1.) Button Up	20	54.1	13	56.5	33	55
	2.) Polo	24	64.9	10	43.5	34	56.7
	3.) Formal	7	18.9	4	17.4	11	18.3
	4.) Henley	12	32.4	11	47.8	23	38.3
	5.) Baseball	3	8.1	2	8.7	5	8.3
	6.) Crewneck	5	13.5	2	8.7	7	11.7
	7.) Long Sleeve	5	13.5	4	17.4	9	15
	8.) T-shirt	17	45.9	9	39.1	26	43.3
	9.) button down	4	10.8	1	4.3	5	8.3
	10.) Flannel	1	2.7	1	4.3	2	3.3
	11.) Tunic	7	18.9	3	13	10	16.7
	12.) Tuxedo	9	24.3	5	21.7	14	23.3
	13.) Casual	10	27	5	21.7	15	25
	14.) Aloha	7	18.9	4	17.4	11	18.3
9	เสื้อที่คุณสวมใส่ใช้อยู่ มีกระเป๋ในการใช้งานหรือไม่ หากมีใช้ทำอะไรบ้าง						
	1.) มี ใส่เงิน เหรียญ ของมีค่านาขนาดเล็ก บัตรรถไฟฟ้า บัตรนิสิต	6	16.2	9	39.1	15	25
	2.) มี ใส่ปากกา ดินสอ เครื่องเขียน	7	18.9	5	21.7	12	20
	3.) มี ใส่ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเลนส์แว่นตา	7	18.9	3	13	10	16.7
	4.) มี แต่ไม่ได้ใช้งาน	4	10.8	1	4.3	5	8.3
	5.) ไม่มี ไม่ได้ใช้งาน	4	10.8	0	0	4	6.7
	6.) ไม่มี แต่อยาก ใช้งาน	10	27	4	17.4	14	23.3
10	รูปแบบกระเป๋าสี (Pockets) มีความเหมาะสมที่จะนำมาออกแบบบนตัวเสื้อหรือไม่ หากเหมาะสม รูปแบบใดสามารถนำมาใช้งานได้จริง						
	1.) Patch	18	48.6	7	30.4	25	41.7
	2.) Angled	3	8.1	3	13	6	10
	3.) U-line	4	10.8	6	26.1	10	16.7

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
	4.) Top-stitched Square Patch	2	5.4	1	4.3	3	5
	5.) Patch Pocket with Zipper	5	13.5	5	21.7	10	16.7
	6.) ไม่เหมาะสม ในการนำไปใช้	6	16.2	0	0	6	10
11	คุณคิดว่าอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร						
	1.) หลอดสี	8	21.6	5	21.7	13	21.7
	2.) ป้ายคณะศิลปกรรม ศาสตร์	3	8.1	6	26.1	9	15
	3.) ตึกคณะศิลปกรรม ศาสตร์	1	2.7	2	8.7	3	5
	4.) โลโก้เครื่องหมาย คณะ	17	45.9	4	17.4	21	35
	5.) สีน้ำตาล	5	13.5	0	0	5	8.3
	6.) อักษร FOFA	3	8.1	4	17.4	7	11.7
	7.) Gallery หอศิลป์	1	2.7	1	4.3	2	3.3
	8.) อื่นๆ	0	0	0	0	0	0

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากการศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ข้อมูลด้านผู้บริโภคม) จากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และเจ้าหน้าที่ พบว่าอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทาง มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหรู ร้อยละ 53.3 รองลงมา มีลวดลายและเรื่องเล่า ร้อยละ 21.7 และมีความสนุกสนาน ร้อยละ 16.7 โทนสีที่เหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสีโทนกลาง (Neutral) ร้อยละ 58.3 รองลงมาเป็นสีโทนอบอุ่น (Warm) ร้อยละ 30 และสีโทนเย็นสบาย (Cool)

ร้อยละ 11.7 รูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบ สำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นสีน้ำตาลเข้ม (Dark Brown) สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นมาก มักให้ความรู้สึกถึงความเข้มงวดและเสถียร ร้อยละ 63.3 รองลงมาเป็นสีน้ำตาลเทา (Brown Gray) สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่ปนอยู่กับสีเทา มักให้ความรู้สึกทันสมัยและเจียบสงบ ร้อยละ 23.3 สีน้ำตาลทอง (Golden Brown) สีน้ำตาลที่มีลวดลายทองมักให้ความรู้สึกอุ่น และมีความสวยงาม ร้อยละ 5 และสีน้ำตาลแดง (Red Brown) สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่มีสีแดงปนอยู่ มักให้ความรู้สึกเป็นที่สง่างาม ร้อยละ 5 รูปแบบเทคนิคประเภทงานผ้าที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นเทคนิค Embossing คือการกดทับพื้นผิวในบริเวณที่ต้องการให้เกิดมิติโดยใช้แม่พิมพ์ ร้อยละ 36.7 รองลงมาเป็นเทคนิค DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ดิจิตอลพิมพ์ลายบนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK ร้อยละ 35 และเป็นเทคนิคการปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลายลงบนเนื้อผ้าด้วยเส้นด้าย ร้อยละ 16.7 รูปแบบประเภทปกเสื้อที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นรูปแบบ Polo ร้อยละ 38.3 รองลงมาเป็นรูปแบบ Aniillado ร้อยละ 15 และรูปแบบ Johnny ร้อยละ 13.3 รูปแบบประเภทแขนเสื้อที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นรูปแบบแขนสั้น (Short sleeve) ร้อยละ 65 รองลงมาเป็นรูปแบบแขนจัม (Elastic sleeve) ร้อยละ 20 และแขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve) ร้อยละ 8.3 ในด้านการวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นตำแหน่งกลางอกของผู้สวมใส่ (Center Chest) ร้อยละ 76.7 รองลงมาเป็นตำแหน่งอกขวาของผู้สวมใส่ (Right Chest) ร้อยละ 16.7 และเป็นตำแหน่งอกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest) ร้อยละ 6.7 รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) เป็นรูปแบบ Polo ร้อยละ 56.7 รองลงมาเป็นรูปแบบ Button Up ร้อยละ 55 และรูปแบบ T-shirt ร้อยละ 43.3 ด้านการรูปแบบการใช้งานกระเป๋าเสื้อ พบว่ามี ใช้ใส่เงิน เหรียญ ของมีค่าขนาดเล็ก บัตรรถไฟฟ้า ร้อยละ 25 รองลงมาคือไม่มี แต่อยากใช้งาน ร้อยละ 23.3 และมีใช้ใส่ปากกา ดินสอ เครื่องเขียน ร้อยละ 20 รูปแบบกระเป๋าสี (Pockets) ที่มีความเหมาะสมนำมา

ออกแบบบนตัวเสื้อเป็นรูปแบบ Patch ร้อยละ 41.7 รองลงมาเป็นรูปแบบ U-line ร้อยละ 16.7 รูปแบบ Patch Pocket with Zipper ร้อยละ 16.7 รูปแบบ Angled ร้อยละ 10 และไม่เหมาะสมในการนำไปใช้ ร้อยละ 10 ในด้านมุมมองอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มองว่าเป็นโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายตราคณะฯ ร้อยละ 35 รองลงมาเป็นหลอดสี ร้อยละ 21.7 และเป็นป้ายคณะศิลปกรรมศาสตร์ ร้อยละ 15

ความคิดเห็นอื่น ๆ

ความคิดเห็นที่ 1 ชุดเครื่องแบบนิสิตที่ใช้งานอยู่ควรบ่งบอกถึงคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ และต้องมีความโดดเด่นที่ใครเห็นต้องรู้ว่านี่คือชุดนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่ 2 ชุดเครื่องแบบอาจจะมีความจำเป็นเพียงแคในโอกาสงานสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบทางการ แต่ไม่ควรให้เครื่องแต่งกายมาบังคับหรือบดบังอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งมาปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ด้านการแต่งกาย

ความคิดเห็นที่ 3 วัสดุ (Materials) เป็นส่วนสำคัญ เนื้อผ้าวัสดุไม่ค่อยเหมาะสมมากนักในการนำมาตัดเย็บ ใช้งานแล้วมีกลิ่นเหม็นติดง่าย

ความคิดเห็นที่ 4 โครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ทรงที่เกิดจาก pattern ของเสื้อในปีที่ผ่านมาหลายปี ไม่ค่อยมีความทันสมัย เป็นทรงสำเร็จของโรงงานผลิต หากมีความเป็นไปได้ อยากให้วางรูปแบบ design ตั้งแต่แรก และนิสิตแต่งตัวใส่เสื้อแบบ oversized กันมานานมากแล้ว

ความคิดเห็นที่ 5 งานออกแบบอัตลักษณ์ (identity) ไม่ควรจะผูกเฉพาะกับสิ่งปลูกสร้าง สี หรือตราสัญลักษณ์แล้ว ความคิด (mindset) หรือ ทักษะคติ (attitude) สิ่งเหล่านี้ก็เป็นอัตลักษณ์ (identity) รวมได้

3. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิด อัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 ผลงานการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

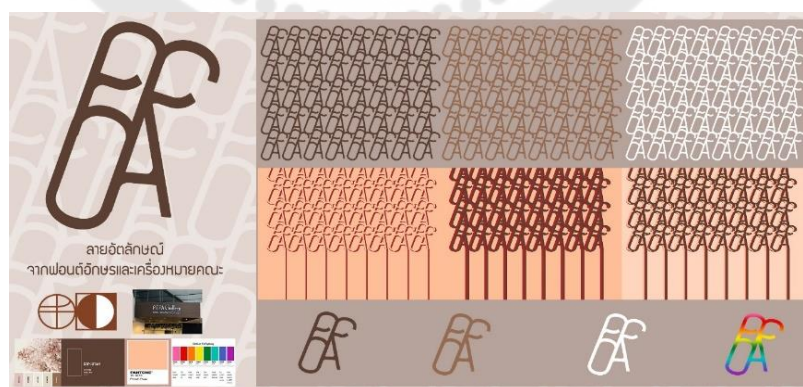
ผลงานการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถูกวางกรอบแนวทางการออกแบบจากผล การสำรวจจากการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและ พฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียนรวมถึงความต้องการของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภค) และเข้าสู่ กระบวนการประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) โมเดลต้นแบบภาพ sketch โดยการสำรวจ

ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวบรวมเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก (ข้อมูลด้านการออกแบบ) จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้หลักการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูล ตรงตามประเด็นการวิจัยมากกว่าปกติ (Intensity Sampling) ในลำดับต่อไป

3.1.1 แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบลายผ้าอัตลักษณ์

ผู้วิจัยได้แนวคิด (Concept) การออกแบบสร้างสรรค์ลวดลายมาจากมุมมองทัศนคติ ที่เชื่อว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความโดดเด่นในเรื่องหอศิลป์ FOFA Gallery ที่มีความงดงามจากภายในสะท้อนออกสู่ภายนอกและไม่เหมือนใคร เป็นการดึง อัตลักษณ์จากเครื่องหมาย (Logo) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่บ่งบอกถึงความงดงาม การศึกษา ความมีดี และแสงสว่าง ซึ่งอยู่ในกรอบความคิด 2 ด้าน กล่าวคือการพิจารณาหรือวิเคราะห์เรื่องหนึ่งจากมุมมองที่แตกต่างกันสองมุม เป็นการมองเห็นสิ่ง ที่แตกต่างแต่สามารถบูรณาการประยุกต์ใช้ร่วมกันได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังสร้างเสริมจุดประกาย ความคิดที่สร้างสรรค์ ไม่หยุดนิ่ง ภายใต้อาณาจักรของความหลากหลายและความเท่าเทียมของครอบครัว คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยผู้วิจัยกำหนดรูปแบบไว้ ดังนี้

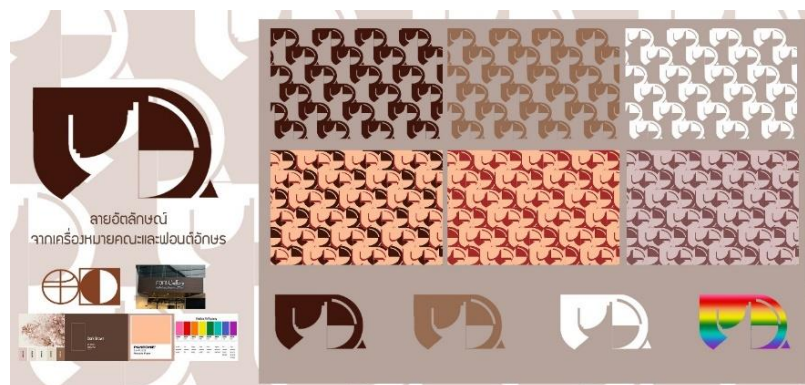
1.) Concept A เป็นการหยิบยกรวมผลงานระหว่างอักษรและรูปทรงโครงสร้าง เครื่องหมาย (Logo) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากป้ายหอศิลป์ FOFA Gallery มาดัดทอนรูปทรงให้มีความร่วมสมัยมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 19 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept A

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

2.) Concept B เป็นการผสมผสานระหว่างรูปทรงโครงสร้างเครื่องหมาย (Logo) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอักษรมาตัดทอนรูปทรง

ภาพประกอบ 20 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept B

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

3.) Concept C เป็นลวดลายที่หยิบยกการนำเสนอเรื่องแสงและเงาบนป้าย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บริเวณหน้าหอศิลป์ FOFA Gallery มาถ่ายทอดถึงความงดงาม การศึกษา ความมีดี แสงสว่าง กับกรอบความคิด 2 ด้าน เป็นภาพถ่ายในรูปแบบภาพถ่ายกราฟิก (Graphic Photo)

ภาพประกอบ 21 : การสร้างลวดลายผ้าอัตลักษณ์ Concept C

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

3.1.2 การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ

เป็นการนำลวดลายผ้าอัตลักษณ์ที่ออกแบบขึ้นใน Concept A , Concept B และ Concept C มาวางบนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) เพื่อให้เกิดชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ที่มาจากแนวคิดอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ถูกกำหนดจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1 (ข้อมูลด้านผู้บริโภค) จากผลการสำรวจ พบว่าในกลุ่มตัวอย่าง นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 เลือกตอบเป็นอันดับ 1 คือรูปแบบ Polo ร้อยละ 54.6 รองลงมาอันดับ 2 คือรูปแบบ Button Up ร้อยละ 46.6 ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และเจ้าหน้าที่ เลือกตอบเป็นอันดับ 1 คือรูปแบบ Polo ร้อยละ 56.7 รองลงมาอันดับ 2 คือรูปแบบ Button Up ร้อยละ 55 ทั้งนี้มีการกำหนดวางวัสดุ (Materials) รายละเอียดอื่นๆ บนตัวเสื้อจากการตอบแบบสอบถาม เช่น รูปแบบพื้นสีของเสื้อการวางตำแหน่งเครื่องหมายตราคณะฯ บนเสื้อ รูปแบบปกเสื้อ รูปแบบแขนเสื้อ และกระเป๋าสีเสื้อให้มีความเหมาะสม อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานจริงรวมถึงสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 22 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept A

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

ภาพประกอบ 23 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept B

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

ภาพประกอบ 24 : การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) Concept C

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย

3.2 ผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory)

การออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ข้อมูลด้านการออกแบบ) รวมถึงมุมมอง แนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการแต่งกายชุดนิสิต (ข้อมูลเชิงลึก) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 23 คน จาก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 21 คน

ส่วนที่ 1 ผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) ด้านการออกแบบและพัฒนา ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	30.4
หญิง	12	52.2
LGBTQ	4	17.4
สาขาวิชา/สังกัด/ส่วนงาน		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง, วิชาเอกการออกแบบ เพื่อการแสดง)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)		
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรกรรม)		
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร		

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	2	8.7
สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)		
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	4	17.4
สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม		
หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชา	2	8.7
นาฏศิลป์ศึกษา		
หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชา	2	8.7
ศิลปศึกษา		
หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชา	2	8.7
ดนตรีศึกษา		
สำนักงานคณะกรรมการศิลปกรรมศาสตร์	1	4.3
สถานะ		
นิสิต ชั้นปีที่ 3	8	34.8
นิสิต ชั้นปีที่ 4	4	17.4
อาจารย์	9	39.1
เจ้าหน้าที่	2	8.7

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสม (Confirmatory) ด้านการออกแบบและพัฒนา
ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปีที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 4 (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3&4 อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
1	แบบร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แนวคิด Concept ไດที่คุณชื่นชอบมากที่สุด										
	1.) Concept A	7	87.5	2	50	7	77.8	2	100	18	78.3
	2.) Concept B	0	0.0	1	25	1	11.1	0	0.0	2	8.7
	3.) Concept C	1	12.5	1	25	1	11.1	0	0.0	3	13
	4.) ไม่เหมาะสม ในการนำไปใช้	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
2.	กางเกงหรือกระโปรงรูปแบบใดที่คุณคิดว่าเหมาะสม และสวมใส่มาที่มหาวิทยาลัย (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)										
	1.) กางเกงสลัค (Slacks Pants)	5	62.5	2	50	9	100	1	50	17	73.9
	2.) กางเกง วอร์มทรวงหลวม (Clothing Sweatpants)	1	12.5	1	25	1	11.1	1	50	4	17.4
	3.) กางเกงคาปริ กางเกง 5 ส่วน (Capri Pants)	2	25	2	50	1	11.1	0	0.0	5	21.7
	4.) กางเกงชิโน ทรงเข้ารูป (Slim-fit Chino pants)	4	50	3	75	3	33.3	1	50	11	47.8
	5.) กางเกงยีนส์ สีซีด (Faded Jeans)	1	4.3	2	50	0	0.0	0	0.0	3	13.0
	6.) กางเกงยีนส์ (Jeans)	7	87.5	4	100	1	11.1	0	0.0	12	52.2
	7.) กางเกงคาร์โก (Cargo Pants)	5	62.5	4	100	1	11.1	1	50	11	47.8

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปี ที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปี ที่ 4 (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3&4 อาจารย์& เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
8.)	กระโปรง ทรงเอ (A-Line Skirt)	5	62.5	4	100	1	11.1	0	0.0	10	43.5
9.)	กระโปรง พลีท (Pleated Skirt)	5	62.5	4	100	4	44.4	1	50	14	60.9
10.)	กระโปรง เทนนิส (Tennis Skirt)	2	25	3	75	0	0.0	0	0.0	5	21.7
11.)	กระโปรง ทรงดินสอ & ทรงสอบ (Pencil & straight skirt)	2	25.0	1	25	1	11.1	0	0.0	4	17.4
12.)	กระโปรง ทรงกระบอก (Tube Skirt)	3	37.5	3	75	1	11.1	1	50	8	34.8
13.)	กระโปรง ทรงวงกลม (Circle Skirt)	1	12.5	1	25	2	8.7	0	0.0	4	17.4
14.)	กระโปรง สั้นเหนือเข่า (Mini Skirt)	0	0.0	1	25	0	0.0	0	0.0	1	4.3
15.)	กระโปรง กึ่งกางเกง (Skort Skirt)	1	12.5	1	25	0	0.0	0	0.0	2	8.7
16.)	อื่น ๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	นิสิต ชั้นปี ที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปี ที่ 4 (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3&4 อาจารย์& เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
3	จากภาพร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ในแนวคิด concept ได้ ที่คุณคิดว่าเหมาะสม และสามารถแมทช์เข้ากับกางเกงหรือกระโปรงที่คุณมองว่าสวมใส่ใช้งานได้										
	1.) Concept A	7	87.5	3	75.0	6	66.7	2	100	18	78.3
	2.) Concept B	1	12.5	0	0.0	1	11.1	0	0.0	2	8.7
	3.) Concept C	1	12.5	0	0.0	2	22.2	0	0.0	3	13.0
	4.) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากผลประเมินความเหมาะสม (Confirmatory) ด้านการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่าแนวคิด “Concept A” เป็นลวดลายผ้าอัตลักษณ์ที่ถูกนำมาจัดวางบนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) โดยพัฒนามาจากมุมมองแนวคิดและทัศนคติที่เชื่อว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความโดดเด่นในเรื่องหอศิลป์ FOFA Gallery มีความงดงามจากภายใน สะท้อนออกสู่ภายนอก ได้มีหีบห่อการผสมผสานระหว่างอักษรและรูปทรงโครงสร้างเครื่องหมายตราคณะมาประยุกต์ตัดทอนรูปทรงจากป้ายหอศิลป์ FOFA Gallery เป็นการดึงความเป็นอัตลักษณ์จากเครื่องหมายตราคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งบ่งบอกถึงการบูรณาการร่วมกันระหว่างความงดงาม การศึกษา ความมีดี แสงสว่าง ซึ่งอยู่ในกรอบความคิด 2 ด้าน ให้มีการเคลื่อนไหวเปรียบเสมือนการจุดประกายความคิด ที่สร้างสรรค์ไม่หยุดนิ่ง ภายใต้อาณาจักรความหลากหลาย ความเท่าเทียมของครอบครัวคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแนวคิดและรูปแบบที่มีผู้ชื่นชอบมากเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 78.3 รองลงมาอันดับ 2 เป็นแนวคิด “Concept C” ร้อยละ 13 และอันดับ 3 เป็นแนวคิด “Concept B” ร้อยละ 8.7 ในรายละเอียดรูปแบบกางเกงหรือกระโปรงที่คิดว่าเหมาะสม รวมทั้งสวมใส่ได้ที่มหาวิทยาลัย อันดับ 1 เป็นกางเกงสแล็ค

(Slacks Pants) ร้อยละ 73.9 รองลงมาอันดับ 2 กระโปรงพลีท (Pleated Skirt) ร้อยละ 60.9 อันดับ 3 กางเกงยีนส์ (Jeans) ร้อยละ 52.2 อันดับ 4 กางเกงชิโนทรงเข้ารูป (Slim-fit Chino pants) ร้อยละ 47.8 และกางเกงคาร์โก (Cargo Pants) ร้อยละ 47.5 อันดับ 5 กระโปรงทรงเอ (A-Line Skirt) ร้อยละ 43.5 ด้านความเหมาะสมของรูปแบบ Concept สามารถแมทช์เข้ากับ กางเกงหรือกระโปรงในการสวมใส่ชุดเพื่อใช้งานจริง “Concept A” เป็นแนวคิดที่เหมาะสม เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 78.3 รองลงมาอันดับที่ 2 แนวคิด “Concept C” ร้อยละ 13 และอันดับที่ 3 แนวคิด “Concept B” ร้อยละ 8.7

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความชื่นชอบแบบร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ในแนวคิด Concept

รายการ	นิสิต ชั้นปี ที่ 3 (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปี ที่ 4 (คน)	ร้อยละ	อาจารย์ (คน)	ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ	นิสิต ชั้นปีที่ 3&4 อาจารย์ & เจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ
จากคำถามข้อที่ 1 แบบร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ในแนวคิด Concept ชุดใด จากในรูปภาพประกอบ ที่คุณชื่นชอบมากที่สุด (สามารถเลือกตอบได้ 3 แบบ)										
ชุดต้นแบบ A-1	2	25	1	25	1	11.1	1	50	5	21.7
ชุดต้นแบบ A-8	2	25	2	50	1	11.1	0	0.0	5	21.7
ชุดต้นแบบ C-3	2	25	1	25	2	22.2	0	0.0	5	21.7
ชุดต้นแบบ A-2	1	12.5	2	50	1	11.1	0	0.0	4	17.4
ชุดต้นแบบ A-16	1	12.5	2	50	1	11.1	0	0.0	4	17.4
ชุดต้นแบบ C-10	1	12.5	0	0.0	2	22.2	0	0.0	3	13

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากผลการวิเคราะห์ความชื่นชอบมากที่สุดสำหรับแบบร่างชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ใน Concept A , Concept B และ Concept C ซึ่งมีแบบร่างจำนวนแนวคิด Concept ละ 18 ชุด โดยการทำสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่าแบบร่างที่มีผู้ชื่นชอบมากที่สุดเป็น อันดับ 1 คือ ชุดต้นแบบ A-1 ร้อยละ 21.7 ชุดต้นแบบ A-8 ร้อยละ 21.7 และชุดต้นแบบ C-3 ร้อยละ 21.7 รองลงมาอันดับที่ 2 ชุดต้นแบบ A-2 ร้อยละ 17.4 และชุดต้นแบบ A-16 ร้อยละ 17.4 อันดับ 3 ชุดต้นแบบ C-10 ร้อยละ 13

ความคิดเห็นอื่น ๆ

ความคิดเห็นที่ 1 ชอบแบบและการวาง Layout ของ C-10 และอยากให้สามารถปรับลดทอนลงได้อีก สามารถออกแบบให้มีลายน้อยลงได้อีก 20% ค่ะ

ความคิดเห็นที่ 2 แบบ Concept B สวยดี หากตัดเย็บจริง จะอุดหนุนใส่มาเรียนและทำงานที่มหาวิทยาลัย

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อภาพร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					(N) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	เกณฑ์การประเมิน
		5	4	3	2	1					
1	ลวดลายบนเสื้อมีองค์ประกอบความเป็นศิลปะร่วมสมัย ใช้ลายเส้นที่ลดทอนตัดทอนจากความเหมือนจริงให้มีความเรียบง่าย	10	10	3	0	0	23	4.30	86.09	0.69	มาก
2	รูปแบบเสื้อมีความสมบูรณ์ ด้านสุนทรียศาสตร์ ความงาม และความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง	11	9	2	1	0	23	4.30	86.09	0.80	มาก
3	รูปแบบเสื้อสะท้อนถึงอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	12	10	1	0	0	23	4.48	89.57	0.58	มาก
	รวม	38	33	9	3	1	69	4.36	87.25	0.69	มาก

ที่มา : ตารางโดยผู้วิจัย

จากผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อภาพร่าง (Sketch) ชุดเครื่องแบบ กึ่งทางการ(Semi Formal) จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่าลดความซับซ้อนของรูปแบบการประกอบความเป็นศิลปะ ร่วมสมัย ใช้ลายเส้นที่ลดทอนตัดทอนจากความเหมือนจริงให้มีความเรียบง่าย มีเกณฑ์การ ประเมินอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.3 รูปแบบเสื้อมีความสมบูรณ์ด้านสุนทรียศาสตร์ ความงาม และความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง มีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.3 และรูปแบบ เสื้อสะท้อนถึงอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเกณฑ์การ ประเมินอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.4

ส่วนที่ 2 ผลการสรุปมุมมองแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการแต่งกายชุดนิสิต

เป็นข้อมูลสรุปที่ได้จากการการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) เพื่อให้ทราบถึง มุมมองแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์การแต่งกายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จากนิสิต ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่าง ที่มีข้อมูลตรงตามประเด็นการวิจัยมากกว่าปกติ (Intensity Sampling) กลุ่มตัวอย่างมีความ ชัดเจนและเด่นชัดถึงปรากฏการณ์ในด้านอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ได้ ไม่เพียงเบนไปจากเกณฑ์ปกติ ภายใต้เกณฑ์คุณสมบัติเฉพาะของ ผู้วิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ใช้หลักวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและประยุกต์มาจากแนวคิดการ วิเคราะห์เชิงคุณภาพของ Miles & Huberman ทั้งนี้เป็นกลยุทธ์แนวทางการเลือกกำหนดกลุ่ม ตัวอย่างที่ผสมผสานทั้งงานศาสตร์และศิลป์ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (ประไพพิมพ์ สุธีวินนท , ประสพชัย พสุนนท์ , 2559) กลุ่มตัวอย่างนี้จะไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ มีจำนวนทั้งสิ้น 21 คน

1) ประสพการณ์ต่าง ๆ สำหรับชุดเครื่องแบบนิสิต

จากการศึกษามุมมองแนวคิดและทัศนคติประสพการณ์ต่างๆ สำหรับชุดเครื่องแบบนิสิต การแต่งกายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงสรุปได้นิสิตนั้นยังคงมีการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต ตามประกาศระเบียบของมหาวิทยาลัย มีการสวมใส่เสื้อคอกลมสีสุภาพในบางช่วงเวลาที่มีการ เรียนรายวิชาภาคปฏิบัติ ตระหนักถึงการให้เกียรติต่ออาจารย์ผู้สอน ผู้คนรอบข้าง สถานที่ที่มีอิสระ มีความสนุกสนานกับการแต่งกายมาเรียน ดูมีความน่าเชื่อถือ อยู่ในมาตรการเงื่อนไขตามความ เหมาะสมในชั้นเรียนกับอาจารย์ผู้สอน หลีกเลี่ยงชุดเครื่องแบบที่ดูโป๊เปลือย หรือรัดรูป ร่องทำไม่

สุภาพ ทั้งนี้การสวมใส่ในแต่ละวันขึ้นอยู่กับสถานการณ์การเรียน สำหรับด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตเสื้อควรเป็นวัสดุเหมาะสมกับการสวมใส่มากกว่านี้ ในการนำมาตัดเย็บชุดเครื่องแบบเสื้อนิสิต เนื่องจากผ้าดูดซับเหงื่อ มีกลิ่นง่าย ขณะเดียวกันการยกระดับคุณค่าทางจิตใจสำหรับชุดเครื่องแบบนิสิต ควรทำเพื่อพิเศษจากทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นของระลึกมอบให้กับนิสิตที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เป็นการยกระดับสร้างคุณค่าทางจิตใจกับนิสิต ให้นิสิตมีความภาคภูมิใจที่ได้สวมใส่เสื้อคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ได้แสดงความคิดเห็นว่าชุดเครื่องแบบที่สวมใส่มาเรียนที่มหาวิทยาลัย สามารถสวมใส่ได้ตามอิสระ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับสถานที่ ชุดเครื่องแบบที่สวมใส่เป็นลักษณะโทนสีบน-ขาว และล่าง-ดำ กางเกงสวมใส่เป็นกางเกงสแล็คสีสุภาพและกางเกงยีนส์ รองเท้าเป็นผ้าใบ เนื่องจากมีการเรียนที่เป็นรูปแบบปฏิบัติเป็นส่วนมาก ชุดเครื่องแบบนิสิตมีอยู่ประมาณ 3-4 ชุด และชุดพิธีการ 1 ชุด ในการใช้งานสวมใส่ชุดถูกระเบียบตามนโยบายของมหาวิทยาลัย จะเลือกสวมใส่ในโอกาสงานประกวดหรืองานนิสิตตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมภายนอก”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 ได้แสดงความคิดเห็นว่าโดยปกติแล้วการเข้ามาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มักจะสวมเสื้อเชิ้ตนิสิตสีขาวแขนยาวเข้ามาเรียน ใส่เนคไทในบางครั้ง กางเกงเป็นรูปแบบกางเกงสแล็คสีสุภาพ รองเท้าหนังหุ้มส้นหรือรองเท้าผ้าใบสีสุภาพ เพื่อนในชั้นเรียนแต่งกายมีทั้งส่วนที่ถูกระเบียบตามประกาศของมหาวิทยาลัย และไม่ถูกระเบียบแต่อยู่ในรูปแบบแนวทางการแต่งกายโทนสีบน-ขาว และล่าง-ดำ ในมุมมองทางด้านชุดพิธีการมหาวิทยาลัยมองว่าไม่ค่อยมีความจำเป็นมากนัก เนื่องจากชุดนิสิตที่ถูกต้องตามระเบียบประกาศของมหาวิทยาลัยมีความเพียงพอมากแล้ว และเป็นการลดค่าใช้จ่ายชุดเครื่องแบบนิสิตเกินความจำเป็น”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 ได้แสดงความคิดเห็นว่าชุดเครื่องแบบคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรเป็นเสื้อเชิ้ตโทนสีเข้ม คอปก อยู่ในรูปแบบประเภทแขนสั้นหรือแขนยาว ไม่ควรเป็นสีขาว และเนื้อผ้าควรระบายเหงื่อมากกว่าที่ใช้งานสวมใส่มาเรียนอยู่ เนื่องจากการใช้งานสวมใส่มาเรียนหรือการทำกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยบ่อยครั้งและหลายโอกาส ใน 1 สัปดาห์ ทำให้เปื้อนง่าย ซักแล้วแห้งยาก ลำบากต่อการทำความสะอาด นอกเหนือจากนั้นเนื้อผ้าที่ถูกลดเป็นเสื้อเชิ้ตนิสิตสีขาวยังดูดซับเหงื่อมีกลิ่นง่าย เวลาเปียกจากเหงื่อหรือฝนเนื้อผ้าจะบางและมองเห็นผิวหนังร่างกายชั้นในเสื้อ สำหรับชุดเรียนที่สวมใส่มาในชั้นเรียนมักจะสวมใส่

เป็นเสื้อยืดนิสิตสีขาวสุภาพ กางเกงเป็นรูปแบบกางเกงสแล็คสีขาวสุภาพ รองเท้าที่สวมใส่เป็นผ้าใบ ไม่มีลวดลายตามเงื่อนไขในชั้นเรียนกับอาจารย์ผู้สอน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 ได้แสดงความเห็นว่าพบนิสิตแต่งกายเข้าชั้นเรียนทุกรูปแบบเป็นชุดเครื่องแบบนิสิตถูกระเบียบตามประกาศของมหาวิทยาลัย และชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่ถูกระเบียบ สาเหตุหลักเป็นเพราะเพื่อให้สอดคล้องเข้ากับสถานการณ์การเรียนการสอนในแต่ละวัน อีกมุมหนึ่งเพื่อให้ นิสิตดูสุภาพและเป็นอิสระกับการแต่งกายเข้าเรียน โดยมีเงื่อนไขว่าต้องสุภาพ สะอาด ไม่สวมใส่สั้น ไม่สกปรก งดสวมใส่รองเท้าแตะ ทำให้สังคมสบายใจ มีความพร้อมในการเรียน นอกเหนือจากชุดเครื่องแบบนิสิตผิดระเบียบที่เคยพบแล้ว ขณะเดียวกันชุดแต่งกายเครื่องแบบมาเรียนลักษณะอื่น ๆ ที่พบเห็นในชั้นเรียน เป็นชุดแนวแฟชั่นสร้างแรงบันดาลใจ เช่น คอสเพลย์ ฟังก์ ฮิปปี โบฮีเมียน โมเดิร์น เป็นต้น”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13 ได้แสดงความเห็นว่าจากการที่ได้สอนในชั้นเรียนที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบเห็นการแต่งกายที่มีความหลากหลาย แต่งกายตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในรายละเอียดความเป็นอิสระลูกเล่นอาจแตกต่างกันออกไป หนึ่งสิ่งที่เป็นความประทับใจคือการที่ นิสิตบางท่านแต่งกายบ่งบอกความเป็นตนเองและยังคงไว้ซึ่งการให้เกียรติผู้อื่น และสถานที่ หรือเรียกว่าสวยและเข้ากับกาลเทศะมาก ๆ ”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16 ได้แสดงความเห็นว่า การเรียนการสอนในแต่ละวัน นิสิตมีเรียนไม่บังคับนิสิตสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตเข้าเรียน 100% นิสิตมีการแต่งกายที่ถูกระเบียบตามข้อกำหนดและชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่ถูกระเบียบ เก่งและกระโปรงทรงสุภาพ และจะให้ความหมายกับกลุ่มผู้เรียนว่าแต่งอย่างไรให้ดูดีน่าเชื่อถือ บ่งบอกพฤติกรรมรสนิยมในการแต่งกายที่ดี เปรียบเสมือนเป็นการนำเสนองานให้ลูกค้า ภาพลักษณ์ตนเองต้องดูดีมีความน่าเชื่อถือเป็นอันดับแรกเมื่อพบเจอหน้ากัน งดการแต่งกายที่ไม่สุภาพในชั้นเรียน เช่น เสื้อแขนกุด มีส่วนว่า และโค้งเห็นเสื้อชั้นใน ชุดที่รัดรูป สั้น เอวลอย รองเท้าแตะ เป็นต้น”

2) ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบชุดมาเรียนหรือมาทำงาน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบชุดมาเรียนหรือมาทำงานโดยนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงสรุปได้ว่าการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในการเรียนแต่ละวัน ในรายวิชาทฤษฎีจะแต่งกายถูกระเบียบตามข้อกำหนด ในรายวิชาทฤษฎีจะพบเห็นนิสิตแต่งกายชุดเครื่องแบบนิสิตถูกระเบียบตามข้อกำหนด ในรายวิชาปฏิบัติจะเลือกสวมใส่ชุดที่สุภาพแต่สะดวกต่อการเคลื่อนไหว

มีการระบายอากาศได้ดี ชักแล้วไม่ยับ ส่วนมากสวมเสื้อ Polo มากกว่าเสื้อเชิ้ตสีขาว นิสิตบางรายมีปัญหาทางการเงิน ทำให้ต้องสลับการสวมใส่ชุดเครื่องแบบที่ถูกต้องตามข้อกำหนดกับชุดสุภาพรูปแบบอื่น ๆ ตามเงื่อนไขกับอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้ยังให้ความสำคัญกับการแต่งกายในชุดเครื่องแบบนิสิตทุกครั้งในวันมาเรียนที่มหาวิทยาลัย โดยมุ่งหวังให้การแต่งกายสะท้อนถึงความเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณค่าเป็นแบบอย่างต่อผู้คนทั่วไป

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 ได้แสดงความคิดเห็นว่าเน้นการสวมใส่เสื้อทรงสุภาพที่มีการระบายอากาศได้ดี ผ้าไม่แข็งจนเกินไป ทำความสะอาดง่าย ชักแล้วไม่ยับ ส่วนมากจะสวมใส่เสื้อ Polo มากกว่าเสื้อเชิ้ตสีขาว ในบางวันที่มีเรียนรายวิชาปฏิบัติและรายวิชาทฤษฎี จะนำกระโปรงพลีทมาเปลี่ยนสลับกับกางเกงวอร์มทรงหลวม”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้แสดงความคิดเห็นว่าสภาพอากาศในแต่ละวันเป็นแรงจูงใจในการเลือกหยิบชุดเครื่องแบบนิสิตมาสวมใส่ หากเป็นช่วงสภาพอากาศร้อนจะเลือกสวมใส่เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนสั้นทรงสุภาพ หรือเสื้อ Polo ที่มีเครื่องหมายตราคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สวมใส่คู่กับกระโปรงพลีทและรองเท้าวางเท้าไปสีสุภาพ”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7 ได้แสดงความคิดเห็นว่าการเป็นนิสิตกลุ่มหลักสูตรการศึกษาด้านจิตพื้นฐานการแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงภาพลักษณ์อย่างแรก มีการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนิสิตทุกครั้งที่เดินทางเข้ามาที่มหาวิทยาลัย ต้องแต่งกายให้เป็นแบบอย่างที่ดีสะท้อนถึงความเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ชุดเครื่องแบบนิสิตถูกมองว่ามีคุณค่าในสายตาคนทั่วไป”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 ได้แสดงความคิดเห็นว่าการแต่งกายมาเรียนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละวันที่ต้องมามหาวิทยาลัย ในวันที่มีการสอนจะเลือกสวมใส่ชุดสุภาพเป็นทางการ หรือวันที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยอาจมีการสวมใส่เสื้อโปโล (Polo) ในบางโอกาส ขึ้นชอบเสื้อทรงสุภาพที่มีความเรียบหรู หลุดลอยไม่ต้องมีเยอะมาก แต่มีสิ่งทีบอกได้ว่าเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18 ได้แสดงความคิดเห็นว่าในวันที่ต้องเดินทางเข้ามาที่มหาวิทยาลัย มักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะดวกในการเคลื่อนไหว เป็นเสื้อโทนสีเข้มคอปกทรงสุภาพ กางเกงทรงสุภาพ เกณฑ์การเลือกประเภทเสื้อผ้าในการสวมใส่ และอาจมีเรื่องของสีเสื้อมงคลให้พิจารณาในการเลือกเสื้อมาสวมใส่มาทำงานด้วยในบางครั้ง คุณภาพของวัสดุที่ผลิตเสื้อต้องมีการระบายอากาศที่ดี ชักทำความสะอาดง่าย”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 21 ได้แสดงความเห็นว่าเน้นในเรื่องการสวมใส่ที่ง่ายและเข้ากับลักษณะกิจกรรมทุกโอกาส ใส่ทำงานที่โต๊ะได้ ใส่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งในภาคส่วนคณะฯ หรือมหาวิทยาลัยได้ ทำความสะอาดง่าย ไม่จำเป็นต้องรีด”

3) คิดเห็นอย่างไรกับชุดเครื่องแบบนิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการศึกษามุมมองที่มีต่อชุดเครื่องแบบนิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงสรุปได้ว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะที่มีการแต่งกายหลากหลายทางความคิดและความหลากหลายทางเพศสภาพ มีรูปแบบการแต่งกายที่มีการผสมผสานทั้งสีล้วน ลวดลาย รวมถึงความเรียบง่าย มีความร่วมสมัย และมีการสื่อสารความเป็นตัวตนผ่านแฟชั่นอยู่เสมอไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์เครื่องแบบมากเกินไป แต่เน้นในเรื่องการแต่งกายอย่างไรให้สุภาพ ในขณะเดียวกันการแต่งกายที่หลากหลายนั้น ย่อมมีความพอดีในการสวมใส่ของแต่ละคนที่ไม่เท่ากัน อาจส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบแข่งขันกันในระดับชั้นเรียนได้ การแต่งกายลักษณะนี้ควรอยู่ในกรอบและขอบเขตตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่เหมาะสม มีความน่าเชื่อถือ

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 ได้แสดงความเห็นว่า การแต่งกายที่หลากหลายจนเกินไป อาจส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบขึ้นในห้องเรียน ก่อให้เกิดการแต่งกายที่แข่งขันกัน เพื่อนนิสิตบางคนอาจไม่มีกำลังทรัพย์ในการซื้อชุดเครื่องแบบนิสิตที่มีความพิเศษและหลากหลาย มองว่ามีความสิ้นเปลืองเกินความจำเป็น นิสิตที่ดีอาจไม่จำเป็นต้องมีชุดเครื่องแบบนิสิตที่มีความพิเศษก็ได้ แต่นิสิตที่ดีจะดูดีมีความน่าเชื่อถือได้ด้วยการสร้างภาพลักษณ์จากการแต่งกายภายใต้การเคารพข้อกำหนด”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้แสดงความเห็นว่าในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตการเข้ามาเรียนในแต่ละวัน ไม่ควรยึดติดกับชุดเครื่องแบบนิสิตมากเกินไป เราควรสนใจและให้ความสนใจกับการเรียนที่อยู่ตรงหน้ามากกว่าการสังเกตรูปแบบการแต่งกายเข้ามาเรียนในห้องเรียน อยากให้จินตนาการสำคัญไปพร้อมกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 ได้แสดงความเห็นว่าทุกคนมีความพอดีที่ไม่เท่ากัน ดังนั้นชุดเครื่องแบบนิสิตของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงพบเห็นได้หลากหลายรูปแบบ บ่งบอกความเป็นตัวตน ตัวตนในกระแสแฟชั่นอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้อยู่ในโทนสีบน-ขาว ล่าง-ดำ ชุดเครื่องแบบนิสิตประเภทอื่นที่เป็นชุดนิสิตผิวดำระเบียบนโยบายแต่เป็นทรงสุภาพ

พบเห็นเพื่อนนิสิตมีการสวมใส่มาเรียนบ้างเล็กน้อยอาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่แต่งกายในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปไม่มาก ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทในหน้าที่ของแต่ละคน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12 ได้แสดงความเห็นว่ารู้สึกไม่สะดวกที่จะสวมใส่เครื่องแบบทางการมาทำงานในทุก ๆ วัน และหากจะต้องมีการสวมใส่เครื่องแบบทางการจริง ๆ อยากให้เป็นรูปแบบโอกาสกิจกรรมที่สำคัญหรือมีวาระสำคัญที่มีความจำเป็นต้องสวมใส่เครื่องแบบทางการนั้น ๆ หากมีการกำหนดให้อาจารย์ต้องสวมใส่เครื่องแบบอื่นใด ๆ เพื่อมาสอนทุกวันคงจะเป็นสิ่งที่ไม่อยากปฏิบัติตาม สำหรับนิสิตนั้นมองว่าขอให้แต่งกายสุภาพ ท่อนบนสีขาว ท่อนล่างสีดำเหมือนชุดนิสิต แต่รูปแบบชุด ลีลาเพื่อการเคลื่อนไหวต่าง ๆ อยากให้นิสิตสามารถเลือกเองได้ อย่างอิสระ ภายใต้แนวคิด สวยเท่าที่ได้ แต่อยู่ในกาลเทศะที่เหมาะสมกับสถานการณ์”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19 ได้แสดงความเห็นถึงการแต่งกายภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการแต่งกายในระดับที่เป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ นิสิตในสาขาวิชาแต่งกายตามเงื่อนไขข้อตกลงในชั้นเรียน นิสิตสาขาวิชาอื่นอาจมีข้อจำกัดบางประการ บางสาขาอาจให้อิสระเสรีทางการแต่งกายแต่อยู่ภายใต้กรอบและขอบเขตตามความเหมาะสม อาจารย์และเจ้าหน้าที่แต่งกายในระดับทางการแสดงถึงการให้เกียรติสถานที่และสื่อสารให้มีความสำคัญกับภาพลักษณ์องค์กร”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 21 ได้แสดงความเห็นว่าชุดเครื่องแบบนิสิตที่สวมใส่งานอยู่มีประสิทธิภาพและดีอยู่แล้ว แต่ในบางครั้งหากมีบุคคลสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตเข้ามาภายในอาคารจะทำให้ไม่ทราบว่าเป็นนิสิตของทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจริง อาจเป็นผู้ไม่หวังดีจากภายนอก เนื่องจากเคยมีเหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับชุดเครื่องแบบอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสม สุภาพอยู่แล้ว ทุกคนมีบริบทหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป เงื่อนไขการแต่งกายมาในที่ทำงานแต่ละวัน จึงอาจสวมใส่เพื่อให้สะดวกต่อการปฏิบัติงานและหน้าที่ตามสถานการณ์ในวันนั้น ๆ ”

4) สิทธิเสรีในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต/ชุดไม่เป็นทางการมาเรียน

จากการศึกษามุมมองด้านสิทธิเสรีในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตและชุดไม่เป็นทางการมาเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงสรุปได้ว่าทุกคนมีสิทธิในการแต่งกายและอิสระทางความคิด แต่ต้องเคารพและให้เกียรติผู้อื่นเสมอ ควรอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมและไม่เกินเลย

ตามเงื่อนไขที่กำหนด ต้องมีคำนิยามที่ชัดเจนคำว่า “เรียบง่าย” หมายถึงอะไรและมีขอบเขตได้เท่าใด เพื่อให้ทุกคนเข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายการแต่งกายของคณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เป็นทางการมาเรียน ขณะเดียวกันการแต่งกายอิสระเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้และสร้างความคิดใหม่ ๆ ตลอดเวลา ทำให้เกิดไอเดียที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมแนวความคิดการออกแบบมุมมองใหม่ของนิสิตซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการคิด ได้ศึกษาเกณฑ์การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าอย่างไรให้ดูมีความน่าเชื่อถือ มีรสนิยม เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีได้ ช่วยสนับสนุนความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชุมชนมหาวิทยาลัย ทั้งนี้นโยบายการแต่งกายไม่ควรเพิ่มข้อกำหนดมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนไม่มีความสุขในการมาเรียน

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ได้แสดงความคิดเห็นว่าทุกคนมีสิทธิในการแต่งกายได้ มีอิสระทางความคิดได้ทุกรูปแบบการแต่งกายต้องเป็นการให้เกียรติคนรอบข้างเสมอ มีความสุภาพ นโยบายการแต่งกายไม่ควรเพิ่มข้อกำหนดมากเกินไป อาจกลายเป็นการออกกฎบังคับเกินไป อาจทำให้ไม่มีความสุขในการมาเรียน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 ได้แสดงความคิดเห็นว่าการให้สิทธิเสรีในการเลือกสวมใส่และแต่งกายมาเรียน ช่วยให้ได้ศึกษาเรียนรู้ในด้านเกณฑ์การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าอย่างไรจึงจะดูน่าเชื่อถือ มีรสนิยมในการเลือกสวมใส่ และเป็นการปรับตัวตนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9 ได้แสดงความคิดเห็นว่าเป็นการสร้างค่านิยมอีกรูปแบบหนึ่ง การสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่หลากหลาย ช่วยในการสร้างเสริมการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมสังคมและการใช้ชีวิตของผู้คนรอบข้าง”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 ได้แสดงความคิดเห็นว่าทุกคนควรมีอิสระในการแต่งกาย บ่งบอกความเป็นตัวตน แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อกำหนดที่เหมาะสม แม้จะมีอิสระ แต่การเคารพและให้เกียรติยังคงเป็นเรื่องสำคัญ”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19 ได้แสดงความคิดเห็นว่าอยากให้ปลูกฝังจิตสำนึกในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตมาเรียน เพราะมองว่าเป็นเรื่องที่ดี มีผลต่อภาพลักษณ์ อยากให้ระบุข้อกำหนดกฎเกณฑ์ด้านการแต่งกายที่ละเอียด มีการประชาสัมพันธ์การแต่งกายที่ทั่วถึง มีมุมมองการแสดงออกอิสระเสรีผ่านชุดเครื่องแบบการแต่งกายได้ แต่ต้องมีความเหมาะสม รวมทั้งให้เกียรติสถานที่และคนรอบข้าง”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 21 ได้แสดงความคิดเห็นว่าการเป็นนิสิตที่ดี ไม่จำเป็นต้องสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตถูกระเบียบตามข้อประกาศของมหาวิทยาลัยเข้าเรียน เสื้อผ้าเป็นเพียงแค่

เครื่องนุ่งห่มภายนอก แต่หากสวมใส่ชุดเครื่องแบบที่สุภาพ เหมาะสม มีความน่าเชื่อถือและเป็นการให้เกียรติสถานที่ ก็เพียงพอแล้ว”

5) “นิสิตแต่งกายอิสระ ขอแค่ไม่รบกวนผู้อื่น” แนวทางสำหรับคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการศึกษาแนวทาง “นิสิตแต่งกายอิสระ ขอแค่ไม่รบกวนผู้อื่น” ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตชั้นปีที่ 4 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงสรุปได้ว่าควรมีคำจำกัดความเกี่ยวกับคำว่า “อิสระ” คำว่า “อิสระ” นั้นไม่ได้หมายความว่าทำอะไรก็ได้ ควรชี้แจงให้รายละเอียดชัดเจนว่าอะไรเป็นการรบกวนและความหมายของคำว่า “พอดี” ในทางคำนิยาม รวมทั้งคำว่า “ไม่รบกวน” รบกวนอย่างไรตามประกาศของนโยบายและข้อกำหนดในการแต่งกายที่มีการละเมิด หรือรบกวนต่อผู้อื่นอย่างไร ควรมีการบ่งบอกเพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน การกำหนดขอบเขตและคำจำกัดความที่ชัดเจนในเรื่องการแต่งกาย ตั้งแต่ชุดเครื่องแบบนิสิต เสื้อผ้า กางเกง และรองเท้าที่สวมใส่ รณรงค์ให้มีการปลูกฝังทัศนคติด้านการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่ดี หากจะมองว่าเป็นอิสระ ขอให้มองเป็นการให้อิสระทางความคิดความสร้างสรรค์ ความหลากหลายและความเท่าเทียมตามเพศสภาพ มากกว่ารูปลักษณ์ มองสิ่งใหม่ ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวอยู่เสมอ ขณะเดียวกันชุดเครื่องแบบนิสิตตามข้อกำหนดนโยบาย มีความสุภาพ ให้เกียรติคนรอบข้าง และน่าเชื่อถือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแต่งกายอย่างอิสระ เพราะอยู่ในสถานะผู้เรียน ไม่ใช่สถานะนักท่องเที่ยว การแต่งกายควรพิจารณาจากประเภทของรูปแบบเสื้อผ้าที่มีลักษณะล่อแหลมเพื่อป้องกันอาชญากรรมในสถานศึกษา

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้แสดงความเห็นว่าชุดที่เป็นการรบกวนผู้คนรอบข้าง เป็นชุดที่มีลักษณะสั้นจนเห็นพื้นที่บนร่างกายบางส่วนที่ไม่พึงประสงค์ มีความวาบหวีด สั้นเกินไป ควรระบุเป็นข้อกำหนดให้ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน ลักษณะที่เป็นการรบกวนหรือต้องห้ามในสถานศึกษาเป็นอย่างไร แนวทางที่ดีในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต ต้องมีการเรียนรู้ปลูกฝังค่านิยมการแต่งกายที่สุภาพเป็นลักษณะใดตั้งแต่การเข้าเรียนครั้งแรก”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 ได้แสดงความเห็นว่าควรมีค่านิยมคำว่ารบกวนจากประกาศรบกวนผู้อื่นในรูปแบบไหน สิ่งไหนที่บ่งบอกว่าเป็นการรบกวนบ้าง เพราะแนวทางการแต่งกายบางครั้งของนิสิตแต่ละคนมีความเป็นกลางรวมถึงความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เท่ากัน ทุกคนมีอิสระทางความคิด มองสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอในการแต่งกายมาเรียนในแต่ละวัน ดังนั้นเราควรทำความเข้าใจความหมายในการแต่งกายมาเรียนให้ตรงกัน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7 ได้แสดงความเห็นว่าให้พิจารณาจากประเภทการแต่งกายที่หล่อแหลมมีลักษณะเป็นอย่างไร เพราะสิ่งเหล่านี้บางครั้งก่อให้เกิดอาชญากรรมในสถานศึกษาได้ในมุมมองชุดเครื่องแบบนิสิตตามข้อกำหนด มีความสุภาพ น่าเชื่อถือมากพอแล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแต่งกายอย่างอิสระ เพราะอยู่ในสถานะผู้เรียน ไม่ใช่พนักงาน”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14 ได้แสดงความเห็นว่าการแต่งกายมาเรียนควรจะเป็นชุดนิสิตที่ถูกต้องตามประกาศระเบียบการแต่งกาย เน้นสุภาพ สะอาด น่าเชื่อถือ คำว่าอิสระไม่ได้หมายความว่าอะไรก็ได้ มีเสรีได้แต่ต้องอยู่ในกรอบข้อกำหนด ไม่รบกวนอย่างไรต้องชี้แจงลงรายละเอียดให้ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน หากมีสื่อที่ดูเป็นกึ่งทางการของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจช่วยลดปัญหา และสื่อสารถึงภาพลักษณ์ที่ดีได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17 ได้แสดงความเห็นว่าการไม่รบกวนผู้อื่นอาจจะอยู่ในนโยบายของการไม่ไปละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเกิดความเดือดร้อน หากการแต่งกายของผู้อื่นจะมารบกวนตัวเราก็จะมีอยู่ไม่กี่รูปแบบภายใต้คำจำกัดความ การแต่งกายอาจก่อให้เกิดสิ่งเลวร้ายบางอย่างหรือก่อให้เกิดการมองเห็นในสิ่งที่ไม่ควรจะมองเห็นในพื้นที่ของอวัยวะบางส่วนที่เป็นส่วนบุคคล เป็นต้น”

“ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18 ได้แสดงความเห็นว่าควรจัดทำร่างระเบียบข้อกำหนดชี้แจงให้ชัดเจนภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นอิสระทางความคิดได้ เพราะชุดเครื่องแบบส่งผลโดยตรงด้านจิตใจ ในเรื่องความมั่นใจ สวมใส่แล้วดูดี ทันสมัย ให้รสนิยม การแต่งกายเปรียบเสมือนประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีอยู่ตลอดเวลา อธิบายให้คำจำกัดความว่าสุภาพเป็นแบบไหน แต่งกายรูปแบบลักษณะใดที่ไม่รบกวน ส่วนที่สั่นกับส่วนที่ยาวต้องมีระยะกึ่งเซนติเมตรหรือนิ้ว รองเท้าที่สวมใส่เป็นประเภทไหน ระบุให้ชัดเจนเสื้อผ้าหรือกางเกงเป็นรูปแบบลักษณะใด”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในวิจัยหัวข้อ “การออกแบบและพัฒนาเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์: กรณีศึกษาเครื่องแบบนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” เป็นการศึกษาข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผสมผสานกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ความต้องการรูปแบบการใช้งานเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยได้สรุปผลการศึกษาดังนี้

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต
2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) จากแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการศึกษาอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับนิสิต พบว่า อัตลักษณ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การสะท้อนความคิดสร้างสรรค์จากตัวบุคคลผ่านรูปแบบการแต่งกายที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว ไม่เหมือนใคร เป็นชุดเครื่องแบบที่นิสิตได้คิดขึ้นเองและแต่งกายมาเรียน ซึ่งชุดเครื่องแบบดังกล่าวนั้น ไม่ได้อยู่ภายใต้นโยบายชุดเครื่องแบบนิสิตในสถานศึกษาที่ถูกต้อง โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อแรงจูงใจในวัฒนธรรมการแต่งกายมาเรียนของนิสิต คือ การแต่งกายเพื่อให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนในด้านปฏิบัติของแต่ละหลักสูตร ดังนั้นการแต่งกายของนิสิตจึงมีความต้องการที่จะเลือกสวมใส่และแต่งกายในลักษณะที่เคลื่อนไหวได้สะดวก สวมใส่สบาย ทำความสะอาดง่าย เพื่อเลี่ยงปัญหาชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่เอื้อวิชาเรียนปฏิบัติ วัสดุผ้าที่บางจนเกินไป การตัดเย็บที่ไม่เหมาะสมกับรูปแบบการใช้งาน จากรูปแบบการแต่งกายดังกล่าวของนิสิตข้างต้น

ทำให้เป็นจุดสังเกตที่เป็นภาพลักษณ์อย่างเห็นได้ชัด นิสิตเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกแสดงความคิดที่สร้างสรรค์ผ่านการแต่งกายมาเรียน เน้นในเรื่องความทันสมัยเป็นกระแสปะชันในชีวิตประจำวัน ขณะเดียวกันการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตตามนโยบายการแต่งกายเข้ามาภายในสถานศึกษา ยังคงมีการแต่งกายเข้ามาเรียนอยู่ปกติ เพียง 1-2 วันต่อสัปดาห์เท่านั้น ทั้งนี้การแต่งกายมาเรียนของนิสิตขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการแต่งกายเข้าเรียนระหว่างนิสิตและอาจารย์ผู้สอน เพราะการแต่งกายนั้นไม่ได้เป็นเพียงแค่การใช้งาน แต่ยังมีความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ส่วนบุคคลและสถานศึกษา

จากการศึกษาความต้องการของรูปแบบการใช้งานชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้กระบวนการทางทฤษฎีของผู้บริโภค ทฤษฎีจิตวิทยา และทฤษฎีการออกแบบ เพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย พบว่ามีความนิยมรูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ที่เรียบง่าย โครงเสื้อ (Silhouette) เป็นแบบเสื้อโปโล (Polo) และเสื้อเชิ้ต (Button Up) ตามลำดับ ปกเสื้อเป็นประเภทปกเสื้อโปโล (Polo) แขนเสื้อเป็นประเภทแขนสั้น (Short sleeve) การวางตำแหน่งเครื่องหมาย (Logo) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้ออยู่ในตำแหน่งอกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest) มีกระเป๋าเสื้อ (Pockets) ประเภททรงแผ่นปะ (Patch) เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานในชีวิตประจำวัน โทนสีบนตัวเสื้อใช้สีโทนกลาง (Neutral) และมีการใช้โทนสีน้ำตาลเข้ม (Dark Brown) เป็นสีคู่ประกอบกับโทนสีน้ำตาลอัสดัลักษณ์ ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับกระบวนการเทคนิคบนงานผ้าใช้เทคนิคหมึกพิกเมนต์ (Pigment) พิมพ์ลายบนเนื้อผ้าโดยตรงแล้วอบด้วยความร้อนเพื่อให้แห้งและมีความคงทน วัสดุหมึกพิมพ์ที่ใช้เป็นหมึกพิมพ์ชนิดน้ำ (Water-based Ink) เป็นระบบสีที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ (CMYK) และจากการศึกษาถึงอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ลวดลายอัตลักษณ์บนเสื้อ พบว่าสิ่งที่สื่อสารถึงภาพลักษณ์ได้อย่างโดดเด่น คือ หอศิลป์ Gallery ซึ่งมีการออกแบบต่างยุคสมัย มีองค์ประกอบที่จัดวางร่วมกันอย่างลงตัว เป็นพื้นที่ที่แสดงผลงานและการทำงานร่วมกันของนิสิตทุกหลักสูตร สาขาวิชา อีกทั้งยังเป็นศูนย์รวมผลงานทางด้านศิลปะที่หลากหลายแขนง มีป้ายตัวอักษร FOFA โดยตัวอักษรดังกล่าวนั้นเป็นการใช้ตัวอักษรที่ออกแบบจากอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความร่วมสมัยช่วยสร้างความรู้สึถึงการจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่ง ดังนั้นการนำเสนออัตลักษณ์เหล่านี้ผ่านลวดลายบนเสื้อ จะไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้วยการแต่งกาย แต่ยังช่วยให้ผู้สวมใส่รู้สึกถึงความภาคภูมิใจใน

ความเป็นส่วนหนึ่งของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สร้างการสื่อสารรับรู้ตัวตนที่ชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น

จากการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ ผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจด้านปัจจัยสำคัญและพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าเรียน รวมถึงความต้องการของนิสิต (ข้อมูลด้านผู้บริโภคร) มาเป็นแนวทางในการออกแบบ เพื่อสร้างโมเดลต้นแบบภาพร่างเสื้อ (sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) โดยผู้วิจัยจำแนกออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การออกแบบลายผ้าอัตลักษณ์

ผู้วิจัยกำหนดแนวคิด (Concept) 3 รูปแบบ ประกอบด้วย Concept A , Concept B และ Concept C โดยเป็นการออกแบบสร้างสรรค์ลวดลายมาจากมุมมองทัศนคติที่เชื่อว่า คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความโดดเด่นในเรื่องหอศิลป์ FOFA Gallery ที่มีความงดงามจากภายในสะท้อนออกสู่ภายนอกและไม่เหมือนใคร เป็นการดึงอัตลักษณ์จากเครื่องหมาย (Logo) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่บ่งบอกถึงความมั่งคั่ง การศึกษา ความมีดี และแสงสว่าง ซึ่งอยู่ในกรอบความคิด 2 ด้าน กล่าวคือการพิจารณาหรือวิเคราะห์เรื่องหนึ่ง จากมุมมองที่แตกต่างกันสองมุมเป็นการมองเห็นสิ่งที่แตกต่างแต่สามารถบูรณาการประยุกต์ใช้ร่วมกันได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังสร้างเสริมจุดประกายความคิดที่สร้างสรรค์ ไม่หยุดนิ่ง ภายใต้ความหลากหลายและความเท่าเทียมของครอบครัว คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. การวางลวดลายอัตลักษณ์บนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette)

เป็นการนำลวดลายผ้าอัตลักษณ์ที่ออกแบบขึ้น มาวางบนโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) เพื่อให้เกิดชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ที่มาจากแนวคิดอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ถูกกำหนดจากแบบสอบถามข้อมูลด้านผู้บริโภคร จากผลการสำรวจ พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 เลือกตอบเป็นอันดับ 1 คือ รูปแบบเสื้อโปโล (Polo) ร้อยละ 54.59 รองลงมา คือรูปแบบ เสื้อเชิ้ต (Button Up) ร้อยละ 46.56 ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และเจ้าหน้าที่ เลือกตอบเป็นอันดับ 1 คือรูปแบบเสื้อโปโล (Polo) ร้อยละ 56.67 รองลงมาคือรูปแบบเสื้อเชิ้ต (Button Up) ร้อยละ 55.00 ทั้งนี้มีการนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมากำหนดการวางรายละเอียดอื่น ๆ บนตัวเสื้อ เช่น รูปแบบพื้นสีของเสื้อ การวางตำแหน่งเครื่องหมาย (Logo) ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบปกเสื้อ รูปแบบแขนเสื้อและ

กระเป๋าสื่อให้มีความเหมาะสม อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานจริง รวมถึงการสื่อถึงภาพลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับวิเคราะห์ความชื่นชอบแบบร่างชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ใน Concept A , Concept B และ Concept C ซึ่งมีแบบร่างจำนวน 18 ชุดต่อแนวคิด (Concept) พบว่าแบบร่างที่มีผู้ชื่นชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-1 คิดเป็นร้อยละ 21.7 ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-8 ร้อยละ 21.7 และชุดเครื่องแบบ Semi Formal C-3 ร้อยละ 21.7 แบบร่างที่มีผู้ชื่นชอบเป็นอันดับที่ 2 คือ ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-2 ร้อยละ 17.4 และชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-16 ร้อยละ 17.4 และแบบร่างที่มีผู้ชื่นชอบเป็นอันดับ 3 คือ ชุดเครื่องแบบ Semi Formal C-10 ร้อยละ 13 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่าภาพลักษณ์การแต่งกายของนิสิตมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการทางทฤษฎีของผู้บริโภค ทฤษฎีจิตวิทยา และทฤษฎีการออกแบบเพื่อออกแบบลดลายอัตลักษณ์ โดยมีแนวคิด 3 รูปแบบ ประกอบด้วย Concept A , Concept B และ Concept C จากนั้นนำลดลายมาออกแบบโครงร่างเสื้อเพื่อนำเสนอชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ซึ่งแบบเสื้อที่ถูกพิจารณาเลือกมากที่สุด ประกอบด้วย ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-1 ,ชุดเครื่องแบบ Semi Formal A-8 และชุดเครื่องแบบ Semi Formal C-3 มีรูปแบบเป็นเสื้อโปโล (Polo) และเสื้อเชิ้ต (Button Up) สามารถสวมใส่ได้ทุกสถานการณ์ในสถานศึกษา มีพื้นโทนสีที่เรียบง่าย เคลื่อนไหวคล่องตัว ทำความสะอาดง่าย และยังสร้างประสบการณ์ที่ดีกับผู้นสวมใส่ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาชุดแต่งกายของสถานศึกษาต่อไปได้ในอนาคต

นอกจากนี้ภาพลักษณ์ของชุดเครื่องแบบนิสิต ยังส่งผลในขั้นต้นกับความรู้สึกเมื่อได้เห็นเป็นลำดับแรก สื่อถึงอัตลักษณ์ในพื้นที่ บ่งบอกอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป สื่อความหมายอย่างมีนัยยะการให้ความรู้สึกเชื่อมโยงกับบรรยากาศสภาพแวดล้อมสถานที่นั้น ๆ ช่วยกระตุ้นในการทำงานกับประสาทการรับรู้ต่าง ๆ การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ สร้างความประทับใจกับความรู้สึกมนุษย์ (กฤตวิทย์ กฤตมโนรณ, 2562) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ 2 นักจิตวิทยา Hajo Adam และ Adam d.Galinsky ที่กล่าวว่าเสื้อผ้าที่เราใส่นั้นส่งผลต่อตัวเราในทางจิตวิทยา จากผลการวิจัย พบว่าเสื้อมีปัจจัยสำคัญที่

ส่งผลต่อความรู้สึกและอารมณ์ โดยสามารถเปลี่ยนอัตราการเต้นของหัวใจรวมถึงความดันเลือด ซึ่งสีแต่ละโทนจะส่งผลให้ความรู้สึกต่างกัน (วัศพล โอภาสวัฒนกุล, 2563) ทั้งนี้กระบวนการออกแบบชุดเครื่องแบบนิสิต จะต้องคำนึงถึงลักษณะการสวมใส่ใช้งานในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ จากผลการวิจัยของ Hyein Jeong และ Yeosun Kang กล่าวว่าวิธีการออกแบบชุดแต่งกาย ในสถานศึกษาที่ดีได้นั้น จะต้องมีการศึกษาความพึงพอใจในชุดแต่งกายที่มีอยู่ ให้ความสำคัญกับ โครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) ขนาดเสื้อ (size) และ รูปแบบการใช้งาน (function) ชุดแต่งกาย ที่สวมใส่อยู่นั้น มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเพียงใด ส่งผลอย่างไรต่อภาพลักษณ์ สถานศึกษา หากมีการออกแบบชุดแต่งกายที่ดีย่อมสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้สวมใส่ (Hyein Jeong and Yeosun Kang, 2553) ขณะเดียวกันกระบวนการสร้างเอกลักษณ์นำไปสู่การพัฒนาอัตลักษณ์นั้น จะต้องมีการมองรูปแบบมีที่มาและที่ไปในการสื่อสารให้เหตุผลที่ชัดเจน เน้นในการพัฒนาเชิงรุกของการออกแบบ (Dr.Li-Hsun Peng and Huang-Yao Lin, 2014)แบบโดย ศึกษาความต้องการที่หลากหลาย และยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dr. Li-Hsun PENG และ Huang-Yao LIN กล่าวว่าก่อนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบต่าง ๆ อย่างไรก็ตามแล้วจะต้องเข้าใจถึงธรรมชาติวัฒนธรรมที่มีความเป็นตัวตนเฉพาะของสิ่ง ๆ นั้น ศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันและสังเกตการณ์รวมทั้งเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ หากไม่มีการศึกษาข้อมูลของสิ่ง ๆ นั้นเพื่อที่จะนำไปสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบสื่อสารถึงภาพลักษณ์ที่ดีได้แล้ว ผลงานสร้างสรรค์ออกแบบที่ถูกสร้างมาอาจไม่มีคุณค่าและไม่ตอบจุดประสงค์ประเด็นปัญหาที่ได้ตั้งไว้ในทางกลับกันหากผลงานสร้างสรรค์การออกแบบมีความลึกซึ้ง สื่อถึงแก่นความเป็นเอกลักษณ์ ธรรมชาติของสิ่ง ๆ นั้น ผลงานการออกแบบจะมีคุณค่าและสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีในตนเองได้ดัง คำกล่าวที่ว่า “เมื่อความลึกซึ้งทางวัฒนธรรมเพียงพอ ความคิดสร้างสรรค์ของคุณจะสมเหตุสมผล” (Dr.Li-Hsun Peng and Huang-Yao Lin, 2014)

ยิ่งไปกว่านั้น การสะท้อนมุมมองที่มีอยู่ภายใต้จิตใจหรือที่เรียกว่าแรงบันดาลใจ ผ่านวิธีการกระบวนการคิดวิเคราะห์ที่มีลำดับขั้นตอน ผู้ออกแบบต้องให้ความสำคัญในด้าน ธรรมชาติของการสื่อสาร ผลงานที่ออกแบบนั้นจะต้องสามารถสื่อสารกับผู้รับสารปลายทางได้ ดังที่ (Jing Lu, 2021) กล่าวว่า การนำเอาแนวคิดกรรมสมัยใหม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการผสมผสาน การออกแบบ ระหว่างผลงานสร้างสรรค์กับงานสร้างสรรค์แบบดั้งเดิมจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจ เป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานที่ดี ช่วยเพิ่มมูลค่าและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีงาม

ด้วยเหตุผลของความสอดคล้องข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการวิจัยนี้สามารถนำมาเป็น แนวทางกระบวนการออกแบบและพัฒนาด้วยแนวคิด (Concept) ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจาก

วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวในการออกแบบลายอัตลักษณ์ โดยที่ลวดลายนั้นสามารถอยู่ร่วมกับชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) รูปทรงมีการตัดทอนให้มีความร่วมสมัยใหม่มากขึ้น เกิดการสื่อสารภาพลักษณ์มองเห็นได้ชัดเจนมากขึ้น สะท้อนคุณค่า ก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน เป็นการเพิ่มบุคลิกภาพที่ดี สง่างามและมีความน่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะ

1. ด้วยการแต่งกายของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการแต่งกายที่หลากหลายรูปแบบมีความเป็นตัวตนที่เฉพาะต่างกันออกไป การสร้างภาพลักษณ์ด้วยการแต่งกายให้เหมือนและสอดคล้องกันนั้น จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากเพราะทุกคนมีการแต่งกายที่แตกต่างและไม่เท่ากัน
2. การสะท้อนอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการออกแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) อาจไม่จำเป็นต้องผูกเฉพาะกับสิ่งปลูกสร้าง สี หรือตราสัญลักษณ์ แต่ความคิด (mindset) หรือ ทักษะคติ (attitude) สามารถนำมาใช้ร่วมกันได้
3. การแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนิสิตมีข้อจำกัดในการสวมใส่มาเรียน และถูกใช้ในโอกาสงานสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบทางการเท่านั้น ในทางกลับกันอาจเป็นการบังคับหรือบดบังอัตลักษณ์ความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ด้านการแต่งกาย

บรรณานุกรม

- กฤติวิทย์ กฤตมโนรณ. (2562, มิถุนายน 28). การท่องเที่ยวเชิงอาหารผ่านอัตลักษณ์อาหารทั้ง 4 ภูมิภาค. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 20(2), 139-151. Retrieved from tci-thaijo: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/199118/138869>
- กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม. (2566, พฤษภาคม 14). ประวัติ “เครื่องแต่งกาย ” เปลี่ยนยกถึง เสื้อลูกไม้ และที่มาสมัย ร.3 “สวมเสื้อเข้ามาก็ไม่โปรด”. Retrieved from ศิลปวัฒนธรรม [silpa-mag.com: https://www.silpa-mag.com/culture/article_35511](https://www.silpa-mag.com/culture/article_35511)
- เจนณรงค์ แผ่นทอง และอโณทัย สิงห์คำ. (2563). การออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นร่วมสมัยจากเส้นใยต้นสาร. วารสารศิลปกรรมและการออกแบบแห่งเอเชีย, 78-94.
- ชนาธิป สุกใส. (2557, ตุลาคม 24). บทบาทกรรมว่าด้วย “ความมี” หรือ “ไม่มี” ของชุดนักศึกษา. Retrieved from TCIJ ทำความจริงให้ปรากฏ: <https://www.tcijthai.com/news/2014/24/archived/5025>
- รฐนันท์ แก้วปาน, สราวุธ อินรานุกุล และจรรยา แผลงนอก. (2563). หลักการและแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 161-182.
- ณพงศ์ หอมแย้ม. (2562, ธันวาคม 19). การสร้างสรรค์ชุดตัวอักษรสะท้อนอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล., 29, 124-138. Retrieved from Asian Creative Architecture, Art and Design: ACAAD: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/archkmitl/article/view/200090>
- ตรินติกร เพียอินทร์, มารีญา ทรงปัญญา และเอกพันธ์ พิมพ์าทิ. (2566). การออกแบบกราฟิกด้วยแรงบันดาลใจจากวิถีวัฒนธรรมมอญภายใต้แบรนด์ชัชสตรีทบอย. วารสารศิลปกรรมและการออกแบบแห่งเอเชีย, 45-62.

- ตริณัฐ อิงคุทานนท์. (2563, ธันวาคม 1). *เรื่องเก่าเล่าใหม่ของ 'ชุดนักเรียน' ที่หยั่งรากฝังลึกในประวัติศาสตร์โลก*. Retrieved from themomentum: <https://themomentum.co/school-uniforms-of-the-world/>
- ธีรภัทร พันธุ์พิทยัแพทย์ และ วิไล อัสวเดชศักดิ์. (2558). การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์แฟชั่นสำหรับผู้ชายเจนเนอเรชั่นเอ็ม. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 117-130.
- ธีระยุทธ์ เฟื่องชัย และพนาดร ผลัดสุวรรณ. (2561). การออกแบบและพัฒนาชุดแต่งกายจากผ้าทอวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านหนองสวรรค์ จังหวัดอุดรธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 163-177.
- ประไพพิมพ์ สุธีวสินนท์ และ ประสพชัย พสุนนท์. (2559). กลยุทธ์การเลือกตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ. *วารสารปริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 31-48.
- แพรวพรรณ อุดมศรี. (2553). *ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งชุดเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
Retrieved from http://webpac.library.mju.ac.th:8080/mm/fulltext/thesis/2554/praewphun_udomsri/fulltext.pdf
- มติชนออนไลน์. (2565, มิถุนายน 3). *ถกสนั่น เพจมช.โพสต์ระเบียบชุดน.ศ.ปีหนึ่ง ซี้คือความภูมิใจของมหาวิทยาลัย*. Retrieved from MATICHON ONLINE: https://www.matichon.co.th/social/news_3381298
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2558, เมษายน 28). *ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. Retrieved from มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: <https://www.swu.ac.th/history.php>
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2558, เมษายน 28). *อัตลักษณ์นิสิต มศว 9 ประการ*. Retrieved from swu: <https://www.swu.ac.th/studentidentity.php>

รพีพรรณ ดินโคกสูง, เมธัส นวลมณี, พีรพงษ์ รูปสม, วัชร ด้วง, อิทธิพร แสงศิลา, พงศกร คว
กล้า, พงศชัย สาลี, ปริญญา ศรีกาหลง, ตรินติกร เพ็ญอินทร์ และกนิษฐา เรืองวรรณ
ศักดิ์. (2564). การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกชุมชนเมืองพาน อำเภอบ้านฝาง จังหวัด
อุดรธานี. *วารสารศิลปกรรมและการออกแบบแห่งเอเชีย*, 64-92.

เลิศชาย เจตนธรรมจักร. (2555). *การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์: กรณีศึกษาผลกระทบของ
เครื่องแบบ (Uniform) ที่มีต่อคนในสังคม*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. Retrieved from ir.swu:

https://ir.swu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/3590/2/Lertchai_J.pdf

วรรณโชค ไชยสะอาด. (2561, กรกฎาคม 17). *สร้างสรรค์! ออกแบบชุดนักศึกษาใหม่ให้เด็กภูมิใจ*
"ดร.ดนัย เรียบสกุล". Retrieved from posttoday.com:

<https://www.posttoday.com/politics/557845>

วัศพล โอภาสวัฒนกุล. (2563, สิงหาคม 15). *เสื้อผ้าทำให้เรามั่นใจ ทำความเข้าใจทฤษฎี*
"ENCLOTHED COGNITION" ที่เชื่อมโยงเสื้อผ้ากับความรู้สึก. Retrieved from
unlockmen: <https://www.unlockmen.com/enclothed-cognition/>

วิวรรณ ทองงามขำ. (2562). *การเปิดรับสื่อและทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสวมเครื่องแบบ
ของนักศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์*. กรุงเทพมหานคร: นิเทศศาสตร์มหา
บัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ศศิธร ไรจน์สงคราม และอุบลวรรณ สงกรานตานนท์. (2557). การศึกษาทัศนคติของนักศึกษา
เกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล. *Mahidol
R2R e-Journal*, 46-54.

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2561, เมษายน 12). *องค์ประกอบของการออกแบบ Design
Variation*. Retrieved from thaitextile:

<https://www.thaitextile.org/th/insign/detail.195.1.0.html>

สุชาติ โพธิ์วิทย์. (n.d.). หลายเรื่องราวในถิ่นเทาแดง. Retrieved from สถาบันวัฒนธรรมและ
ศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ:

https://ica.swu.ac.th/service/exhibition/exhibition206_3

สุภัชฌาณ์ ศรีเอี่ยม. (2554). การพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. Retrieved from คลังปัญญาจุฬาฯ:

https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/22153/1/supatcha_sr.pdf

หทัยชนก ยิ้มจันทร์. (2564, ธันวาคม 16). *Social Psychology คืออะไร*. Retrieved from

VLEARN: <https://www.vlearn.world/knowledge/view/89/personal-development-soft-skills-what-is-social-psychology>

หอประวัติจุฬาฯ. (2556, กันยายน 15). มาต่อกันถึงเครื่องแบบนิสิตหญิง. Retrieved from หอ
ประวัติจุฬาฯ:

<https://www.facebook.com/MemorialHallOfChulalongkornUniversity/photos/a.102930363199043/219004504924961/?type=3>

อรรถสิทธิ์ เหมือนมาตย์. (2566, มิถุนายน 15). สำนวจากฎ “เครื่องแบบนักเรียน” ทั่วโลก ทำไม
หลายประเทศถึงต้องบังคับใช้!? Retrieved from salika:

<https://www.salika.co/2023/06/15/student-uniform-around-the-world-why-matter/>

Amra Sabic-El-Rayess, Naheed Natasha Mansur, Batjargal Batkhuyag and Sarantsetseg
Otgonlkhagva . (2019). School uniform policy's adverse impact on equity and
access to schooling. *Compare: A Journal of Comparative and International
Education*, 1122-1139.

Anders Warell. (2015). Identity references in product design: An approach for inter-
relating visual product experience and brand value representation. *Procedia
Manufacturing*, 2118-2125.

André Liem and Gregoire Bonnemaire. (2015). Applying design reasoning and semantic
debate in meaning and identity creation. *ScienceDirect*, 2079-2086.

BBC NEWS ไทย. (2020, ธันวาคม 1). “นักเรียนเลว” ย้ำ ต้องแต่งตัวได้เสรี ขณธรรมว. ศธ. ตำหนิ
 แขนงนำ “ใจร้าย” ที่เอนักเรียนมายื่นเผชิญหน้ากับสถานศึกษา. Retrieved from
 www.bbc.com: <https://www.bbc.com/thai/thailand-55141172>

Brandi Pearce, Pamela Hinds, Bobbi Thomason, Heather Altman and Sara Vaerlander
 Winterstorm. (2023). Cultivating place identity at work. *Organizational Dynamics*,
 100997.

Dieter Rams, M. R. (2012, September 5). *Dieter Rams On Good Design As A Key
 Business Advantage*. Retrieved from fastcompany:
[https://www.fastcompany.com/1669725/dieter-rams-on-good-design-as-a-key-
 business-advantage](https://www.fastcompany.com/1669725/dieter-rams-on-good-design-as-a-key-business-advantage)

Dr.Li-Hsun Peng and Huang-Yao Lin. (2014, February 7). A New Bunun Aborigines’
 Educational Aspect of Cultural Identity Design in Taiwan. *Procedia - Social and
 Behavioral Sciences*, 112, 365-372. Retrieved from sciencedirect:
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042814011938>

edittrick. (2565, มกราคม 28). วิธีการออกแบบโลโก้ด้วยตัวเองง่าย ๆ ที่ใครๆก็ทำได้. Retrieved
 from edittrick:
[https://edittrick.com/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%98%E0%B8%B5%E0
 %B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%81
 %E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B9
 %82%E0%B8%81%E0%B9%89%E0%B8%94%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0
 B8%A2/](https://edittrick.com/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%98%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B9%82%E0%B8%81%E0%B9%89%E0%B8%94%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%A2/)

Gary Charness and Yan Chen. (2020). Social Identity, Group Behavior, and Teams.
Annual Review of Economics, 691-713.

Generation Tux Team. (2023, November 2). *What to Wear to a Semi-Formal Wedding, According to Fashion Stylists*. Retrieved from generationtux:

<https://generationtux.com/blog/style-guides/semi-formal-wedding>

Grant Ellmers, Marius Foley and Dr. Sue Bennett. (2008). Graphic Design Education: A Revised Assessment Approach to Encourage Deep Learning. *Journal of University Teaching & Learning Practice*, 85-96.

Gretchen Marie Whitman. (2020). A curricular critique of school dress codes. *The Clearing House: A Journal of Educational Strategies*, 72-77.

HREX.asia. (2565, ตุลาคม 8). *Dress Code Policy : กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย การแต่งกายมีผลกับการทำงานอย่างไร ?* Retrieved from HREX.asia:

<https://th.hrnote.asia/personnel-management/221008-dresscode-policy/>

Hyein Jeong and Yeosun Kang. (2553). A Survey on the Physical Training School Uniform. *Journal of the Korean Society of Costume*, 67-85. Retrieved from <https://koreascience.kr/article/JAKO201006755717024.pdf>

Jing Lu. (2021, November 23). Innovative Application of Recombinant Traditional Visual Elements in Graphic Design. *Informatica An International Journal of Computing and Informatics*, 46, 101-106. Retrieved from informatica:

<https://www.informatica.si/index.php/informatica/article/view/3838/1731>

Meredith Neville-Shepard. (2019). Disciplining the female student body: Consequential transference in arguments for school dress codes. *Women's Studies in Communication*, 1-20.

Mint Piyada. (2566, มิถุนายน 26). *จิตวิทยาของการแต่งตัว จริง ๆ แล้ว สีของเสื้อผ้าบอกความรู้สึกได้นะ*. Retrieved from sistacafe:

<https://sistacafe.com/summaries/%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%82>

%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9
 %81%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%
 B8%A7-%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8

Monique Verhoeven, Astrid M. G. Poorthuis and Monique Volman. (2019). The role of school in adolescents' identity development. *Educational Psychology Review*, 35–63.

Morolake Dairo. (2023). Nigerian University Dress Codes: Markers of Tradition, Morality and Aspiration. *JOURNAL OF AFRICAN CULTURAL STUDIES*, 345–352.

Pat Bauer. (2023, January 2). *Gestalt psychology*. Retrieved from Britannica:
<https://www.britannica.com/science/cognitive-psychology>

Richard J. Crisp. (2020, October 25). จิตวิทยาสังคม: ความรู้ฉบับพกพา (*Social Psychology: A Very Short Introduction*). Retrieved from bookscape:
<https://bookscape.co/social-psychology-summary>

SHELDON STRYKER and RICHARD T. SERPE. (1994). Identity Salience and Psychological Centrality: Equivalent, Overlapping, or Complementary Concepts? *Social Psychology Quarterly*, 16-35.

Sinéad McMurray . (2021). School Uniforms: Cost,. *The Northern Ireland Assembly*, 1-18.

teamswu.maimeejut. (2566, เมษายน 10). ข้อมูลจากอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว ที่ได้
 อยู่เหตุการณ์ ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ชั้น 5 ตั้งแต่เบื้องต้นร่วมกับครูท่านอื่น รปภ. และ
 นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ขณะนี้ทางผู้กระทำผิดถูกคุมขังอยู่ที่ สน.ทองหล่อ เพื่อ
 ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป. Retrieved from teamswu.maimeejut:
https://www.instagram.com/teamswu.maimeejut/p/CsEe_ilpQwA/

Techa S. (2566, พฤษภาคม 30). “ยูนิฟอร์ม” กับ “วินัย” เกี่ยวข้องกันจริงไหม ทำไมหลายประเทศทั่วโลกยังใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่. Retrieved from creativethailand.org:

Techa S.

UNWRAP. (2562). *Type of business attire : ชุดทำงานมีกี่ประเภท*. Retrieved from [unwrap.in.th: https://www.unwrap.in.th/article/detail/60](https://www.unwrap.in.th/article/detail/60)

บรรณานุกรม

นิยามศัพท์/คำชี้แจง

ชุดเครื่องแบบนิสิต (Formal) หมายถึง ชุดที่มีลักษณะตามประกาศนโยบายที่มีแนวทางปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสุภาพและความน่าเชื่อถือขององค์กรอย่างชัดเจน

ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal) หมายถึง ชุดที่มีลักษณะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ต้องพบปะผู้คน ไม่มีข้อจำกัดในด้านประกาศนโยบายการแต่งกาย แต่ต้องไม่รบกวนผู้อื่น เคลื่อนไหวสะดวกสบาย

ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) หมายถึง ชุดเครื่องแบบที่สะท้อนถึงภาพลักษณ์ขององค์กร มีความเรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ทั้งที่เป็นสถานที่ราชการและการสวมใส่ปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆที่ต้องเคลื่อนไหวเน้นความคล่องตัว และสะดวกต่อการหยิบสวมใส่ แต่ต้องอยู่ในกรอบของความเหมาะสมกาลเทศะ

3.1.1) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1

สำหรับกลุ่มนิสิต ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

- 1) เพศ ชาย / หญิง / LGBTQ
- 2) อายุ 20-21 ปี / 22-23 ปี / 24 ปีขึ้นไป
- 3) สาขาวิชา/สังกัด/ส่วนงาน

3.1) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ , วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น , วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)

3.2) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง , วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง)

3.3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)

3.4) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์

3.5) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร

3.6) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)

3.7) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม

3.8) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา / กศ.บ.นาฏศิลป์)

3.9) หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา / กศ.บ.ศิลปศึกษา

3.10) หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

4) สถานะผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1) นิสิต ชั้นปีที่ 3

4.2) นิสิต ชั้นปีที่ 4

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

1) ด้านผู้บริโภคร

1) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบใด มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1) ชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นทางการ (Formal)

1.2) ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal)

1.3) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

2) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบในภาพใด สื่อถึงภาพลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1) ชุดเครื่องแบบนิสิตเป็นทางการ (Formal)

2.2) ชุดไม่เป็นทางการ (Un Formal)

2.3) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

3) รูปแบบการแต่งตัวของคุณเป็นอย่างไร

3.1) ครีเอทีฟความคิดสร้างสรรค์

3.2) เน้นสีสัน ลวดลาย

3.3) ทะมัดทะแมง

3.4) Vintage

3.5) สุภาพ

3.6) Sport

3.7) อื่นๆ โปรตระกูล

4) คุณสวมใส่ชุดเครื่องแบบมาเรียนหรือมาทำงานที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กี่วันต่อสัปดาห์

4.1) 3-5 วัน / สัปดาห์

4.2) 1-2 วัน / สัปดาห์

4.3) ไม่ใส่เลย

5) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบยังมีความสำคัญอยู่หรือไม่

5.1) สำคัญ

5.2) ไม่สำคัญ

6) ใน 1 ปี คุณมีค่าใช้จ่ายชุดเครื่องแบบโดยประมาณเท่าไร

6.1) 100 - 500 บาท

6.2) 600 - 1,000 บาท

6.3) 1,100 บาทขึ้นไป

7) คุณคิดว่ามีปัญหาระค่าใช้จ่ยในการซื้อชุดเครื่องแบบนิสิตหรือชุดเครื่องแบบทางการหรือไม่

7.1) มี

7.2) ไม่มี

8) หลักเกณฑ์สำหรับการเลือกซื้อเสื้อผ้าของคุณเป็นอย่างไร

8.1) ทันสมัย กระแสแฟชั่น

8.2) เน้นการใช้งานจริง

8.3) สวมใส่สบาย

8.4) มีสีสันสดใส

9) อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้คุณสวมชุดเครื่องแบบ

9.1) การเข้าเรียน

9.2) การเข้าร่วมกิจกรรมคณะฯ หรือ มหาวิทยาลัย

9.3) การเข้ามาติดต่อสถานที่ราชการ

9.4) เจื่อนใจข้อตกลงในชั้นเรียน

10) คุณเคยมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการสวมใส่ชุดเครื่องแบบในลักษณะใดบ้าง

10.1) เคลื่อนไหวไม่สะดวก

10.2) เปื้อนง่าย และทำความสะอาดยาก

10.3) ขาดหรือชำรุดง่าย

11) คุณเคยมีประสบการณ์ความประทับใจในการสวมใส่ชุดเครื่องแบบในลักษณะใดบ้าง

- 11.1) การครีเอทชุดใส่ไปมหาวิทยาลัย (บน-ขาว / ล่าง-ดำ)
- 11.2) สะดวก ง่าย ประหยัด
- 11.3) บ่งบอกความเป็นตัวตนและภาพลักษณ์รูปแบบหนึ่งของสถาบัน
- 11.4) สุภาพ แยกแยะสถานะตัวบุคคลในสถานศึกษาได้ง่าย

12) คุณอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนารูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทางใด

- 12.1) มีลวดลายและเรื่องเล่า
- 12.2) มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหรู
- 12.3) มีความสนุกสนาน
- 12.4) มีสีล้วน

13) โทนสีใดที่คุณคิดว่าเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนารูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

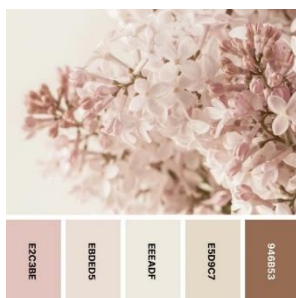
- 13.1) สีโทนอบอุ่น (Warm)

- 13.2) สีโทนเย็นสบาย (Cool)

13.3) สีโทนกลาง (Neutral)

14) จากรูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบโทนสีในข้อใด มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

สีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI)

SepiaFoFa
C 35 M 75 Y 95 K 45

CaramelFoFa
C 25 M 45 Y 75 K 05

CopperFoFa
C 25 M 55 Y 95 K 05

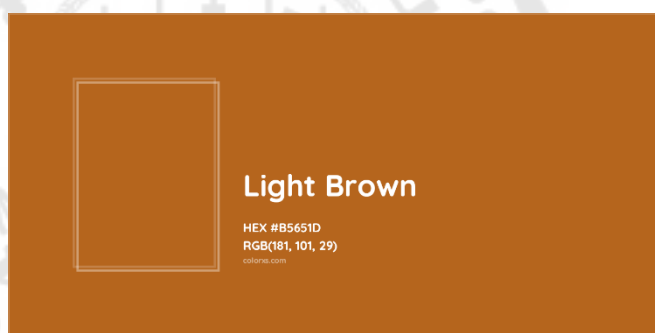

BlackFoFa
C 55 M 65 Y 85 K 65

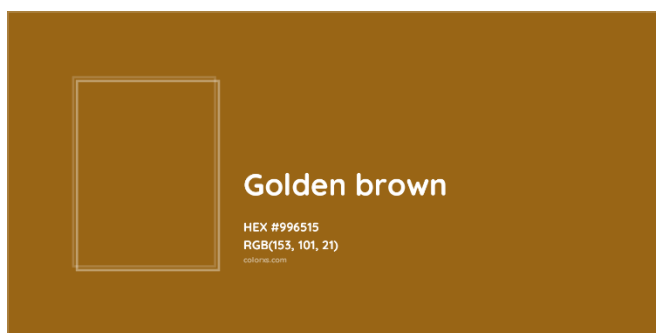
14.1) น้ำตาลเข้ม (Dark Brown): สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นมาก มักให้ความรู้สึกถึงความเข้มขรึมและมั่นคง

14.2) น้ำตาลอ่อน (Light Brown): สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นน้อยกว่าสีน้ำตาลเข้ม มักให้ความรู้สึกเบาบางและอ่อนโยน

14.3) น้ำตาลทอง (Golden Brown): สีน้ำตาลที่มีลวดลายทอง มักให้ความรู้สึกอุ่น และมีความสวยงาม

14.4) น้ำตาลแดง (Red Brown): สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่มีสีแดงปนอยู่ มักให้ความรู้สึกเป็นที่สง่างาม

14.5) น้ำตาลเทา (Brown Gray): สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่ปนอยู่กับสีเทา มักให้ความรู้สึกทันสมัยและเรียบง่าย

15) รูปแบบเทคนิคงานผ้าประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

15.1) การปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลายลงบนเนื้อผ้าด้วยเส้นด้าย

15.2) การสกรีนธรรมดา (BLOCK SCREEN) การใช้ผ้าสกรีนและหมึกสกรีน
 ลวดลายพิมพ์บนเสื้อด้วยบล็อกสกรีน

15.3) Embossing เป็นการกดทับพื้นผิวในบริเวณที่ต้องการให้เกิดมิติโดยใช้
 แม่พิมพ์

15.4) DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ดิจิทัลพิมพ์ลาย
 บนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK

16) รูปแบบปกเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

16.1)

16.2)

16.3)

16.4)

16.5)

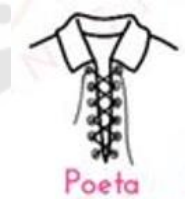
16.6)

16.7)

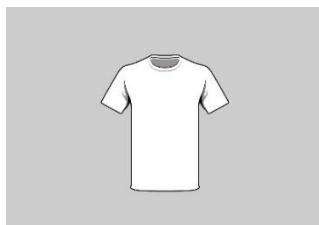

16.8)

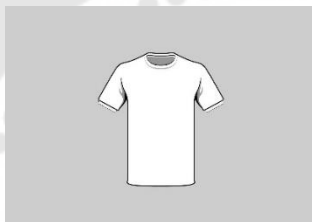

17) รูปแบบแขนเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

17.1) แขนสั้น (Short sleeve)

17.2) แขนจัม (Elastic sleeve)

17.3) แขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve)

17.4) แขนยาว (Length sleeve)

18) การวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งใดที่คุณคิดว่าจะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

18.1) ตำแหน่งกลางอกของผู้สวมใส่ (Center Chest)

18.2) ตำแหน่งอกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest)

18.3) ตำแหน่งอกขวาของผู้สวมใส่ (Right Chest)

19) รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) รูปแบบใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

19.1) Button Up

19.2) Polo

19.3) Formal

19.4) Henley

19.5) Baseball

19.6) Crewneck

19.7) Long Sleeve

19.8) T-shirt

19.9) button down

19.10) Flannel

19.11) Tunic

19.12) Tuxedo

19.13) Casual

19.14) Aloha

20) เสื้อที่คุณสวมใส่ใช้อยู่ มีกระเป๋าในการใช้งานหรือไม่ หากมีใช้ทำอะไรบ้าง

20.1) มี ใส่ใส่เงิน เหรียญ ของมีค่าขนาดเล็ก บัตรรถไฟฟ้า บัตรนิสิต

20.2) มี ใส่ใส่ปากกา ดินสอ เครื่องเขียน

20.3) มี ใส่ใส่ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเลนส์แว่นตา

20.4) มี แต่ไม่ได้ใช้งาน

20.5) ไม่มี ไม่ได้ใช้งาน

20.6) ไม่มี แต่อยากใช้งาน

21) รูปแบบกระเป๋าเสื้อ (Pockets) มีความเหมาะสมที่จะนำมาออกแบบบนตัวเสื้อหรือไม่ หากเหมาะสม รูปแบบใดสามารถนำมาใช้งานได้จริง

21.1) Patch

21.2) Angled

21.3) U-line

21.4) Top-stitched Square Patch

21.5) Patch Pocket with Zipper

21.6) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้

22) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบ มีผลต่อการเรียนหรือไม่

22.1) มีผล

22.2) ไม่มีผล

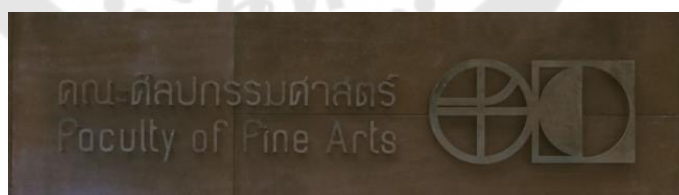
2) ด้านอัตลักษณ์

23) คุณคิดว่าอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร

23.1) หลอดสี

23.2) ป้ายคณะศิลปกรรมศาสตร์

23.3) ตึกคณะศิลปกรรมศาสตร์

23.4) โลโก้เครื่องหมายคณะ

23.5) สีน้ำตาด

23.6) อักษร FOFA

23.7) Gallery หอศิลป์

23.8) อื่นๆ โปรตระกูล

24) คุณคิดว่าภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร

24.1) แฟชั่นการแต่งกาย ไม่เหมือนใคร ความ Creative

24.2) ความสนุกสนาน ความแตกต่าง

24.3) กล้าคิด กล้าทำ

25) คุณมีความตื่นตัวในกระแสแฟชั่นการแต่งกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่

26.1) ตลอดเวลา

26.2) ไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง

26) คุณมีแนวทางของตนเองในการแต่งกายมาเรียนหรือไม่

27.1) มี

27.2) ไม่มี

3.1.2) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 1

สำหรับกลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1) เพศ ชาย / หญิง / LGBTQ

2) สาขาวิชา/หน่วยงาน

2.1) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)

2.2) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง, วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง)

2.3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)

2.4) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรกรรม)

2.5) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร

2.6) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)

2.7) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม

2.8) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

2.9) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะศึกษา

2.10) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

2.11) สำนักงานคณะกรรมการศิลปกรรมศาสตร์

4) สถานะผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1) อาจารย์

4.2) เจ้าหน้าที่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

1) ด้านผู้บริโภค

1) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบนิสิตยังมีความสำคัญอยู่หรือไม่

1.1) สำคัญ

1.2) ไม่สำคัญ

2) อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้คุณสวมชุดเครื่องแบบ

2.1) การเข้าทำงาน / การเข้าสอน

2.2) การเข้าร่วมกิจกรรมคณะฯ หรือ มหาวิทยาลัย

3) คุณเคยพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่ไม่เหมาะสมในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1) สวมใส่ชุดโป๊ ไม่สุภาพ ชุดรัดรูปมาก หรือสั้นเกินไป

3.2) สวมใส่ชุดเปื้อนหรือขาด

3.3) สวมใส่ชุดเครื่องแบบมหาวิทยาลัยอื่นเข้าเรียน

3.4) สวมชุด Oversize มากเกินไป ชุดนอน

3.5) ชุดคอสเพลย์ Cosplay

3.6) อื่นๆ โปรดระบุ

4) คุณเคยพบเห็นการแต่งกายสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตที่เหมาะสมในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1) การครีเอทชุด (บน-ขาว / ล่าง-ดำ)

4.2) การเข้าเรียน

4.3) การทำกิจกรรมโครงการฯ

4.4) การเป็นตัวแทนในโอกาสพิธีการสำคัญต่างๆ

5) คุณอยากเห็นแนวทางการออกแบบและพัฒนารูปแบบชุดเครื่องแบบ กึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เป็นไปในทิศทางใด

- 5.1) มีลวดลายและเรื่องเล่า
- 5.2) มีพื้นสีเรียบ หรือ เรียบหรู
- 5.3) มีความสนุกสนาน
- 5.4) มีสีส้ม

6) โทนสีใดที่คุณคิดว่าเหมาะสมกับแนวทางการออกแบบและพัฒนา รูปแบบชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

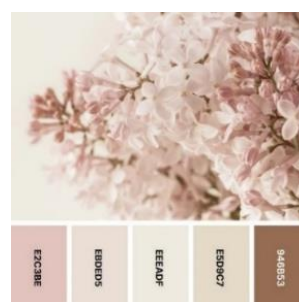
6.1) สีโทนอบอุ่น (Warm)

6.2) สีโทนเย็นสบาย (Cool)

6.3) สีโทนกลาง (Neutral)

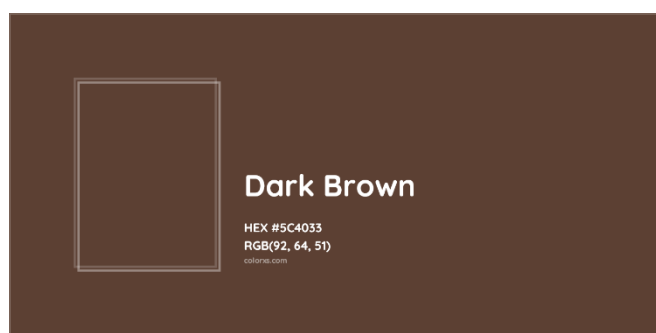

7) จากรูปแบบโทนสีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI) ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รูปแบบโทนสีในข้อใด มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดเป็นโทนสีคู่ประกอบสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

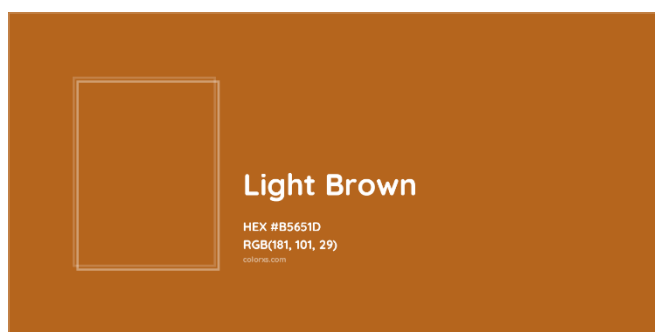
สีน้ำตาลอัตลักษณ์ Corporate Identity (CI)

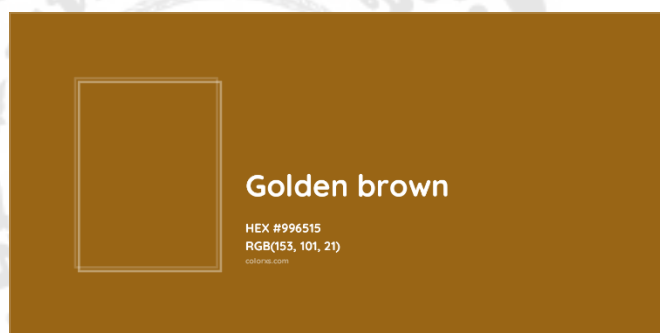
7.1) น้ำตาลเข้ม (Dark Brown): สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นมาก มักให้ความรู้สึกถึงความเข้มขรึมและมั่นคง

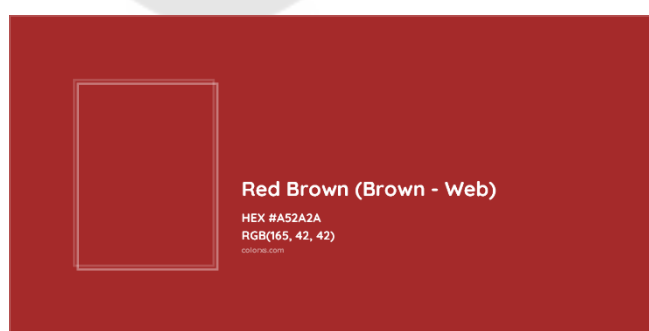
7.2) น้ำตาลอ่อน (Light Brown): สีน้ำตาลที่มีความเข้มข้นน้อยกว่าสีน้ำตาลเข้ม มักให้ความรู้สึกเบาบางและอ่อนโยน

7.3) น้ำตาลทอง (Golden Brown): สีน้ำตาลที่มีลวดลายทอง มักให้ความรู้สึกอุ่น และมีความสวยงาม

7.4) น้ำตาลแดง (Red Brown): สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่มีสีแดงปนอยู่ มักให้ความรู้สึกเป็นที่สง่างาม

7.5) น้ำตาลเทา (Brown Gray): สีน้ำตาลที่มีลักษณะที่ปนอยู่กับสีเทา มักให้ความรู้สึกทันสมัยและเรียบง่าย

8) รูปแบบเทคนิคงานผ้าประเภทใดที่คุณคิดว่าจะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

8.1) การปัก (EMBROIDERY) การปักลวดลายลงบนเนื้อผ้าด้วยเส้นด้าย

8.2) การสกรีนธรรมดา (BLOCK SCREEN) การใช้ผ้าสกรีนและหมึกสร้างลวดลายพิมพ์บนเสื้อด้วยบล็อกสกรีน

8.3) Embossing เป็นการกดทับพื้นผิวในบริเวณที่ต้องการให้เกิดมิติโดยใช้แม่พิมพ์

8.4) DTG (DIRECT TO GARMENT) การใช้เครื่องพิมพ์ดิจิทัลพิมพ์ลายบนเนื้อผ้าโดยตรง หมึกที่ใช้เป็น วอเตอร์เบส สี CMYK

9) รูปแบบปกเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

9.1)

9.2)

9.3)

9.4)

9.5)

9.6)

9.7)

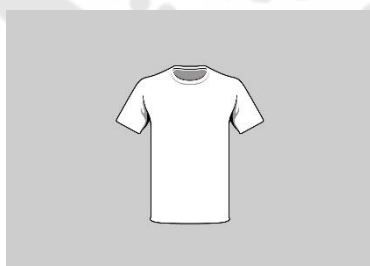

9.8)

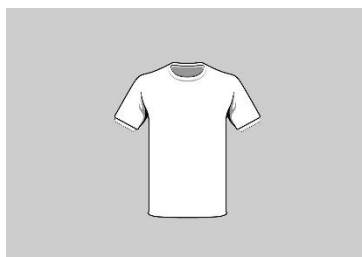

10) รูปแบบแขนเสื้อประเภทใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้
ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

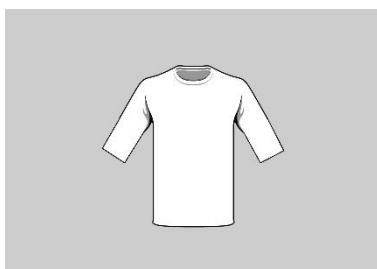
10.1) แขนสั้น (Short sleeve)

10.2) แขนจัม (Elastic sleeve)

10.3) แขน 3 ส่วน (Three-piece sleeve)

10.4) แขนยาว (Length sleeve)

11) การวางตำแหน่งโลโก้ (LOGO) เครื่องหมายคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บนเสื้อในตำแหน่งใดที่คุณคิดว่าจะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal)

11.1) ตำแหน่งกลางอกของผู้สวมใส่ (Center Chest)

11.2) ตำแหน่งอกซ้ายของผู้สวมใส่ (Left Chest)

11.3) ตำแหน่งอกขวาของผู้สวมใส่ (Right Chest)

12) รูปแบบโครงร่างเงาของเสื้อ (Silhouette) รูปแบบใดที่คุณคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อยอดสำหรับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

12.1) Button Up

12.2) Polo

12.3) Formal

12.4) Henley

12.5) Baseball

12.6) Crewneck

12.7) Long Sleeve

12.8) T-shirt

12.9) button down

12.10) Flannel

12.11) Tunic

12.12) Tuxedo

12.13) Casual

12.14) Aloha

13) เสื้อที่คุณสวมใส่ใช้อยู่ มีกระเป๋าในการใช้งานหรือไม่ หากมีใช้ทำอะไรบ้าง

13.1) มี ใส่ใส่เงิน เหรียญ ของมีค่าขนาดเล็ก บัตรรถไฟฟ้า บัตรนิสิต

13.2) มี ใส่ใส่ปากกา ดินสอ เครื่องเขียน

13.3) มี ใส่ใส่ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเลนส์แว่นตา

13.4) มี แต่ไม่ได้ใช้งาน

13.5) ไม่มี ไม่ได้ใช้งาน

13.6) ไม่มี แต่อยากใช้งาน

14) รูปแบบกระเป๋าเสื้อ (Pockets) มีความเหมาะสมที่จะนำมาออกแบบบนตัวเสื้อหรือไม่ หากเหมาะสม รูปแบบใดสามารถนำมาใช้งานได้จริง

14.1) Patch

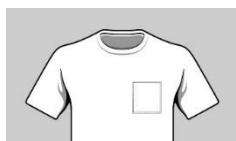
14.2) Angled

14.3) U-line

14.4) Top-stitched Square Patch

14.5) Patch Pocket with Zipper

14.6) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้

15) คุณคิดว่าชุดเครื่องแบบ มีผลต่อการเรียนของนิสิตหรือไม่

15.1) มีผล

15.2) ไม่มีผล

16) คุณมีความเคร่งครัดกับชุดเครื่องแบบหรือไม่

16.1) เคร่งครัด

16.2) ไม่เคร่งครัด

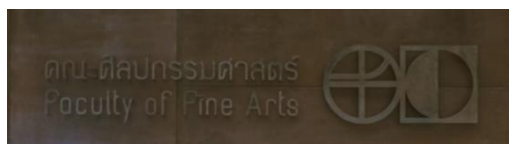
2) ด้านอัตลักษณ์

17) คุณคิดว่าอัตลักษณ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร

17.1) หลอดสี

17.2) ป้ายคณะศิลปกรรมศาสตร์

17.3) ตึกคณะศิลปกรรมศาสตร์

17.4) โลโก้เครื่องหมายคณะ

17.5) สีน้ำตาล

17.6) อักษร FOFA

FOFA

17.7) Gallery หอศิลป์

17.8) อื่นๆ โปรดระบุ

18) คุณคิดว่าภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ บ่งบอกความเป็นตัวตนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คืออะไร

18.1) แฟชั่นการแต่งกาย ไม่เหมือนใคร ความ Creative

18.2) ความสนุกสนาน ความแตกต่าง

18.3) กล้าคิด กล้าทำ

19) คุณมีความตื่นตัวในกระแสแฟชั่นการแต่งกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่

19.1) ตลอดเวลา

19.2) ไม่ตลอดเวลา / เป็นบางครั้ง

20) คุณมีแนวทางของตนเองในการแต่งกายมาทำงานหรือไม่

20.1) มี

20.2) ไม่มี

3.1.3) แบบสอบถาม (Questionnaire) ครั้งที่ 2

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1) เพศ ชาย / หญิง / LGBTQ

2) อายุ 20-21 ปี / 22-23 ปี / 24 ปีขึ้นไป

3) สาขาวิชา/สังกัด/ส่วนงาน

3.1) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์, วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น, วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ)

3.2) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง (วิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง, วิชาเอกการออกแบบเพื่อการแสดง)

3.3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (วิชาเอกดนตรีสากล)

3.4) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ศิลปะจิตรกรรม)

3.5) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร

3.6) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์สร้างสรรค์และการจัดการ (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย, วิชาเอกนาฏศิลป์สากล)

3.7) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการศิลปวัฒนธรรม

3.8) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

3.9) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะศึกษา

1) แบบโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แนวคิด Concept ใดที่คุณชื่นชอบมากที่สุด

1.1) Concept A

1.2) Concept B

1.3) Concept C

1.4) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้

2) จากคำถามข้อที่ 1 โครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ใน แนวคิด Concept ชุดใดจากในรูปภาพประกอบที่คุณชื่นชอบมากที่สุด (สามารถเลือกตอบได้ 3 แบบ)

3) กางเกงหรือกระโปรงรูปแบบใดที่คุณคิดว่าเหมาะสม และสวมใส่มาที่มหาวิทยาลัย (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1) กางเกงสลै็ค (Slacks Pants)

3.2) กางเกงวอร์มทรงหลวม (Clothing Sweatpants)

3.3) กางเกงคาปริ กางเกง 5 ส่วน (Capri Pants)

3.4) กางเกงชีโนทรงเข้ารูป (Slim-fit Chino pants)

3.5) กางเกงยีนส์ซีด (Faded Jeans)

3.6) กางเกงยีนส์ (Jeans)

3.7) กางเกงคาร์โก (Cargo Pants)

3.8) กระโปรงทรงเอ (A-Line Skirt)

3.9) กระโปรงพลิท (Pleated Skirt)

3.10) กระโปรงเทนนิส (Tennis Skirt)

3.11) กระโปรงทรงดินสอ & ทรงสอบ (Pencil & straight skirt)

3.12) กระโปรงทรงกระบอก (Tube Skirt)

3.13) กระโปรงทรงวงกลม (Circle Skirt)

3.14) กระโปรงสั้นเนื้อเช่า (Mini Skirt)

3.15) กระโปรงกึ่งกางเกง (Skort Skirt)

3.16) อื่นๆ

4) จากภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ในแนวคิด Concept ไต ที่คุณคิดว่าเหมาะสม และสามารถแมทช์เข้ากับกางเกงหรือกระโปรงที่คุณมองว่าสวมใส่ใช้งานได้

4.1) Concept A

4.2) Concept B

4.3) Concept C

4.4) ไม่เหมาะสมในการนำไปใช้

5) ระดับความพึงพอใจที่มีต่อภาพโครงร่างเสื้อ (Sketch) ชุดเครื่องแบบกึ่งทางการ (Semi Formal) ด้วยแนวคิดอัตลักษณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คุณชื่นชอบ (5=พอใจมาก , 4=พอใจ , 3=ปานกลาง , 2=น้อย , 1=น้อยที่สุด)

5.1) ลวดลายบนเสื้อมีองค์ประกอบความเป็นศิลปะร่วมสมัย ใช้ลายเส้นที่ลดทอนตัดทอนจากความเหมือนจริงให้มีความเรียบง่าย

5.2) รูปแบบเสื้อมีความสมบูรณ์ด้านสุนทรียศาสตร์ ความงาม และความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง

5.3) รูปแบบเสื้อสะท้อนถึงอัตลักษณ์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1.4) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview)

เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมและความต้องการในการแต่งกาย

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (เช่น ประสบการณ์ทั่วไป การสวมใส่ชุด เป็นต้น)

2) ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการตัดสินใจในการเลือกสวมใส่ชุดมาเรียนหรือมาทำงาน

3) คิดเห็นอย่างไรกับชุดเครื่องแบบในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และระดับความพึงพอใจสำหรับการสวมใส่ชุดเครื่องแบบนิสิตและชุดเครื่องแบบ

ทางการมีอย่างน้อยเพียงใด (เช่น นิสิตสวมใส่ชุดเครื่องแบบมาเรียน อาจารย์และเจ้าหน้าที่สวมใส่ชุดเครื่องแบบมาทำงานทำการเรียนการสอน)

4) คิดเห็นอย่างไรกับสิทธิเสรีในการสวมใส่ชุดนิสิต/ชุดไปรเวทมาเรียน

5) จากประกาศนโยบายการแต่งกาย “นักศึกษาแต่งกายอิสระ ขอแค่ไม่รบกวนผู้อื่น” ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 12 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมามีความคิดเห็นว่าจะมีแนวทางในการแต่งกายอย่างไร เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนผู้อื่นภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์ แต่งกายรบกวนผู้อื่น หมายถึงการแต่งกายที่ไม่สุภาพ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ 1)การแต่งกายในลักษณะที่ก่อให้เกิดการรบกวนสมาธิ (การติดต่อนในมหาวิทยาลัยจากตัวนิสิต) 2)การแต่งกายที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ (ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นนิสิต)

ประวัติผู้เขียน

